

ΕΡΓΑΤΙΚΗ Αλληλεγγύη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

Νο 1686, 27 Αυγούστου 2025

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

**Πνίγουν τους πρόσφυγες
Θέλουν να πνίξουν
τις ελευθερίες όλων μας**

**ΠΑΜΕ ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥΣ**

Με την Παλαιστίνη
ως τη Λευτεριά

Γυρίστε στις σελίδες 4, 5

ΟΥΚΡΑΝΙΑ
Ούτε με το ΝΑΤΟ -
ούτε με τον Πούτιν

σελ. 14, 15

Κάτω τα χέρια
από τη Βενεζουέλα

σελ. 18

ΣΧΟΛΕΙΑ
ΔΗΜΟΙ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ
ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ
ΚΑΙ ΑΥΞΗΣΕΙΣ
ΟΧΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΑΙ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΑ

ΠΕΜΠΤΗ 28
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ
ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΗΣ ΑΔΕΔΥ

Συγκέντρωση 10πμ, Σύνταγμα • Προσυγκέντρωση 9.30πμ, Πλ. Κλαυθμώνος

ΝΑ ΑΠΟΛΥΣΟΥΜΕ
ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΟΧΙ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ
ΣΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

www.syntonismoskd.blogspot.gr • 6983 463840 • syntonismoskd@gmail.com

ΟΧΙ ΣΤΟ ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΟ
ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ

Ο Πλεύρης
με τους Ναζί
χέρι-χέρι

ΕΜΕΙΣ ΠΑΝΤΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

ΤΡΙΤΗ 2/9
ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ
Σύνταγμα 7μμ

- Νομιμοποίηση όλων των μεταναστών
- Στη φυλακή οι δολοφόνοι της Πύλου, των Τεμπών, του Καμράν
- Σύνορα ανοικτά για την προσφυγιά

ΚΕΕΡΦΑ Κίνηση ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ
στο ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ

www.antiracismfascism.org • Επικοινωνία: τηλ. 2103232871, 6932828964

ΣΑΒΒΑΤΟ 6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ

ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ-ΔΕΘ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ 6μμ ΑΓ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
ΠΡΟΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ 5.30μμ ΕΓΝΑΤΙΑ & ΑΓ. ΣΟΦΙΑΣ

ΝΑ ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΜΕ
ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ

Συλλογικές συμβάσεις με αυξήσεις
Καμία ιδιωτικοποίηση-Επανακρατικοποιήσεις
Μαζικές προσλήψεις-Μονιμοποιήσεις
STOP στους εξοπλισμούς
Λευτεριά στην Παλαιστίνη

ΔΗΛΩΣΤΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΑ ΠΟΥΛΜΑΝ 6983 463840

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

www.syntonismoskd.blogspot.gr • 6983 463840 • syntonismoskd@gmail.com

Η Συνέντευξη στη Le Monde και η ανακοίνωση ότι το κλείσιμο του συνεδρίου του Economist, που θα γίνει στην Θεσσαλονίκη την προηγούμενη μέρα από την ομιλία Μητσοτάκη στη ΔΕΘ, ανατέθηκε από τους διοργανωτές στον Τσίπρα, τον ξαναφέρνουν στην επικαιρότητα. Στην πραγματικότητα, είναι κομμάτι μίας προσπάθειας «επιστροφής» που έχει στήριξη και από μερίδα των ΜΜΕ.

Η πολιτική κρίση είναι στο κόκκινο. Οι αγώνες και η οργή του κόσμου έχουν κάνει τον Μητσοτάκη να παραπαίει αλλά η κοινοβουλευτική αντιπολίτευση αγκομαχάει. Μπορεί το «κεφάλαιο Τσίπρα» να αποτελέσει την εναλλακτική απέναντι στον Μητσοτάκη;

Όσο και αν ο Τσίπρας προσπαθεί να αποστασιοποιηθεί από τον σημερινό ΣΥΡΙΖΑ και από όλα τα κοινοβουλευτικά και μη «θραύσματα» του, το «χαρτί Τσίπρα» είναι καμένο για τον κόσμο που σιχαίνεται τη δεξιά και τον Μητσοτάκη. Η δεξιά μετατόπισή του είναι με «σπασμένα φρένα σε κατήφορο». Κάποτε, οι πολιτικοί πρόγονοί του μιλάγανε για «δημοκρατικό σοσιαλισμό», αυτός, τώρα, μιλάει για «δημοκρατικό καπιταλισμό» και από την Μεταπολίτευση θυμάται μόνο τον «εθνάρχη» Καραμανλή όταν παρουσιάζει μία «Νέα Εθνική Πυξίδα» με «πολυδιάστατη στρατηγική» που θα «σώσει τη χώρα» και θα την κάνει ένα «κανονικό» κράτος.

Στο Συνέδριο του Economist θα δώσει τα διαπιστευτήριά του στην άρχουσα τάξη και στη Le Monde προσπάθησε να ξεπερνάει με το παρελθόν. Να παρουσιάσει, δηλαδή, μία εικόνα που λίγο-πολύ το 3ο Μνημόνιο και η διακυβέρνηση '15-'19 «έσωσε την χώρα και μείωσε τις κοινωνικές ανισότητες».

Τι είπε ο Τσίπρας στην Le Monde; Κατ' αρχάς, ότι η Ελλάδα οδηγήθηκε στην κρίση εξαιτίας κάποιων δικών της «ανωμαλιών» («δυσλειτουργικό παραγωγικό μοντέλο, γενικευμένη διαφθορά και πελατειακό κράτος»). Δεν φταίει, δηλαδή, το σύστημα που γεννά τις κρίσεις αλλά το «κακό μας το κεφάλι». Οι «χρόνιες παθολογίες του κράτους» που λέει, σε κάθε έγκλημα και σκάνδαλο και ο Μητσοτάκης. Άμα ξεκινάς από αυτή την αφετηρία είναι λογικό να αναζητάς τη «σωτηρία» στην, δήθεν, προηγμένη ΕΕ. Το ότι η ίδια η ΕΕ είναι βουτηγμένη στα σκάνδαλα και με ένα «παραγωγικό μοντέλο» που βυθισμένο σε αρνητικούς ή μηδενικούς ρυθμούς ανάπτυξης είναι μάλλον λεπτομέρειες.

Όταν πάει να μιλήσει για το Δημοψήφισμα, θεωρεί τον κόσμο, που έδωσε τη μάχη, απέναντι σε «θεούς και δαίμονες», να βγει πανηγυρικά το ΟΧΙ, ότι δεν κατάλαβε γιατί το έκανε. Με δικά του λόγια: «το δημοψήφισμα... ήταν ένας τρόπος, μέσω μιας μορφής δραματοποίησης, να επιτύχω παραχωρήσεις από τους πιστωτές. Και το πετύχαμε εν μέρει, η Ελλάδα μπόρεσε να αναδιρθώσει το δημόσιο χρέος της, γεγονός που της επέτρεψε να βγει από το διεθνές πρόγραμμα τον Αύγουστο του 2018 και να ανακτήσει την οικονομική της αυτονομία». Μία «μορφή δραματοποίησης», λοιπόν, μία θεατρική παράσταση, δηλαδή, για να πιεστούν οι πιστωτές για ένα «ήπιο» 3ο Μνημόνιο που θα οδηγούσε σε «οικονομική αυτονομία». Το μνημόνιο, δηλαδή, ήταν δεδομένο, η διαφορά ήταν αν αυτό θα ήταν «σκληρό» ή «ήπιο», οι στόχοι καθορισμένοι για τα συμφέροντα των βιομηχάνων και των τραπεζιτών. Από το «θα καταργήσω τα μνημόνια με ένα άρθρο και ένα νόμο» στο «και αν δεν υπήρχαν τα μνημόνια θα έπρεπε να τα εφεύρουμε».

Αλλά, το 61,3% του λαού που ψήφισε ΟΧΙ το

Μπροστά με αντικαπιταλισμό— όχι πισωγύρισμα με Τσίπρα

έκανε έχοντας εν γνώσει ότι το ερώτημα ήταν ΝΑΙ ή ΟΧΙ στην ευρωζώνη, όπως θύμιζαν σε κάθε ευκαιρία οι ηγέτες της ΕΕ. Δεν κώλωσε ούτε μπροστά στα κλειστά ΑΤΜ, ούτε μπροστά στη συνεχή κινδυνολογία. Και φυσικά, δεν το έκανε για να σώσει τους τραπεζίτες και τους βιομηχάνους.

Απάντηση

Η καλύτερη απάντηση στο αφήγημα του Τσίπρα, υπάρχει στην «Εργατική Αλληλεγγύη» που κυκλοφορούσε στις 18 Αυγούστου του '15. Ο **Πάνος Γκαργκάνας** έγραφε:

«Η κυβέρνηση της Μέρκελ δύσκολα μπορεί να κρύψει την άγρια χαρά της για το δώρο που της έκανε ο Τσίπρας. Η επιμονή Μέρκελ-Σόιμπλε ότι δεν υπάρχει εναλλακτική απέναντι στη συνέχιση της λιτότητας τώρα παίρνει και τη σφραγίδα του ΣΥΡΙΖΑ... Πέρα, όμως, από αυτό το πολιτικό δώρο... προσφέρει και άλλη μια εξυπηρέτηση στα σχέδια τους. Πρόκειται για την περιβόητη τραπεζική ενοποίηση της Ευρωζώνης. Μια από τις κολώνες του «βαθέματος της ευρωπαϊκής ενοποίησης» και της ισχυροποίησης του Ευρώ απέναντι στο δολάριο και τους άλλους ανταγωνιστές του, είναι η προοπτική να φύγει η αρμοδιότητα κρατικής διάσωσης των τραπεζών από τα κράτη μέλη και να περάσει στον θεσμούς της Ευρωζώνης.

Μπορεί μέσα στη Βουλή η μνημονιακή συνεργασία να συγκεντρώνει 222 βουλευτές, αλλά αυτή η σαρωτική κοινοβουλευτική πλειοψηφία γίνεται μειοψηφία απέναντι στο 61,3% που πήρε το ΟΧΙ στο δημοψήφισμα. Οι κυβερνητικοί χειρισμοί είναι άλλη μια επιβεβαίωση για τον ταξικό χαρακτήρα και του νέου Μνημονίου. Ακριβώς επειδή στην ουσία του αποτελεί συνέχεια από τα προηγούμενα και υπηρετεί τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης, γι' αυτό και διαδικαστικά η ψήφισή του έγινε με τον ίδιο τρόπο που είχαν χρησιμοποιήσει ξανά και ξανά οι κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ και ΝΔ.

Υπάρχουν δυο λόγοι για αυτή την εξέλιξη. Ο πρώτος είναι ο ρεφορμιστικός χαρακτήρας του

ΣΥΡΙΖΑ. Πολλοί είχαν πιστέψει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα κόμμα που έχει ξεπεράσει τα όρια της παραδοσιακής αριστεράς, μια συνεργασία ανάμεσα σε παλιές και νέες δυνάμεις μαζί με τα κινήματα που δικαιολογούσε τον χαρακτηρισμό «ριζοσπαστική αριστερά».

Στην πραγματικότητα, ήταν ένα πολυσυλλεκτικό εκλογικό σχήμα που προσπαθούσε να συμβιβάσει τα ασυμβίβαστα, δηλαδή να σπάσει τη λιτότητα μέσα από ένα συμβιβασμό με το κατεστημένο σε Ελλάδα και Ευρώπη, κάτω από την κομματική ηγεμονία της πιο δεξιής πτέρυγας της παλιάς αριστεράς στην Ελλάδα, της αριστεράς του Κύρκου και της Δαμανάκη. Ο Τσίπρας είναι κληρονόμος μιας προεδρικής φρουράς που έχει τις ρίζες της εκεί και γι' αυτό η κατάντια του δεν είναι έκπληξη για όσους ανήκουμε στην επαναστατική αριστερά.

Υπάρχει, όμως, ένας δεύτερος και καθοριστικός λόγος για το γρήγορο ξεσκέπασμα των ορίων του ΣΥΡΙΖΑ και αυτός έχει να κάνει με τη ριζοσπαστικοποίηση της εργατικής τάξης και της νεολαίας όλα τα τελευταία χρόνια. Οι ψηφοφόροι του ΣΥΡΙΖΑ δεν ήταν και δεν είναι μια παθητική εκλογική πελατεία, είναι κόσμος γεμάτος από εμπειρίες. Κόσμος που θυμάται τις φλογερές διακηρύξεις του ΠΑΣΟΚ και πώς τις πρόδωσε, κόσμος που βγήκε στους δρόμους και έδωσε μάχες με πανεργατικές απεργίες, καταλήψεις στις πλατείες και αντιφασιστικά συλλαλητήρια. Αυτά τα χαρακτηριστικά σήμαναν ότι οι συμβιβασμοί της ηγεσίας Τσίπρα δεν οδήγησαν σε απογοήτευση και αποστράτευση, αλλά σε επιμονή στον αγώνα και στην αναζήτηση προς τα αριστερά. Αυτό είναι το ρεύμα που πίεσε και πιέζει μια μεγάλη μερίδα της κοινοβουλευτικής ομάδας να αντισταθεί και στο νέο μνημόνιο. Είναι προς τιμή των 44 βουλευτών που αρνήθηκαν να το ψηφίσουν. Αλλά το μεγάλο ζητούμενο δεν είναι να σώσει ο καθένας μας την τιμή και την υπόληψή του, δεν βρισκόμαστε μπροστά σε μια μάχη που γίνεται για την τιμή των όπλων.

Η Αριστερή Πλατφόρμα για πολύ μεγάλο

διάστημα έκλεινε τα μάτια μπροστά στην πραγματική φύση του ΣΥΡΙΖΑ. Αποδέχθηκε την ηγεσία Τσίπρα χωρίς ποτέ να την αμφισβητήσει ούτε καν προωθώντας μια άλλη υποψηφιότητα στο συνέδριό του. Έψαχνε πάντα τρόπους να κρατάει τις όποιες διαφωνίες της στα όρια του ανεκτού. Ακόμη και τώρα ταλαντεύεται, αναζητώντας φόρμουλες του τύπου «στηρίζουμε την κυβέρνηση, απορρίπτουμε το μνημόνιο» και αυτό την αφήνει εκτεθειμένη σε πρωτοβουλίες όπως η κίνηση Τσίπρα να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης.

Η Αριστερά μετά την τραγική εμπειρία του ΣΥΡΙΖΑ χρειάζεται να απαντάει ξεκάθαρα στο ερώτημα «ποιος ελέγχει τα κλειδιά της οικονομίας και της εξουσίας»; Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι η δύναμη που δείχνει το δρόμο για τη σωστή απάντηση.

Η «Εργατική Αλληλεγγύη» και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ μπορούν να είναι περήφανες για τη συμβολή τους στην ανάδειξη της εναλλακτικής λύσης απέναντι στο μονόδρομο του εναγκαλισμού με τον Σόιμπλε. Από την πρώτη στιγμή, όταν άνοιξε η προοπτική της χρεοκοπίας και το σίριαλ της «διάσωσης» με τα μνημόνια το 2010, επιμέναμε και επιμένουμε ότι υπάρχει άλλος δρόμος, ο δρόμος της αντικαπιταλιστικής ανατροπής. Η στάση πληρωμών για τα τοκοχρεολύσια και η διαγραφή του χρέους είναι το πρώτο και απαραίτητο βήμα για να σπάσει. Συνακόλουθο είναι το βήμα της κρατικοποίησης των τραπεζών χωρίς ούτε ένα ευρώ σαν αποζημίωση για τους μετόχους τους.

Αυτά τα προφανή βήματα δεν μπορούν να γίνουν χωρίς ρήξη με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και την ΕΕ. Αυτό το γήπεδο είναι στημένο και μόνο με τη συλλογική δύναμη της εργατικής τάξης μπορούμε να ξεφύγουμε.

Να γιατί ο εργατικός έλεγχος δεν είναι ούτε μακρινή ουτοπία ούτε κάποιο επόμενο στάδιο, αλλά απαραίτητο όπλο για να υλοποιηθεί ένα ρεαλιστικό μεταβατικό πρόγραμμα εξόδου από την κρίση. Το αντίδοτο σε μια νέα «αναζήτηση έντιμων συμβιβασμών» με τμήματα της αστικής τάξης που τάχα θα στηρίξουν την «παραγωγική ανασυγκρότηση» της χώρας, είναι να περάσει ο έλεγχος στα χέρια αυτών που παράγουν τον πλούτο, των ιδίων των εργατών.

Η αντίσταση στο νέο Μνημόνιο έχει ξεκινήσει, η εργατική τάξη που ψήφισε μαζικά ΟΧΙ δεν θα καθίσει με σταυρωμένα χέρια απέναντι στις νέες επιθέσεις και το έχει ήδη δείξει όχι μόνο στις κάλπες αλλά και με τις πρώτες απεργίες. Η πολιτική στήριξη που απαιτείται και που αξίζει όλος αυτός ο κόσμος της αντίστασης μπορεί και πρέπει να είναι αντίστοιχη με τα προχωρήματά του. Ο δρόμος της αντικαπιταλιστικής ανατροπής είναι ο νέος μονόδρομος».

Σήμερα, 10 χρόνια μετά, η διαλυτική κρίση της ρεφορμιστικής Αριστεράς, δείχνει ότι αυτή η «επιμονή» στο «δρόμο της αντικαπιταλιστικής ανατροπής» έχει δικαιωθεί και εξακολουθεί να είναι «η πολιτική στήριξη που απαιτείται και που αξίζει όλος αυτός ο κόσμος» που έχει βυθίσει την κυβέρνηση Μητσοτάκη σε κρίση.

Γιώργος Ράγκος

24 Αυγούστου, Αθήνα. Συλλαλητήριο αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη στο Σύνταγμα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Ένα καυτό φθινόπωρο ξεκινάει νωρίς!

Αυτή είναι μια χρονιά όπου δεν υπάρχει «επιστροφή στην κανονικότητα» ούτε μετά τις καλοκαιρινές διακοπές. Έτσι κι αλλιώς, ο Αύγουστος έδειξε ότι ούτε η περίοδος των διακοπών είναι «ήσυχη». Παλιά, μπορούσαν να μιλάνε για τα «μπάνια του λαού». Τώρα, η φτώχεια μαζί με την οργή του λαού έκαναν τον Αύγουστο να γεμίσει με τα πιο μεγάλα συλλαλητήρια αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη. Και το κύμα οργής φουντώνει μπαίνοντας στον φθινοπωρινό Σεπτέμβρη.

Την Πέμπτη 28 Αυγούστου απεργούν πανελλαδικά οι εργαζόμενοι/ες στο Δημόσιο με 24ωρη της ΑΔΕΔΥ ενάντια στο νομοσχέδιο που πάει να χτυπήσει τον συνδικαλισμό σκληραίνοντας τα Πειθαρχικά. Οι εκπαιδευτικοί με τις μάχες τους ενάντια στην «αξιολόγηση», οι εργαζόμενοι στα Νοσοκομεία με τους αγώνες ενάντια στη διάλυση του ΕΣΥ βάζουν φραγμό στις κυβερνητικές επιθέσεις και οι υπουργοί του Μητσοτάκη νομίζουν ότι θα τους λυγίσουν με μεγαλύτερες διώξεις. Με την απερ-

γία της Πέμπτης οι εργαζόμενοι στο Δημόσιο κλιμακώνουν την εργατική απερίθεση.

Επόμενος σταθμός είναι τα συλλαλητήρια της Τρίτης 2 Σεπτέμβρη ενάντια στο ρατσιστικό νομοσχέδιο που σπρώχνει στη Βουλή ο Πλεύρης. Μια κυβέρνηση που βουλιάζει, ελπίζει να βρει σωσίβιο στα ακροδεξιά της, προσπαθώντας να στρέψει την αγανάκτηση του κόσμου ενάντια στους πρόσφυγες και τους μετανάστες. Είναι γελασμένη. Το σύνθημα «Τέμπη-Πύλος-Παλαιστίνη, δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη» μας ενώνει όλους και όλες. Οι δολοφόνοι που έκαναν το μεγαλύτερο έγκλημα με τους 600 νεκρούς στην Πύλο θα μας βρουν μπροστά τους μαζικά.

Σφραγίδα

Και βέβαια η ενότητά μας θα βάλει τη σφραγίδα της πολιτικά στη Θεσσαλονίκη στις 5 και 6 του Σεπτέμβρη. Οι εργάτες της Υγείας ανοίγουν το διήμερο στη ΔΕΘ με τη δική τους απεργία και συγκέντρωση την Παρασκευή 5/9, που δίνει συνέχεια στην απεργία της 28 Αυγούστου και ανοίγει την αυλαία για την κλιμάκωση. Και το Σάββατο 6/9 πλημμυρίζουμε τους δρόμους της Θεσσαλονίκης για να βάλουμε τέρμα στην κυβέρνηση που σκοτώνει με τη φτώχεια, τις ιδιωτικοποιήσεις, τον ρατσισμό και τον πόλεμο.

Ο Μητσοτάκης που έχει τα χέρια του βαμμένα με το αίμα των νεκρών των Τεμπών, της Πύλου και της Γάζας, τώρα λέει ότι θα πάρει μέρος στην ανοικοδόμηση της... Ουκρανίας προς όφελος της ειρήνης και της οικονομίας. Όπως ο Τραμπ, που λέει ότι θα κάνει τη Γάζα... Ριβιέρα την ώρα που στηρίζει τη γενοκτονική επίθεση του Νετανιάχου, έτσι και ο Μητσοτάκης πουλάει «ανοικοδόμηση» πάνω στα ερείπια που απλώνουν οι εξοπλισμοί του ReArm Europe. Τα λεφτά πάνε για τις φρεγάτες και οι μισθοί και οι συντάξεις πρέπει να περιμένουν πότε θα τελειώσει η ατέλειωτη πολεμική εκστρατεία.

Γι' αυτό ανεβαίνουμε μαζικά με ορμή στη Θεσσαλονίκη. Για να κλιμακώσουμε απεργιακά πανεργατικά μέχρι τη νίκη -μέχρι την ανατροπή! Δεν περιμένουμε την ώρα των εκλογών για να μαυρίσουμε τη Νέα Δημοκρατία. Η κοινοβουλευτική αντιπολίτευση δείχνει καθημερινά τα όριά της αποφεύγοντας τις κινητοποιήσεις και φτάνοντας να κάνει κριτική ακόμα και από τα δεξιά του Μητσοτάκη. Τον κατηγορεί ότι είναι «ενδοτικός» απέναντι στην Τουρκία την ώρα που η κυβέρνηση βαθαίνει την εμπλοκή της στους πολεμικούς ανταγωνισμούς από τη Λιβύη ως τον Λίβανο και από τη Μαύρη ως την Ερυθρά Θάλασσα.

Η εναλλακτική βρίσκεται στην κλιμάκωση των αγώνων και στο δυνάμωμα της επαναστατικής αντικαπιταλιστικής Αριστεράς. Ο αντικαπιταλισμός δεν είναι κάποιο «παρελθόν της Αριστεράς», είναι το μέλλον μας. Για να τελειώνουμε και με τον Μητσοτάκη και με την καταστροφική μανία του συστήματος του κέρδους που σπέρνει πόλεμο, ρατσισμό και φτώχεια.

Με την Παλαιστίνη, από τον Ιορδάνη ως τη Μεσόγειο

Τη Δευτέρα το πρωί, το Ισραήλ προχώρησε σε ακόμη ένα έγκλημα πολέμου που θα γραφτεί στα μαύρα κατάστιχα της Ιστορίας. Βομβάρδισε το Ιατρικό Συγκρότημα Νάσερ, σκοτώνοντας 20 Παλαιστίνιους, μεταξύ των οποίων και πέντε δημοσιογράφους, την ώρα ακριβώς που γινόταν διάσωση από προηγούμενη επίθεση. Ο ΟΗΕ, ο ΠΟΥ, οργανισμοί, οργανώσεις και κυβερνήσεις εκφράζουν τον αποτροπιασμό τους με λιγότερο ή περισσότερο αιχμηρές δηλώσεις.

Το Ισραήλ διαπράττει κάθε μέρα τέτοιες θηριωδίες. Μόνο που αυτή τη φορά το χτύπημα καταγράφηκε λάιβ από κάμερα και ανάμεσα στους νεκρούς ήταν ανταποκριτές από Reuters και Associated Press ανεβάζοντας τους δολοφονημένους δημοσιογράφους στην Γάζα σε πάνω από 240. Ο Νετανιάχου που συνήθως εξηγεί τις δολοφονίες λέγοντας ότι είναι Χαμάς μίλησε για «ατύχημα» και κάνοντας προφανώς (ισραηλινή) πλάκα πρόσθεσε «ότι το Ισραήλ εκτιμά το έργο των δημοσιογράφων, του ιατρικού προσωπικού και όλων των αμάχων». Ο Τραμπ είπε: «Δεν είμαι ευχαριστημένος με αυτό. Δεν θέλω να το δω».

Νέα φάση

Στην πραγματικότητα είναι αποφασισμένος να στηρίξει τον Νετανιάχου στη νέα φάση της επιχείρησης γενοκτονίας που έχει ξεκινήσει στην Γάζα. «Θα δούμε την επιστροφή των υπολοίπων ομήρων μόνο όταν η Χαμάς αντιμετωπιστεί και καταστραφεί» τουίταρε την προηγούμενη εβδομάδα. «Η διαπραγμάτευση δεν σταμάτησε ποτέ. Πάντα ψάχνουμε να βρούμε μια λύση, ή τελικά, όπως είπε ο πρόεδρος, θέλουμε αυτό να τελειώσει. Πρέπει να τελειώσει χωρίς τη Χαμάς», δήλωσε μετά το χτύπημα στο νοσοκομείο ο υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ Ρούμπιο.

Οι «διαπραγματεύσεις» των ΗΠΑ και του Ισραήλ είναι μια συνεχής κοροϊδία. Η είδηση της περασμένης Δευτέρας ήταν ότι η Χαμάς έκανε αποδεκτή τη συμφωνία που πρότειναν οι μεσολαβητές για εκεχειρία στη Γάζα είχε την έγκριση των ΗΠΑ και αποτελούσε προηγούμενη πρόταση του Ισραήλ. Το Ισραήλ απάντησε ανακοινώνοντας ότι ξεκινά (νωρίτερα) την κατάληψη της πόλης της Γάζας και τον εκτοπισμό των κατοίκων της. Ήταν η 7η φορά που το Ισραήλ μπλόκαρε οποιαδήποτε συμφωνία.

Πρόσφατα ισραηλινοί αξιωματούχοι δήλωσαν ξεκάθαρα σε ισραηλινά μέσα ότι στην πραγματικότητα η συμμετοχή του Ισραήλ στις διαπραγματεύσεις ήταν προσχηματική. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχουν τα όσα αποκαλύπτει ο πρώην εκπρόσωπος του υπουργείου Εξωτερικών των ΗΠΑ επί Μπάιντεν, Μάθιου Μάλερ:

Συνέχεια στη σελ. 11

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

Έξω από την ΕΛΒΟ το Ισραήλ

Έξω από την ΕΛΒΟ οι ισραηλινοί έμποροι θανάτου. Να περάσει στο δημόσιο για να προσφέρει οχήματα για την κοινωνία

Η IWI επανευρίσκει τη φονικότητα των μικρών όπλων.” Με τέτοια διαφήμιση “συστήνεται” στο κοινό στην ιστοσελίδα της η εταιρεία Israel Weapon Industries, μέλος του ομίλου SK Group που απέκτησε χθες το 100% της βιομηχανίας ΕΛΒΟ, μετά την αποχώρηση της επίσης ισραηλινής Plasan.

Εκεί κατέληξε η πολιτική απαξίωσης και ιδιωτικοποίησης της ΕΛΒΟ που ξεκίνησαν με τα μνημόνια ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, συνέχισαν ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και έβαλε την ταφόπλακα η ΝΔ του Μητσοτάκη. Παρά τις αντιστάσεις των εργαζομένων, με πρωτοπόρα δύναμη της «Πρωτοβουλία για Ενότητα» που συγκροήθηκε με τον κυβερνητικό-εργοδοτικό συνδικαλισμό των ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ που προωθούσε την ιδιωτικοποίηση. Μια επιχείρηση οχημάτων με εξειδικευμένο προσωπικό και αναγκαίο για την κοινωνία αντικείμενο, δόθηκε χάρισμα στους ιδιώτες αφού ένα εργοστάσιο 294 στρέμματα εκτιμήθηκε στα 3 εκατ. ευρώ μόλις!

Στην “ιστορία” της η IWI αναφέρει: “Οι μοναδικές συνθήκες μάχης που βιώνει ο IDF απαιτούν ένα νέο μοντέλο στην ανάπτυξη πυροβόλων όπλων.” “Μοναδικές συνθήκες” σημαίνει συστηματική εξόντωση των Παλαιστίνιων μέσα στα χρόνια. Το SK Group στην ιστοσελίδα του μας ενημερώνει ότι ειδικεύεται από “παγκόσμια άμυνα πρώτης γραμμής” μέχρι “παραστρατιωτικές λύσεις” και κτηματομεσιτικά. Οι προμηθευτές της δολοφονικής μηχανής που λέγεται IDF -στρατός του Ισ-

2/7 Συγκέντρωση έξω από την Intracom Defense. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ραήλ, οι έμποροι “παραστρατιωτικών λύσεων”, σε κοινοπραξία με την επίσης ισραηλινή εταιρεία Plasan κατείχαν ήδη από το 2021 σχεδόν το 95% του μετοχικού κεφαλαίου της ΕΛΒΟ.

Στο Δημόσιο είχε επιφυλαχθεί το δικαίωμα να συμμετέχει στο μετοχικό κεφάλαιο “στο μέλλον” κατά ποσοστό 21%. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη ούτε αυτό δεν έκανε. Σε αυτά τα χρόνια που η ΕΛΒΟ βρίσκεται στα χέρια των ισραηλινών, δεν έχει παραγωγή. Τώρα απαιτεί κρατικά συμβόλαια και μερίδιο από την πίτα του ReArm Europe, δηλαδή έτοιμο κρατικό χρήμα από την οικονομική λεηλασία των εξοπλισμών που οργανώνει η ΕΕ.

Απαξίωσαν και διέλυσαν την Ελληνική Βιομηχανία Οχημάτων. Την ξεπούλησαν σε ισραηλινές εταιρείες, και τώρα ολοκλήρωσαν το έγκλημα την ώρα της γενοκτονίας του κράτους του Ισραήλ σε βάρος του Παλαιστινιακού λαού. Άλλη μία απόδειξη ότι η κυβέρνη-

ση της Νέας Δημοκρατίας είναι σταθερά στο πλευρό των γενοκτόνων. Όμως ο κόσμος παντού ξεσηκώνεται. Το κράτος-δολοφόνος του Ισραήλ είναι πιο απομονωμένο παρά ποτέ.

Έξω από την ΕΛΒΟ οι ισραηλινοί έμποροι θανάτου. Να διακοπούν οι οικονομικές συναλλαγές και κάθε είδους σχέσεις με το Ισραήλ.

Καμιά ελληνική εμπλοκή και στρατιωτική συνεργασία υποστήριξης της γενοκτονίας στη Γάζα. Έξω η Ελλάδα από το ΝΑΤΟ.

Λευτεριά στην Παλαιστίνη.

Πίσω στο Δημόσιο η ΕΛΒΟ με εργατικό έλεγχο και αντικείμενο την κατασκευή φθηνών και ποιοτικών οχημάτων απαραίτητων στην κοινωνία -τρακτέρ, λεωφορεία, ασθενοφόρα και πυροσβεστικά οχήματα. Για να μπει τέρμα το καθεστώς με τα σαπάκια στις δημόσιες συγκοινωνίες.

Ανακοίνωση της ANTAPΣYA

Διαδήλωση και στη Γάζα!

Όσο απίστευτο και αν ακούγεται, την περασμένη Πέμπτη πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση και στην πόλη της Γάζας. Όπως μετέδωσε το CNN:

«Δεκάδες άνθρωποι συγκεντρώθηκαν την Πέμπτη ανάμεσα στα κατεστραμμένα από τον πόλεμο κτίρια της πόλης για μια μικρή αλλά αποφασιστική διαμαρτυρία, αρνούμενοι να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους πριν από τη μαζική επίθεση του Ισραήλ, με ορισμένους να καλούν τον πρόεδρο των ΗΠΑ Ντόναλντ Τραμπ να παρέμβει.

Φοβούμενοι περαιτέρω εκτοπισμούς και κλιμάκωση των βομβαρδισμών, άνδρες, γυναίκες και παιδιά βγήκαν στους δρόμους, κουνώντας παλαιστινιακές σημαίες και κρατώντας πλακάτ με συνθήματα όπως “Σταματήστε τη γενοκτονία” και “Η Γάζα πεθαίνει”.

“Στέλνουμε μια τελευταία έκκληση σε ολόκληρο τον κόσμο: σταματήστε τον πόλεμο, όχι στους εκτοπισμούς” είπε ένας Παλαιστίνιος άνδρας στο μικρόφωνο.

Ο **Μοχάμεντ Χαμάντ**, ένας διαδηλωτής που έχει ήδη εκτοπιστεί πολλές φορές, αρνείται να εγκαταλείψει την πόλη της Γάζας. “Αν φύγουμε από τη Γάζα, δεν θα επιστρέψουμε ξανά”, δήλωσε στο CNN. “Λέμε στον κόσμο όχι στον εκτοπισμό. Λέμε στον κόσμο ότι δεν πρέπει να φύγουμε από την πόλη της Γάζας, γιατί αν φύγουμε, αυτό θα σημαίνει το τελικό τέλος της ύπαρξής μας στη Γάζα”.

Ο **Ζακάρια Μπακρ**, ένας εκτοπισμένος Παλαιστίνιος που διαμένει στο προσφυγικό στρατόπεδο Αλ-Σάτι στην πόλη της Γάζας, δήλωσε ότι πιστεύει ότι ο αναγκαστικός εκτοπισμός που θα ακολουθήσει θα γίνει “υπό πυρά”. “Θα διαπράξουν σφαγές, θα βομβαρδίσουν σπίτια για να στείλουν μηνύματα τρόμου και να αναγκάσουν τους ανθρώπους να φύγουν», δήλωσε ο Μπακρ στο CNN, προσθέτοντας ότι «ταυτόχρονα, θα πολιορκήσουν την πόλη της Γάζας και θα εμποδίσουν την είσοδο τροφίμων».

21/8, Διαδήλωση στη Γάζα ενάντια στη γενοκτονία. Φωτό: Omar Al-Qattaa/AFP

ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ

Η τρισίμιοι ωρών διάρκεια παράσταση της Ορέστειας σε σκηνοθεσία Θ. Τερζόπουλου όπως αναμενόταν ήταν συγκλονιστική. Μια αρχαία τραγωδία που συνομιλεί με το σήμερα της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης, των πολέμων, της οργής και ένα καθηλωτικό φινάλε με τον Ορέστη να στροβιλίζεται κρατώντας ματωμένα πανιά. Ήδη από το δεύτερο μέρος, το σπαρακτικό μοιρολόδι-ανάθεμα της Κασσάνδρας (Εβελιν Ασουάντ) στα αραβικά είχε ξεσηκώσει παρατεταμένα χειροκροτήματα.

Η ώρα είναι 12.30 π.μ., ηθοποιοί, σκηνοθέτες και συντελεστές έχουν επανέλθει στη σκηνή, δέχονται επευφημίες και χειροκροτήματα για πολλοστή φορά και το προσωπικό του θεάτρου προσπαθεί ευγενικά να οδηγήσει δεκατέσσερις χιλιάδες ανθρώπους στις εξόδους, αλλά ελάχιστοι κινούνται προς τους διαδρόμους.

Στο δεξί άκρο της σκηνής, σηκώνονται σημαίες της Παλαιστίνης και κάποιοι ξεκινούν: «Λε-λε-λευτεριά, λευτεριά στην Παλαιστίνη». Αυτό ήταν, η αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη είναι μεταδοτική, σύντομα όλοι, είναι όρθιοι και επαναλαμβάνουν ακούραστα και με ενθουσιασμό το σύνθημα, άνθρωποι άσχετοι μεταξύ τους, κάθε ηλικίας και προέλευσης ενώνονται, το μήνυμα είναι σαφές, η ατμόσφαιρα εκρηκτική, συμπαρασύρει και μέλη της παράστασης που επευφημούν. Ο κόσμος δεν έχασε ούτε αυτή την ευκαιρία για να δηλώσει με ποια πλευρά στέκεται!

Δήμητρα Κυρίλλου

Αλληλεγγύη, όχι διώξεις

«Σήμερα, που η γενοκτονία στη Γάζα κορυφώνεται, «Σετοιμαζόμαστε να σαλπάρουμε με το Global Sumud Flotilla (GSF) μαζί με ανθρώπους από 44 χώρες, για να σπάσουμε τον αποκλεισμό. Αυτή η αποστολή χρειάζεται την ενεργή στήριξη όλων» αναφέρει το March to Gaza Greece για το GSF.

Ήδη δημιουργοί, καλλιτέχνες, δημοσιογράφοι, δημόσια πρόσωπα καλούν με βίντεο που μπορείτε να δείτε στα κοινωνικά δίκτυα του March to Gaza Greece σε υποστήριξη του Global Sumud Flotilla, ο στόλος του οποίου αναμένεται να σαλπάρει τις αμέσως επόμενες μέρες.

Σε ανακοίνωσή του το March to Gaza καταγγέλλει επίσης την απόπειρα διώξης εναντίον του διασώστη **Ιάσονα Αποστολόπουλου** –διώξη την οποία ζητάει το Δημοτικό Συμβούλιο Αμοργού– κατόπιν εισήγησης του δημάρχου Ελευθερίου Καραϊσκού –εναντίον όσων συμμετείχαν στην ειρηνική παρέμβαση υπέρ της Παλαιστίνης

σε παραδοσιακό πανηγύρι του νησιού, το Σάββατο 26 Ιουλίου, καθώς και συγκεκριμένα εναντίον του Ιάσονα Αποστολόπουλου Όπως αναφέρει ανάμεσα σε άλλα:

«Με πολιτική επιλογή, ο Δήμος και τα συστημικά μέσα αποφάσισαν να εστιάσουν σε μία σύντομη ένταση που δημιουργήθηκε στο εν λόγω πανηγύρι, για να στοχοποιήσει τους αλληλέγγυους ως παραχοποιούς. Η παρέμβαση αυτή ήταν ακόμη μία από τις χιλιάδες που έγιναν αυτό το καλοκαίρι σε εκατοντάδες σημεία σε όλη τη χώρα, και ταυτόχρονα εκείνη που κατέλαβε σχεδόν κατά αποκλειστικότητα τον δημόσιο χώρο των συστημικών μέσων... Πρόκειται για μια επίθεση που δεν στρέφεται μόνο ενάντια στους ντόπιους αγωνιστές και αλληλέγγυους, αλλά και απέναντι σε όλον εκείνον τον κόσμο που επισκέπτεται το νησί με πνεύμα αλληλεγγύης, σε τουρίστες και ταξιδιώτες που βλέπουν την Αμοργό ως χώρο φιλοξενίας και ελευθερίας. Καμιά σκέψη για διώξη στον Ιάσονα Αποστολόπουλο. Η αλληλεγγύη δεν πονοκοποιείται!»

Μαζικά στους δρόμους μέχρι τη νίκη

Η εκκίνηση της επιχείρησης κατάληψης της Γάζας από τον ισραηλινό στρατό την ώρα που ο ΟΗΕ κηρύσσει επισήμως σε κατάσταση λιμού τη Λωρίδα της Γάζας έχει εξοργίσει όλη την υφήλιο βγάζοντας μαζικά τον κόσμο στους δρόμους από την Κορέα και την Αυστραλία μέχρι τις χώρες της ΕΕ και τις ΗΠΑ.

Στην Ελλάδα οι συγκεντρώσεις και οι διαμαρτυρίες κάθε είδους συνεχίζονται αμείωτα από το θέατρο της Επιδαύρου το οποίο αντηχεί από τα χιλιάδες στόματα που φωνάζουν την κραυγή «Λευτεριά στην Παλαιστίνη» στις παραστάσεις της Ορέστειας του Τερζόπουλου μέχρι τα γήπεδα ποδοσφαίρου όπου ξεκίνησε το πρωτάθλημα με τους φιλάθλους όλων των ομάδων να σηκώνουν παλαιστινιακές σημαίες και να φωνάζουν συνθήματα υπέρ της Παλαιστίνης. Χιλιάδες διαδήλωσαν στις 24/8 στο Σύνταγμα και σε μια σειρά πόλεις σε όλη την Ελλάδα, στα συλλαλητήρια που καλούσε το ΠΑΜΕ, η ΕΕΔΥΕ, η Παλαιστινιακή Παροικία, η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο, το March to Gaza και άλλες κινήσεις αλληλεγγύης, συνδικάτα, φοιτητικοί σύλλογοι, οργανώσεις της Αριστεράς.

«Οι δρόμοι πλημμύρισαν με κόσμο οργισμένο ενάντια στη νέα επιχείρηση κατάληψης της Γάζας και την συνεχιζόμενη γενοκτονία και λιμοκτονία, που απαιτούσε την άμεση διακοπή κάθε συνεργασίας της ελληνικής κυβέρνησης με το Ισραήλ» αναφέρει σε ανακοίνωσή της η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο-Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη. «Ήταν μια συνέχεια μετά τον μαζικό ξεσηκωμό στην πανελλαδική μέρα δράσης για την Παλαιστίνη στις 10 Αυγούστου, μετά τις κινητοποιήσεις ενάντια στην άφιξη “σιωνιστών τουριστών” με το κρουαζιερόπλοιο Crown Iris.

Συνεχίζουμε και κλιμακώνουμε για να επιβάλουμε με την δύναμη των απεργιών και των καταλήψεων την πλήρη διακοπή των σχέσεων με το σιωνιστικό κράτος-τρομοκράτη. Με μαζικές διαδηλώσεις και δράσεις αλληλεγγύης με στόχο το σπάσιμο του αποκλεισμού της Γάζας. Το εργατικό κίνημα που ετοιμάζεται για την απεργία της ΑΔΕΔΥ στις 28 Αυγούστου και τις κινητοποιήσεις στη ΔΕΘ στις 5-6 Σεπτέμβρη είναι ώρα να βάλει στη σημαία του το αίτημα για Λευτεριά στη Παλαιστίνη, να σταματήσει η έφοδος στη Γάζα, να σταματήσουν οι εξοπλισμοί και να δοθούν λεφτά για την δημόσια παιδεία και υγεία, να κλείσει η βάση της Σούδας, να κοπούν τώρα

όλες οι σχέσεις με το Ισραήλ.

Στο πλευρό της Παλαιστινιακής Αντίστασης μέχρι τη νίκη, για μια ελεύθερη Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι την Μεσόγειο! Η αλληλεγγύη θα νικήσει, Νετανιάχου-Μητσοτάκη θα τσακίσουν!»

Αθήνα

Μαζικό συλλαλητήριο πραγματοποιήθηκε σε αλληλεγγύη με τον Παλαιστινιακό λαό το βράδυ της Κυριακής 25/8 στο Σύνταγμα όπου χιλιάδες αγωνιστές/ριες, συνδικάτα, φοιτητικοί σύλλογοι, κινήσεις αλληλεγγύης, οργανώσεις και κόμματα της Αριστεράς διαδήλωσαν με τα πανό τους.

Μαζική ήταν η παρουσία της νεολαίας. «Η κατάσταση στην Γάζα χειροτερεύει μέρα τη μέρα, ακόμη και στις πιο “ασφαλείς” περιοχές της Γάζας» μας λέει η **Φωτεινή-Νουρ Μήτρου-Ζαντού**, φοιτήτρια Φιλοσοφικής της οποίας ο πατέρας βρίσκεται στην Λωρίδα. «Οι εξελίξεις είναι ταχύτατες, τη μια λένε συζητάνε για εκκευρία αλλά την απορρίπτουν οι ισραηλινοί και φοβόμαστε για τα χειρότερα καθώς δίπλα στη λιμοκτονία έρχεται να προστεθεί η νέα επιχείρηση κατάληψης της Γάζας από τον ισραηλινό στρατό. Και

στην Δυτική Όχθη, κλιμακώνουν κι εκεί την επίθεση».

Δυναμική ήταν η παρουσία των Παλαιστίνων και των Αράβων προσφύγων και μεταναστών. Νεαροί Παλαιστίνιοι, πολλοί από αυτούς έχουν χάσει δικούς τους ανθρώπους στην Γάζα, σήκωσαν ένα φέρετρο στις πλάτες τους και κάνοντας το περιφορά μέσα στη συγκέντρωση φώναξαν συνθήματα σε αραβικά, ελληνικά και αγγλικά. «Θα συνεχίσουμε να διαδηλώνουμε ενάντια στην γενοκτονία που γίνεται στην Γάζα και τη συνεργασία της κυβέρνησης Μητσοτάκη σε αυτό το έγκλημα. Έχουμε ήδη 60.000 νεκρούς ανθρώπους, η πλειοψηφία τους γυναίκες και παιδιά, αυτό δεν γίνεται να συνεχιστεί» μας λέει ο **Άμρα** από την Αίγυπτο.

Εργαζόμενοι του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα, είτε με τα πανό των σωματείων τους είτε χωρίς, κοινόητες μεταναστών, καλλιτέχνες έδωσαν το παρών. «Είναι μια κινητοποίηση που θα την πάμε μέχρι το τέλος μέχρι την δικαίωση του παλαιστινιακού λαού, να μπορέσει να κερδίσει τον αγώνα και να δικαιώσει τις θυσίες του. Όλος ο κόσμος συμπαρίσταται και καθημερινά πληθαίνουν οι κινητοποιήσεις» δήλωσε στη Ερ-

γατική Αλληλεγγύη ο **Κώστας Φοινής**, εργαζόμενος στο Δήμο Βριλησίων.

«Είναι εγκληματικό η κυβέρνηση ενός λαού ο οποίος έχει περάσει αντίστοιχο λιμό από τους ναζί στην κατοχή να υποστηρίζει πολιτικές αφανισμού και νέων Άουσβιτς εις βάρος μικρών παιδιών, που ενώ έκανε προσπάθειες στα διεθνή δικαστήρια για να αναγνωριστεί η γενοκτονία των Ποντιών, συμμετέχει σε μια καινούργια γενοκτονία με την υποστήριξη των Αμερικανών και των κυβερνήσεων της ΕΕ, που παρακαλάνε και κάθονται σαν μικρά παιδιά να τα μαλώνει ο ημίτρελος πλανητάρχης» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Τάσος Γρίβας**, γιατρός στον Άγιο Σάββα.

«Σήμερα στο συλλαλητήριο δίνουν το παρών και οι ηθοποιοί για να διαμαρτυρηθούμε ενάντια στην εθνοκάθαρση και τη γενοκτονία που γίνεται στην Γάζα και η κυβέρνηση Μητσοτάκη κάνει ότι δεν βλέπει» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Αλέξης Μαρτζούκος**, μέλος του ΔΣ του Σωματείου Ελλήνων Ηθοποιών. «Δεν θα της περάσει, γιατί δεν εξαρτάται από αυτήν, η αντίσταση δυναμώνει παγκοσμίως και οι δολοφόνοι και αυτοί που στηρίζουν τους δολοφόνους δεν θα κερδίσουν».

«Σαν Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας είμαστε σήμερα και εμείς εδώ. Δεν αντέχουμε να βλέπουμε τη γενοκτονία να συνεχίζεται, ανοιχτά, μπροστά στα μάτια όλου του κόσμου, είναι ντροπή για όλους μας και κυρίως για τις κυβερνήσεις» μας λέει ο **Τζαβέντ Ασλάμ**, πρόεδρος της κοινότητας που μαζί με άλλους μετανάστες από το Πακιστάν δώσανε το παρών στο συλλαλητήριο. Αλλά υπάρχουν και αυτοί που υψώνουν το ανάστημά τους και διαδηλώνουν. Χρειάζεται μεγαλύτερη δύναμη, περισσότερο κουράγιο και περισσότερους κόσμος για να πούμε στους Παλαιστίνιους εδώ είμαστε και στους ισραηλινούς ότι θα τους σταματήσουμε με το ζόρι».

Στο τέλος της συγκέντρωσης η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο, το ΣΕΚ και άλλες συλλογικές πραγατοποιήσαν πορεία που μέσω Πανεπιστημίου κατέληξε Ομόνοια.

Γιώργος Πίπτας

Στην Θεσσαλονίκη το συλλαλητήριο έγινε το πρωί της 24/8 με πάνω από 1000 άτομα να συγκεντρώνονται στον Λευκό Πύργο, έπειτα από κάλεσμα εργατικών σωματείων της πόλης και στη συνέχεια να διαδηλώνουν στους κεντρικούς δρόμους της πόλης.

«Από το κεντρικότερο σημείο του Ενετικού Λιμανιού, ξεκίνησε στα **Χανιά** η πορεία ενάντια στην γενοκτονία και την συμμετοχή της Ελλάδας σε αυτήν, συνέχισε για το Κουμ Καπί και καταλήξαμε στην Πλατεία Αγοράς» μας μεταφέρει ο **Μανώλης Φιωτάκης**. «Στη δυναμική αυτή πορεία συμμετείχαν σωματεία, φορείς, κόμματα, φοιτητικοί σύλλογοι και η Συμμαχία σταματήστε τον Πόλεμο. Καθ' όλη τη διάρκεια της πορείας, οι περισσότεροι ντόπιοι και τουρίστες έδειχναν την συμπαράστασή τους, μάλιστα κάποιοι από αυτούς μπήκαν στα μπλοκ των διαδηλωτών. Συνεχίζουμε ενωμένοι ενάντια στη γενοκτονία, διεκδικώντας μια ελεύθερη Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι την Μεσόγειο».

Στην **Ξάνθη** πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία η συγκέντρωση και διαδήλωση για την Παλαιστίνη» μας λέει ο **Τζεμαλί Μηλιαζήμ**. «Η συμμετοχή του κόσμου ήταν μεγάλη. Τα σωματεία που συμμετείχαν ήταν η ΕΛΜΕ Ξάνθης, ο Σύλλογος Εμποροϋπαλλήλων, ο Σύλλογος Οικτρόφων Πωλητών, επίσης το ΣΕΚ και άλλος κόσμος. Μετά την συγκέντρωση ακολούθησε πορεία στους δρόμους της πόλης. Με την διαδήλωση στους δρόμους της παλιάς πόλης η πορεία κατέληξε ξανά στην κεντρική πλατεία. Ο κόσμος

Πανελλαδικά

συνέχισε να φωνάζει συνθήματα για αρκετή ώρα δίνοντας ραντεβού για τους επόμενους σταθμούς του κινήματος».

«Μαζική διαδήλωση πραγματοποιήθηκε και στα **Γάννενα** σε συμπαράσταση με τον Παλαιστινιακό λαό ενάντια στη γενοκτονία και στην κλιμάκωση των πολεμικών επιχειρήσεων στη Γάζα από το κράτος δολοφόνο Ισραήλ, αλλά και ενάντια στην εμπλοκή της Ελλάδας και της κυβέρνησης Μητσοτάκη που στηρίζει τον εγκληματία Νετανιάχου» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Λουίζα Γκίκα**, μέλος ΔΣ της ΕΙΝΗ. «Η διαδήλωση ξεκίνησε από το Εργατικό Κέντρο Ιωαννίνων και βάδισε στον παραλίμνιο, με το πανό του ΕΚΙ να ηγείται της διαδήλωσης ενώ ακολούθησαν μπλοκ οργανώσεων και παρατάξεων της Αριστεράς. Από το μπλοκ της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο δίναμε τον τόνο για Λευτεριά στην Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο, για κλείσιμο των βάσεων του ΝΑΤΟ και ενάντια στη δολοφονική κυβέρνηση της ΝΔ, συνθήματα με μεγάλη ανταπόκριση από τους διαδηλωτές».

«Η **Καλαμάτα** με μεγάλη συγκέντρωση απαίτησε να μπει τέρμα στη γενοκτονία του σιωνιστικού Ισραήλ στην Παλαιστίνη» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Τάκης Ζώτος**. «Συμετείχαν σωματεία, το ΠΑΜΕ, η Αντιφασιστική Κίνηση Καλαμάτας, η Νέα Αριστε-

ρά και πολύς κόσμος». Με μαζική συμμετοχή έγινε την Δευτέρα 25/8 και στην **Πάτρα** η συγκέντρωση και διαδήλωση αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη, που καλούσαν το Εργατικό Κέντρο Πάτρας, η Επιτροπή Ειρήνης και συμμετείχαν σωματεία, φοιτητικοί σύλλογοι, η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο, η Κίνηση Υπεράσπισης Δικαιωμάτων Προσφύγων και Μεταναστών, αλλά και μια σειρά οργανώσεις της αριστεράς, ανάμεσα τους η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και το ΣΕΚ.

«Προπληρωμένη» απληρωσιά

Πολλές χιλιάδες εργαζόμενοι στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, από αναπληρωτές και εκπαιδευτικούς φροντιστηρίων μέχρι τους σχολικούς φύλακες και τους καθαριστές/ριες παρέμειναν απλήρωτοι τον Ιούλιο και τον Αύγουστο εξαιτίας των νέων μέτρων της κυβέρνησης στη ΔΥΠΑ, πρώην ΟΑΕΔ. Όπως αναφέρει σε καταγγελία της η ΟΙΥΕ

«Για άλλη μια φορά οι χιλιάδες εργαζόμενοι κι εργαζόμενες στην σχολική καθαριότητα, που παραμένουν σε ομηρία από το κράτος, τις κυβερνήσεις και δημοτικές αρχές, βρίσκονται άνεργοι και χωρίς εισόδημα για όλο το καλοκαίρι, στερούμενοι ακόμα και τα στοιχειώδη δικαιώματα τους.

Πιο συγκεκριμένα, με ευθύνη της κυβέρνησης και της Διοίκησης της ΔΥΠΑ (πρώην ΟΑΕΔ), μέχρι και σήμερα δεν έχει καταβληθεί το πενιχρό επίδομα ανεργίας στους χιλιάδες απολυμένους της σχολικής καθαριότητας που απολύθηκαν στις 30 Ιουνίου! Δηλαδή το κράτος, όχι μόνο θεωρεί ότι ένας εργαζόμενος στην σχολική καθαριότητα μπορεί να επιβιώσει με μισθό 3ωρης απασχόλησης, αλλά και ότι μπορεί να περάσει ως άνεργος τον Ιούλιο και τον Αύγουστο χωρίς κανένα εισόδημα!

Απαιτούμε εδώ και τώρα να καταβληθεί το σύνολο του επιδόματος ανεργίας για τους μήνες Ιουλίου και Αυγούστου, ανεξάρτητα από την ημερομηνία ολοκλήρωσης της διαδικασίας!

Ταυτόχρονα με την παρέμβαση των σωματείων καθαριστών/ριών της Αθήνας και του Πειραιά στη ΔΥΠΑ, απαιτήθηκε να σταματήσει τώρα η απaráδεκτη κατάσταση με την προπληρωμένη κάρτα ως τρόπο καταβολής του επιδόματος. Να σταματήσουν οι καθυστερήσεις στην παραλαβή της κάρτας, στην αποστολή του PIN και, κυρίως, να μην εμποδίζεται το δικαίωμα πλήρους ανάληψης και ελεύθερης χρήσης του επιδόματος με βάση τις ανάγκες του κάθε εργαζόμενου.

Η Ομοσπονδία και τα σωματεία – μέλη της στην καθαριότητα με παρέμβαση στη ΔΥΠΑ και το Υπουργείο Εργασίας απαιτούμε εδώ και τώρα:

Να καταβληθεί το σύνολο του επιδόματος ανεργίας για τους μήνες Ιουλίου και Αυγούστου. Να καταργηθεί η προπληρωμένη κάρτα. Δικαίωμα πλήρους κι ελεύθερης χρήσης του επιδόματος. Να καταβληθεί το επίδομα ανεργίας στον λογαριασμό του κάθε δικαιούχου. Να απλοποιηθεί η διαδικασία ένταξης στο ταμείο ανεργίας».

Όπως δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Θεολόγος Κ.**, εκπαιδευτικός σε φροντιστήρια: «Το πλαίσιο άλλαξε φέτος. Μέχρι πέρυσι, το επίδομα έμπαινε σε υπάρχοντα λογαριασμό (μισθοδοσίας) της όποιας τράπεζας, το πολύ 40 ημέρες μετά την υποβολή της αίτησης. Από φέτος, προβλέπεται η έκδοση προπληρωμένης κάρτας και η πίστωση σε αυτήν του ποσού επιδότησης, από τη ΔΥΠΑ.

Η αίτηση για την επιδότηση έγινε στις 17/6, ενώ η αποστολή των χρημάτων από τη ΔΥΠΑ στην τράπεζα (Εθνική) έγινε στις 18/7. Η κάρτα ήρθε στο σπίτι κάποια στιγμή από 19 ως 21 Αυγούστου, δηλαδή κάποιες μέρες κατόπιν της πίστωσης του 2ου μήνα της επιδότησης! (Η τράπεζα τα ρίχνει στα ΕΛΤΑ).

Αποτέλεσμα: καλοκαίρι με δανεικά, αδυναμία προγραμματισμού και πληρωμής διακοπών οποιουδήποτε τύπου... Επιπλέον, η αποπληρωμή χρεών (ενοίκιο, κοινόχρηστα) καθίσταται ακόμη πιο δύσκολη, καθώς το ήμισυ της μηνιαίας επιδότησης διατίθεται μόνο για ηλεκτρονικές αγορές... Πώς να πληρώσεις νοίκι με ηλεκτρονικές αγορές!;».

Γ.Π.

Όχι στην καύση σκουπιδιών

Την κινητοποίηση περιβαλλοντικών οργανώσεων, σωματείων, δημοτικών κινήσεων και δήμων μεταξύ άλλων προκαλεί η πρόκληση της κυβέρνησης Μητσοτάκη να καταθέσει νομοσχέδιο που προωθεί στην πράξη την αντιπεριβαλλοντική πρακτική της καύσης απορριμμάτων.

«Το καταστροφικό σχέδιο της κυβέρνησης συζητήθηκε στη συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου Νίκαιας-Ρέντη τη Δευτέρα 25/8» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Κατερίνα Θωίδου**, δημοτική σύμβουλος Νίκαιας -Ρέντη από την **Ανταρσία στην Κοκκινιά**. «Το λόγο πήρε ο πρόεδρος της ΠΟΕ ΟΤΑ και του Συλλόγου Εργαζομένων Ν. Τράκας που δήλωσε την κάθετη αντίθεση της Ομοσπονδίας και μίλησε για κλιμάκωση των κινητοποιήσεων μετά τη ΔΕΘ. Ενημέρωση έκανε και η Περιφερειακή σύμβουλος Κ. Λογοθέτη τονίζοντας ότι η κυβέρνηση στήνει μία μεγάλη μπίζνα πάνω στις πλάτες των δημοτών. Όλες οι παρατάξεις τάχθηκαν κατά της δημιουργίας εργοστασίων καύσης απορριμμάτων, που μάλιστα πιθανολογείται να ανεγερθούν στο Σχιστό Κερατσινίου.

Από την μεριά μας τονίσαμε ότι η θέση αυτού του σχεδίου είναι... στη χωματερή. Θυμίσαμε τους αγώνες των κατοίκων του Βόλου ενάντια στη καύση απορριμμάτων για τις ανάγκες της τσιμεντοβιομηχανίας, τονίζοντας ότι χρειάζεται πανεργατικός ξεσηκωμός ούτως ώστε αυτό το σχέδιο να μείνει στα χαρτιά, διεκδικώντας ταυτόχρονα δημιουργικές δομές ανακύκλωσης με στόχο την προστασία της ανθρώπινης ζωής και του περιβάλλοντος και όχι τα κέρδη. Ήδη στην Κοζάνη, όπου προβλέπεται να φτιαχτεί εργοστάσιο καύσης, πραγματοποιήθηκε μέσα στον Αύγουστο, σύσκεψη με τη συμμετοχή δεκάδων σωματείων και φορέων, που αποφάσισαν μία σειρά τοπικών κινητοποιήσεων και μαζική συμμετοχή στο πανεργατικό συλλαλητήριο της ΔΕΘ».

Σε ανακοίνωσή της η **Δημοτική Κίνηση Ραφήνας-Πικερμίου «Γη και Ελευθερία»** αναφέρει ανάμεσα σε άλλα:

«Η κυβέρνηση της ΝΔ έβγαλε σε δημόσια διαβούλευση μέσα στον Αύγουστο (1/8/25-4/9/25!) το νομοσχέδιο που αφορά σε ένα από τα πιο κρίσιμα περιβαλλοντικά θέματα, τη διαχείριση των απορριμμάτων και συγκεκριμένα την "στροφή" της πολιτείας στην πολιτική της καύσης των απορριμμάτων. Το θέμα απασχολεί όλους τους Δήμους και πολίτες της Ελλάδας και κατά κύριο λόγο την Αττική, που φιλοξενεί περίπου τον μισό πληθυσμό της Ελλάδας (μαζί με τα σκουπίδια του).

Είναι σαφές ότι το σχέδιο είναι ήδη έτοιμο και ότι κάποιες μεγάλες κατασκευαστικές εταιρίες ήδη περιμένουν το μερίδιο τους από το...μεγάλο φαγόπότη της εκμετάλλευσης των σκουπιδιών. Επίσης σαφές είναι ότι το όλο σχέ-

διο "βρωμάει από παντού", γι' αυτό και η κυβέρνηση με τους μελλοντικούς ιδιώτες εταίρους της το έβγαλαν σε δήθεν διαβούλευση ντάλα καλοκαίρι, προσπαθώντας να αποφύγουν τις αντιδράσεις.

Επομένως θεωρούμε ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ Δήμοι και πολίτες να ζητήσουν καταρχήν παράταση της διαβούλευσης, τουλάχιστον μέχρι το τέλος του Οκτώβρη ώστε να διασφαλιστεί ότι Δήμοι, συλλογικότητες και πολίτες θα προλάβουν να μελετήσουν και να γνωμοδοτήσουν επί της Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων.

Το σχέδιο επιβολής της καύσης των απορριμμάτων ως βασικής μεθόδου διαχείρισης είναι αντιπεριβαλλοντικό και πανάκριβο. Είναι καταστροφικό για το περιβάλλον, τη δημόσια υγεία και τη ζωή των κατοίκων. Απελευθερώνουν διοξίνες, φουράνια, βαρέα μέταλλα και άλλους επικίνδυνους αέριους ρύπους, όπως και τοξική τέφρα και υγρά απόβλητα, που ενδέχεται να καταλήξουν στο νερό και το έδαφος και από εκεί στην τροφική αλυσίδα...

Αναφορικά με τις χωροθετήσεις των μονάδων καύσης, η Αττική θα εξυπηρετείται από δύο μονάδες, μία στην Αττική και μία στην Βοιωτία. Η χωροθέτηση της μονάδας στην Αττική μοιάζει εκ πρώτης να βρίσκεται στον Γέρακα, υπάρχει όμως μία ευελιξία, ανάλογα με τις τοπικές αντιδράσεις. Οι Δήμοι, οι συλλογικότητες και οι πολίτες πρέπει να αντιταχθούμε καθολικά...».

Δυο 24ωρες στα Τρένα

Δύο 24ωρες απεργίες αποφάσισαν οι μηχανοδηγοί της **Hellenic Train** ενάντια στις νέες απολύσεις που προχώρησε η εργοδοσία.

Όπως καταγγέλλουν οι εργαζόμενοι η Hellenic Train απέλυσε τρεις συναδέλφους τους με σοβαρά προβλήματα υγείας λίγο πριν συνταξιοδοτηθούν: Καρκινοπαθή μηχανοδηγό με 42 χρόνια εργασίας που επιπλέον είχε υποβληθεί σε τρεις χειρουργικές επεμβάσεις τον τελευταίο χρόνο, μηχανοδηγό με 42 χρόνια υπηρεσίας που έκανε αγγειοπλαστική τον Απρίλη του 2025, μηχανοδηγό με 42 χρόνια εμπειρίας που τον τελευταίο χρόνο έκανε αγγειοπλαστική και εγχείρηση για την αντιμετώπιση άλλων σοβαρών προβλημάτων.

Δεν είναι η πρώτη φορά που η διοίκηση της Hellenic Train όχι μόνο δεν καλύπτει τις ολέθριες, όπως αποδείχτηκε, ελλείψεις σε προσωπικό, αλλά διώχνει εργάτες αφού τους ξεζουμίζει.

Οι μηχανοδηγοί μέσα από την ενημερωτική ιστοσελίδα τους (το στέκι της έλξης) θυμίζουν ότι ο τοποθετημένος από την κυβέρνηση της ΝΔ στην Προεδρία της Hellenic Train **Ζηλιασκόπουλος** «τον Μάρτιο του 2023 και λίγο μετά το έγκλημα των Τεμπών, κομπορευόταν σε μέσο ενημέρωσης ότι "το 2010 έδωσε 40 μηχανοδηγούς οι οποίοι οι περισσότεροι είχαν προβλήματα, άλλος είχε καρδιά, άλλος είχε ψυχολογικά προβλήματα, άλλος δεν μπορούσε να οδηγήσει κτλ"».

Με αφορμή τις απολύσεις έγινε μια πρώτη διαμαρτυρία την Τετάρτη 13 Αυγούστου στο σιδηροδρομικό σταθμό Θεσσαλονίκης κι αναμένεται η οριστικοποίηση των ημερομηνιών για τις δύο 24ωρες απεργίες που αποφάσισαν οι μηχανοδηγοί μετά τη συνεδρίαση της **Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Σιδηροδρομικών** την Τετάρτη 27/8.

ΕΡΓΑΤΙΚΑ “ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ”

‘Όχι άλλα Τέμπη στους χώρους δουλειάς

Τα Τέμπη βρίσκονται στους χώρους δουλειάς όπως δείχνουν τα στοιχεία έρευνας της Ομοσπονδίας των εργαζόμενων στις τεχνικές επιχειρήσεις (ΟΣΕΤΕΕ) σχετικά με τους θανάτους εν ώρα εργασίας.

139 άνθρωποι έχουν χάσει τη ζωή τους από την αρχή της χρονιάς στους χώρους εργασίας και 209 έχουν τραυματιστεί σοβαρά ξεπερνώντας τις αντίστοιχες απώλειες του 2024 -μια ούτως ή άλλως πολύ αρνητική χρονιά για την Υγεία και Ασφάλεια στην Εργασία, με 149 θανάτους και 232 σοβαρούς τραυματισμούς όλο το έτος. 132 εργαζόμενοι έχασαν τη ζωή τους το πρώτο επτάμηνο του 2025, με προηγούμενο αρνητικό ρεκόρ τους 110 για το αντίστοιχο διάστημα του 2023. 18 θάνατοι διερευνώνται για συσχέτισή τους με θερμική καταπόνηση από τις 27 Ιουνίου του 2025, ενώ 7 εργαζόμενοι έχασαν τη ζωή τους στις πρώτες 7 ημέρες του Αυγούστου, οι 4 στον κατασκευαστικό κλάδο. 3 εργαζόμενοι έχασαν τη ζωή τους μέσα σε μία ημέρα στις 7 Αυγούστου. Σύμφωνα με την έρευνα οδεύουμε στην υπέρβαση του αδιανόητου ορίου των 200 απωλειών. Κι αυτά χωρίς να υπολογίζονται οι θάνατοι των εργατών στον αγροτικό κλάδο -στην πλειοψηφία τους μετανάστες- όπου οι πληροφορίες και οι έλεγχοι είναι ελλιπείς.

«Αδιανόητη υπό κανονικές συνθήκες η εξέλιξη στα εργατικά δυστυχήματα στη χώρα, πλήρως όμως αναμενόμενη από τις πολιτικές που ακολουθούνται στην εργασία και κατά συνέπεια από τους όρους εργασίας σε επικίνδυνους κλάδους όπως είναι οι κατασκευές, ο αγροτικός και ο τουριστικός κλάδος. Η κατάσταση αυτή γενικεύεται οριζόντια σε όλους τους χώρους εργασίας και γίνεται επιβαρυντική με την έλλειψη συλλογικών συμβάσεων εργασίας, την πολιτική εμμονή για 13 ώρες εργασία την ημέρα, την πολιτική επιλογή της διάλυσης του συστήματος Υγείας και Ασφάλειας στην Εργασία στη χώρα όταν μάλιστα στελεχώνεται από ικανότατα υπηρεσιακά στελέχη. Η κλιματική κρίση και η θερμική καταπόνηση δημιουργούν ακόμα πιο επικίνδυνες και ανθυγιεινές συνθήκες εργασίας, δίχως την πρόβλεψη προστατευτικού νομικού πλαισίου», σχολιάζει ο πρόεδρος της ΟΣΕΤΕΕ και αντιπρόεδρος του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για την Υγεία και Ασφάλεια στην Εργασία, **Ανδρέας Στοιμένιδης**.

ΚΡΙΣΗ ΣΤΕΓΗΣ

‘Εξωση στην κυβέρνηση, κατοικία για όλους!

Αποκαλυπτικά είναι τα στοιχεία έκθεσης του Πανελληνίου Συλλόγου ΟΑΕΔ – τ.ΟΕΕ – τ.ΟΕΚ σχετικά με τις αιτίες της στεγαστικής κρίσης στην Ελλάδα. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις της έκθεσης, η αύξηση στα ενοίκια και τις τιμές των κατοικιών, η ανεπάρκεια των εισοδημάτων, η έλλειψη κοινωνικής κατοικίας, τα κλειστά σπίτια, οι βραχυχρόνιες μισθώσεις για χάρη του τουρισμού, το κόστος κατασκευής, οι αυξήσεις στους λογαριασμούς, η golden visa και η μείωση της ιδιοκατοίκησης αποτελούν τους βασικούς παράγοντες για ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα που αντιμετωπίζει η εργατική τάξη της χώρας.

Τα μνημόνια αποτελούν σταθμό για το διογκούμενο από τότε πρόβλημα. Στο πλαίσιο των μέτρων που προέβλεπαν οι μνημονιακές συμβάσεις καταργήθηκε το 2012 ο Οργανισμός Εργατικής Κατοικίας. «Ο ΟΕΚ συνέβαλε στην επίλυση του στεγαστικού προβλήματος για περίπου 700.000 οικογένειες κατά τη διάρκεια της λειτουργίας του (με νέες κατοικίες ή μέσω δανείων), ενώ κατασκεύασε περισσότερες από 50.000 κατοικίες, οι οποίες παραχωρούνταν σε οικογένειες εργαζομένων. Τη δεκαετία πριν από την κατάργησή του κατασκεύαζε περίπου 1.500 νέες κατοικίες ετησίως. Για παράδειγμα, το 2009 κατασκεύασε περισσότερες από 2.100 κατοικίες ετησίως, με άλλες 1.500 κατοικίες υπό μελέτη. Η απουσία του σήμερα εξηγεί σε μεγάλο βαθμό γιατί η Ελλάδα είναι τελευταία στην Ε.Ε. σε ποσοστό κοινωνικής κατοικίας (λιγότερο από 1%), όταν σε άλλες χώρες φτάνει το 20%-30%» σημειώνει η έρευνα του συνδικάτου.

Αντίστοιχα, η μνημονιακή καταστροφή έφερε και τη μείωση της ιδιοκατοίκησης. Το 2005 ήταν στο 84,6% ενώ ύστερα από εννέα χρόνια, το 2024, μειώθηκε στο 69,7%. Μείωση 14,9%, ποσοστό που υπολογίζεται σε 620-650 χιλιάδες κατοικίες. Οι ιδιοκτήτες των μισών σπιτιών από αυτά, έγιναν ενοικιαστές. Γιατί; Επειδή τους τα πήραν οι τράπεζες και τα funds. «Από τη συνολική μείωση της ιδιοκατοίκησης, εκτιμάται ότι περίπου 300.000 σπίτια βρίσκονται υπό τον έλεγχο των τραπεζών και των επενδυτικών funds» υπογραμμίζει η έκθεση. «Στην κατοχή των τραπεζών ή των funds εκτιμάται ότι έχουν ήδη περάσει περίπου 160.000-175.000 κατοικίες, αφού ένας μεγάλος αριθμός αυτών είναι σε εκκρεμότητα (υπό πλειστηριασμό, servicers) ενώ, εξαιτίας της οικονομικής κρίσης, ένας επίσης μεγάλος αριθμός κατοικιών εκποιήθηκε από τους ιδιοκτήτες τους, προκειμένου να αποπληρώσουν τις οφειλές τους».

Έχοντας διαμορφώσει το έδαφος με τις επιθέσεις της προηγούμενης δεκαετίας, η κυβερνητική πολιτική θυσίας (και

των στεγαστικών αναγκών της εργατικής τάξης για χάρη της τουριστικής βιομηχανίας ήρθε να επιδεινώσει το πρόβλημα. Από το 2019 ο αριθμός των καταχωρήσεων στα καταλύματα βραχυχρόνιας μίσθωσης (Airbnb κλπ) τριπλασιάστηκε πανελλαδικά, με την Αττική να έχει τα περισσότερα. «Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις, υπολογίζεται ότι για το 2025 ο αριθμός των καταλυμάτων στην Αθήνα θα αγγίξει τις 100.000, καθώς πανελλαδικά (Ιούνιος 2025) καταγράφεται ρεκόρ με 241.835 καταχωρημένα καταλύματα».

Κομμάτι της ίδιας πολιτικής είναι και η καθιέρωση της Golden Visa. Το 2013 εισήχθη το μέτρο της χορήγησης πενταετούς άδειας διαμονής σε μη Ευρωπαίους. Όχι σε φτωχούς μετανάστες και πρόσφυγες φυσικά, αυτούς τους περίμεναν οι επιχειρήσεις σκουπα και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, αλλά σε αυτούς που μπορούσαν να αγοράσουν ακίνητο αξίας 250.000 ευρώ.

Εκτοπισμός

Σύμφωνα με την έκθεση των εργαζομένων, αυτό είχε σαν συνέπεια να αυξηθούν «οι τιμές πώλησης των κατοικιών σε κεντρικές περιοχές της Αθήνας όπως στο Κουκάκι, Μεταξουργείο, Ψυρρή, Κεραμεικό κ.ά, ασκώντας έτσι πληθωριστικές πιέσεις και συμπαρασύροντας τις τιμές των ενοικίων, με αποτέλεσμα να αποστερείται μεγάλο μέρος του αποθέματος των κατοικιών από τις μακροχρόνιες μισθώσεις σε μόνιμους κατοίκους», καθώς πολλά από αυτά τα σπίτια προορίστηκαν για βραχυχρόνια μίσθωση. «Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να εκτοπιστούν από το κέντρο της Αθήνας οι ντόπιοι, καθώς δεν μπορούσαν να ανταγωνιστούν τα επενδυτικά κεφάλαια... Η Αθήνα υπήρξε το κύριο θύμα της Golden Visa και των βραχυχρόνιων μισθώσεων, αφού οι τιμές των ακινήτων αυξήθηκαν με διπλάσιο ρυθμό συγκριτικά με τον εθνικό μέσο όρο, ενώ την ίδια αυξητική πορεία ακολούθησαν και τα ενοίκια».

Κεντρικός παράγοντας που ενισχύει το πρόβλημα είναι η καλπάζουσα ακρίβεια σε ενοίκια και λογαριασμούς με την αντίστοιχη καθήλωση/μείωση των μισθών. Με απλά νούμερα, ένας εργάτης/ρια στην Αθήνα με βασικό καθαρό μισθό τα 740 ευρώ καλείται να πληρώσει ακόμα και τα δύο τρίτα του εισοδήματός του σε νοίκια που φτάνουν και ξεπερνούν τα 10 ευρώ/τμ και λογαριασμούς που συνεχώς ακριβαίνουν.

Ο αριθμός των κλειστών σπιτιών που αναφέρει η έρευνα ενισχύει τον παραλογισμό του να μην έχει ο κόσμος σπίτι ενώ υπάρχουν κατοικίες κενές και κλειδαμπαρομένες. Μόνο στην Περιφέρεια της Αττικής πάνω από μισό εκατομμύριο σπίτια καταγράφηκαν ως άδεια κατά την απογραφή του 2021, αριθμός που αντιστοιχεί στο 24,37% του συνόλου των σπιτιών της περιοχής. Με λίγα λόγια μιλάμε για πρόβλημα στέγης την ώρα που ένα στα τέσσερα σπίτια είναι άδεια.

Η έκθεση του Πανελληνίου Συλλόγου ΟΑΕΔ – τ.ΟΕΕ – τ.ΟΕΚ, καταλήγει σε αναλυτική κριτική του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου στεγαστικής πολιτικής που φέρνει ο Μητσοτάκης (και τελικά χειροτερεύει την κατάσταση) και προτείνει μέτρα διεξόδου από τη στεγαστική κρίση με προγράμματα στέγασης και κοινωνικής κατοικίας και τρόπους χρηματοδότησής τους με φορολόγηση των τραπεζών, της golden visa και της βραχυχρόνιας μίσθωσης, χορήγηση κινήτρων και αντικινήτρων, νέο πρόγραμμα επιδότησης ενοικίου και συγκρότηση Δημόσιου Οργανισμού Στέγασης.

Σε κάθε περίπτωση το σίγουρο είναι ότι αξίζει να βγούμε στο δρόμο για να ξεφορτωθούμε την κυβέρνηση πριν μας αφήσει όλους στο δρόμο. Και με κλιμάκωση των απεργιών να επιβάλλουμε τις λύσεις που θα βάζουν τις ανάγκες της εργατικής τάξης πάνω απ' όλα.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Απελάστε τον Πλεύρη -όχι τους πρόσφυγες

Μεγάλο συλλαλητήριο ενάντια στο ρατσιστικό νομοσχέδιο Βορίδη-Πλεύρη οργανώνει η ΚΕΕΡΦΑ την Τρίτη 2 Σεπτεμβρίου στο Σύνταγμα στις 7μμ. Η Κίνηση καλεί όλες τις δυνάμεις του κινήματος, συνδικάτα, φοιτητικούς συλλόγους, κοινότητες μεταναστών και κινήσεις αλληλεγγύης, σε πανελλαδικό ξεσηκωμό με διαδηλώσεις την ίδια μέρα σε όλες τις πόλεις, κόντρα στη μεγαλύτερη μέχρι σήμερα ρατσιστική επίθεση της κυβέρνησης της ΝΔ που ποινικοποιεί συλλήβδην την προσφυγιά και τη μετανάστευση.

Η συζήτηση του νομοσχεδίου ξεκινά στις αρμόδιες επιτροπές της Βουλής την Τετάρτη 27 Αυγούστου και αναμένεται να ψηφιστεί στην Ολομέλεια μέσα στην επόμενη βδομάδα, πριν από τη ΔΕΘ όπως είχε αναγγείλει ο ακροδεξιός υπουργός Μετανάστευσης και Ασύλου Πλεύρης.

Το περιεχόμενο του αποτελεί μια τεραστίων διαστάσεων πρόκληση με φυλακίσεις, πρόστιμα, απελάσεις και άλλα σκληρά μέτρα, τόσο για τους πρόσφυγες/μετανάστες που θα προσπαθήσουν να φτάσουν στο μέλλον ή έχουν καταφέρει να έρθουν τους τελευταίους μήνες στη χώρα, όσο και για όσους βρίσκονται, ζουν, δουλεύουν, έχουν οικογένειες εδώ για χρόνια και δεκαετίες.

Ανάμεσα σε άλλα το νομοσχέδιο: Καταργεί τις άδειες παραμονής για όσους τεκμηριώνουν επταετή παραμονή στη χώρα, κλείνοντας έτσι έναν από τους λιγιστούς δρόμους νομιμοποίησης που είχε ανοίξει τα τελευταία χρόνια. Αυξάνει τη διοικητική κράτηση από δεκαοκτώ μήνες σε δύο χρόνια. Μετατρέπει την είσοδο, παραμονή ή/και επανεισοδοχή χωρίς χαρτιά σε ποινικά αδικήματα με βαριές ποινές φυλάκισης ως και πέντε χρόνια και υπέρρογκα πρόστιμα δεκάδων χιλιάδων ευρώ - ως και 30.000.

Μειώνει τις προθεσμίες της οικειοθελούς αποχώρησης από 25 σε 14 μέρες, περιορίζει τις δυνατότητες μετατροπής ή αναστολής έκτισης ποινής παρά μόνο αν συνοδεύεται με δήλωση εκούσιας αναχώρησης -που θα εξασφαλίζεται με ηλεκτρονική επιτήρηση/βραχιολάκι. Επεκτείνει τους λόγους κράτησης και σε θέματα «ασφάλειας».

Περιορίζει περαιτέρω τις αιτήσεις ασύλου, παραβιάζει βασικά δικαιώματα προσφυγής κατά απορριπτικών αποφάσεων ή αιτημάτων αναστολής εκτέλεσης επιστροφής, αυξάνει τα παράβολα. Διπλασιάζει τη διάρκεια απαγόρευσης εισόδου στη χώρα από πέντε σε δέκα έτη, με δυνατότητα παράτασης επιπλέον πέντε. Ανατριχιαστικό είναι ότι από όλα αυτά δεν εξαιρούνται ούτε οι ανήλικοι και οι οικογένειες.

Όπως αναφέρει το κάλεσμα της ΚΕΕΡΦΑ για το συλλαλητήριο: «Ο Πλεύρης και η κυβέρνηση της ΝΔ κλιμακώνουν τη ρατσιστική

εκστρατεία σε βάρος των μεταναστών και των προσφύγων προωθώντας στη Βουλή για ψήφιση, την επόμενη βδομάδα, ένα νομοσχέδιο-τσεκούρι για τα δικαιώματα των προσφύγων και των μεταναστών. Το νομοσχέδιο-τσεκούρι άλλωστε το άφησε κληρονομιά στον Πλεύρη ο «συναγωνιστής» Βορίδης, ο οποίος το είχε διαμορφώσει μέχρι που πιάστηκε με τις γίδες του ΟΠΕΚΕΠΕ στην πλάτη και παραιτήθηκε από υπουργός Μετανάστευσης.

Με μέτρα βαρβαρότητας στις πλάτες προσφύγων και μεταναστών και με χυδαία καταστροφική της αλληλεγγύης και των οργανώσεων στήριξης των δικαιωμάτων των κατατρεγμένων, όπως του ΕΣΠ και της RSA, η κυβέρνηση επιδιώκει να αποσπάσει την προσοχή του κόσμου που είναι εξοργισμένος με τα εγκλήματά της στα Τέμπη και την Πύλο και τα σκάνδαλα όπως του ΟΠΕΚΕΠΕ.

Μια κυβέρνηση που βάζει στο στόχαστρο τους εργαζόμενους στο δημόσιο τομέα με νέα πειθαρχικά και τη νεολαία με μαζικές διαγραφές στα πανεπιστήμια. Μια κυβέρνηση που τα δίνει όλα για τους πολέμους με σπατάλες δισεκατομμυρίων εξοπλισμών, στηρίζοντας τον Τραμπ και τον γενοκτόνο Νετανιάχου, που φέρνει μέτρα ρατσιστικά ανοίγοντας έτσι τον δρόμο στα ορφανά της Χρυσής Αυγής και την ακροδεξιά να ξαναβγούν στο προσκήνιο. Είναι τα στηρίγματα που αναζητά για να διασωθεί από την κατάρρευση.

Δεν θα την αφήσουμε!

Να μην περάσει το ρατσιστικό νομοσχέδιο Πλεύρη που ποινικοποιεί τη μετανάστευση με φυλακίσεις μεταναστών χωρίς χαρτιά και βαριά πρόστιμα, με κατάργηση της απόδοσης άδειας παραμονής για εξαιρετικούς λόγους σε όσους διαμένουν στη χώρα για επτά χρό-

νια. Πίσω από τις κραυγές για «πάταξη της παράνομης μετανάστευσης» θέλει να γεμίσει τη χώρα με στρατόπεδα συγκέντρωσης αφού θα τιμωρεί με φυλάκιση για πέντε χρόνια. Στην πράξη, πάει να επιβάλει ακόμη πιο σκληρές συνθήκες μαύρης εργασίας και εκμετάλλευσης για χιλιάδες εργάτες και εργάτριες στα χωράφια, τα ξενοδοχεία, τις βιοτεχνίες, τις οικοδομές και τα εργοστάσια.

Όρα να ματαιώσουμε τα πραξικοπηματικά της μέτρα, όπως η απαγόρευση για 3 μήνες του δικαιώματος αίτησης για άσυλο στους πρόσφυγες που έρχονται από την Λιβύη του Χαφτάρ. Αντί να εξασφαλιστεί ανθρώπινη υποδοχή των προσφύγων στέλνουν φρεγάτες στα νότια της Κρήτης για επαναπροωθήσεις, όπως αυτήν που οδήγησε στον πνιγμό τους 600 της Πύλου. Ποινικοποιούν τις οργανώσεις που ζητάνε να μπορούν να υποβάλουν αίτημα ασύλου!

Δίνουμε τη μάχη για να πάνε φυλακή οι δολοφόνοι του Λιμενικού και της κυβέρνησης για το έγκλημα της Πύλου. Όχι συγκάλυψη, παραπομπή ΟΛΩΝ των ενόχων στο Ναυτοδικείο.

Να δώσουμε συνέχεια με δυναμική παρουσία στο συλλαλητήριο στη Θεσσαλονίκη, στη ΔΕΘ, στις 6 Σεπτεμβρίου στο Αγ.Βενιζέλου στις 6μμ.

Ο Σεπτέμβρης είναι μήνας αντιφασιστικός και αντιρατσιστικός και στις 18/9, 12 από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, διαδηλώνουμε στο Κερατσίνι και σε όλες τις πόλεις.

Καλούμε τα συνδικάτα, τους φοιτητικούς συλλόγους, τις κοινότητες μεταναστών, τις τοπικές συλλογικότητες αλληλεγγύης σε Πανελλαδική μέρα κινητοποιήσεων την Τρίτη 2 Σεπτεμβρίου».

Λ.Β.

Παράνομη και παράλογη επιθετικότητα της δεξιάς κατά των προσφύγων

Η επιθετικότητα που χαρακτηρίζει τη στάση του κόσμου της δεξιάς απέναντι στους πρόσφυγες, η οποία τροφοδοτείται από τις πρωτοβουλίες της άκρας δεξιάς, επιδιώκει να ματαιώνει τη διεθνή και ευρωπαϊκή νομοθεσία για την προστασία των προσφύγων, αλλά επιδιώκει επίσης να αγνοεί το γεγονός ότι η υποδοχή προσφύγων στη χώρα μας, όπως και σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες, μπορεί να αποτελέσει μια επιλογή για την αντιμετώπιση τόσο της δημογραφικής υποχώρησης, όσο και της ανάγκης για εργατικά χέρια σε πολλούς κλάδους της οικονομίας. Οι πρωτοβουλίες της ισπανικής κυβέρνησης έδειξαν ότι μια τέτοια πολιτική αλληλεγγύης είναι αναγκαία και εφικτή.

Η ιδέα της «χρησιμότητας» των προσφυγικών ροών δεν αποτελεί το βασικό επιχείρημα για την προστασία τους κατά τις μετακινήσεις τους. Σ' έναν κόσμο, και έναν πλανήτη, όπου οι αστοχίες των αναπτυξιακών επιλογών, όπως οι πολλαπλές παραλλαγές της παγκοσμιοποίησης, οι πόλεμοι, και οι καταστροφικές επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής, οδηγούν σε αναγκαίες μετακινήσεις πληθυσμών για λόγους επιβίωσης καθαρά, πρέπει να υιοθετηθούν κανόνες συμπεριφοράς απέναντι σε αυτούς τους πληθυσμούς που βασίζονται στην αρχή της χωρίς όρους αλληλεγγύης. Η υπάρχουσα σήμερα ευρωπαϊκή και διεθνής νομοθεσία για την προστασία των προσφύγων είναι ό,τι θεσπίστηκε μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο από διεθνείς θεσμούς, σε μια εποχή που μεγάλοι πληθυσμοί υπέφεραν από μαζικές μετακινήσεις. Η φροντίδα των ουκρανών προσφύγων έδειξε ότι μπορεί αυτή στάση να είναι ενεργός, με τον σαφέστερο τρόπο.

Η επιθετικότητα της δεξιάς απέναντι στους πληθυσμούς των προσφύγων, δεν βασίζεται σε καμμία αμυντική λογική που αφορά την οικονομία ή την κοινωνία, αλλά αποτελεί προέκταση της επιθετικότητας των καπιταλιστικών τάξεων απέναντι στην εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα. Με την ίδια λογική που ίσχυε κατά το μεσοπόλεμο διαμορφώνονται ακροδεξιές πολιτικές δυνάμεις που επιδιώκουν να υπηρετήσουν αυτό τον προσανατολισμό του κεφαλαίου και να αντλήσουν κοινωνικά και οικονομικά οφέλη από την ένταξή τους σε αυτή τη στρατηγική επιλογή. Υπάρχουν ήδη οι αποδείξεις της αξιοποίησης από ακροδεξιά πολιτικά στελέχη αυτού του προσανατολισμού.

Πέτρος Λινάρδος Ρυλμόν
25-8-2025

Σε έκτακτη σύσκεψη δράσης την Πέμπτη 28 Αυγούστου, στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας (Γερανίου 28), στις 6.30μμ, προχωρά η ΚΕΕΡΦΑ. Στόχος είναι η επιτυχία των συλλαλητηρίων της Τρίτης 2 Σεπτεμβρίου στην Αθήνα και τις άλλες πόλεις ενάντια στο ρατσιστικό έγκλημα που φέρνει ως νομοσχέδιο η κυβέρνηση της ΝΔ, αλλά και η οργάνωση της συνέχειας.

Τα συλλαλητήρια στις 2 Σεπτεμβρίου δεν θα είναι το τέλος, αλλά η αρχή του αγώνα για την ανατροπή της ρατσιστικής κυβέρνησης και των σχεδίων της. Ο φειτινός αντιρατσιστικός-αντιφασιστικός Σεπτέμβριος περιλαμβάνει πολλά κρίσιμα αγωνιστικά ραντεβού.

Είναι η διαδήλωση στη ΔΕΘ στις 6 Σεπτεμβρίου όπου οι εργατικές και νεολαιίστικες διεκδικήσεις μπορούν να ενωθούν με τις μάχες ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες, κόντρα στην απόπειρα της κυβέρνησης να αποπροσανατολίσει την οργή του κόσμου για τις εγκληματικές πολιτικές και τα σκάνδαλά της στοχοποιώντας τους πρόσφυγες και τους μετανάστες.

Είναι τα συλλαλητήρια στις 18 Σεπτεμβρίου για τα 12 χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα που θα επαναφέρουν το αίτημα για την αμετάκλητη καταδίκη των ναζί δολοφόνων της Χρυσής Αυγής στη δευτεροβάθμια δίκη της εγκληματικής οργάνωσης που θα έχει επανέλθει από τις 8 Σεπτεμβρίου και είναι πια στα τελευταία της στάδια.

Είναι οι νέες κινητοποιήσεις που θα οργανωθούν για να τιμωρηθούν οι δολοφόνοι των πάνω από 600 προσφύγων της Πύλου, συνεχίζοντας την καμπάνια για να πάνε στη φυλακή οι υπεύθυνοι της κυβέρνησης και του λιμενικού, ενάντια στη συγκάλυψη του μεγαλύτερου ρατσιστικού εγκλήματος στη Μεσόγειο τα τελευταία χρόνια.

Η επιτυχία του αντιρατσιστικού-αντιφασιστικού Σεπτεμβρίου και η σύνδεσή του με όλες τις άλλες μάχες, εργατικές, φοιτητικές, αντιπολεμικές ενάντια στο συνεχιζόμενο

Ανοιχτή σύσκεψη της ΚΕΕΡΦΑ

έγκλημα της γενοκτονίας στη Γάζα, θα καθορίσει τη συνέχεια και την έκταση της σύγκρουσης. Γιατί η κυβέρνηση της ΝΔ έχει αποδείξει ότι είναι αδίστακτη και το ίδιο φάνηκε μέσα στο καλοκαίρι που η ρατσιστική της εκστρατεία, με μπροστάρη τον Πλεύρη, δεν σταμάτησε ούτε λεπτό.

Με απύθμενο ακροδεξιό θράσος, με ύφος και φρασεολογία Τραμπ, ο υπουργός, ακολουθώντας το παράδειγμα του ομοϊδεάτη και προκατόχου του Βορίδη πριν παραιτηθεί μπλεγμένος στο σκάνδαλο του ΟΠΕ-ΚΕΠΕ, τα έβαλε με όλους και με όλα:

Με το Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες - μέσω «πηγών του Υπουργείου» σε φιλοκυβερνητικά ΜΜΕ- για τη νομική εκπροσώπηση προσφύγων προς το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και τελευταία και στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών ενάντια στη ρατσιστική τροπολογία της τρίμηνης αναστολής κατάθεσης ασύλου για όσους πρόσφυγες έρχονται από τη Βόρεια Αφρική.

Με όλες τις ΜΚΟ που υπερασπίζονται τους πρόσφυγες και τα δικαιώματά τους, λέγοντας προκλητικά πως οι θέσεις τους είναι «αδιάφορες» για το Υπουργείο και απειλώντας τες με διαγραφή από το μητρώο του αν δεν συμμορφωθούν με τις επιλογές του και συνεχίσουν να πηγαίνουν κόντρα στην πολιτική του.

Ακόμα και με το ίδιο το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και τα ελληνικά δικαστήρια αμφισβητώντας ευθέως τις αποφάσεις τους. Όταν θέλει να ξεφύγει από τα σκάνδαλά της, η κυβέρνηση επαναλαμβάνει σε όλους τους τόνους ότι «θα αποφασίσει η Δικαιοσύνη». Όταν πρόκειται για την πολιτική της, την γράφει στα παλιά

της τα παπούτσια. Επιτέθηκε επίσης σφοδρά στους πρόσφυγες που έχει μαντρώσει στην νέα πανάθλια δομή της Σιντικής στο Κλειδί Σερρών -τους έξι που προσπάθησαν να δραπετεύσουν από το κολαστήριο και όλους τους υπόλοιπους φυλακισμένους που αμέσως μετά εξεγέρθηκαν προχωρώντας σε διαμαρτυρία και απεργία πείνας- επιβεβαιώνοντας το «να τους κάνουμε το βίο αβίωτο».

Στρατόπεδα

Και δεν έμεινε μόνο στις δηλώσεις. Άρχισε τις “περιοδείες” στα στρατόπεδα-φυλακές πρώτα στην Αττική και μετά στα νησιά, για να προετοιμάσει όπως έγραψε στα δελτία Τύπου του το έδαφος για την εφαρμογή του νέου ρατσιστικού νομοσχεδίου. Μιλώντας παντού για «λαθρομετανάστες» και επαναλαμβάνοντας το νέο δόγμα της κυβέρνησης που συμπυκνώνεται στο σλόγκαν «φυλακή ή επιστροφή». Λέγοντας ότι είναι «υπουργός των Ελ-

λήνων» και σίγουρα όχι Μετανάστευσης και Ασύλου.

Στο ρατσιστικό «παιχνίδι» μπήκε και ο έτερος ομοϊδεάτης του και ακροδεξιός της κυβέρνησης Άδωνις Γεωργιάδης. Μαζί υπέγραψαν Κοινή Υπουργική Απόφαση που αναπροσαρμόζει το πλαίσιο για τη διαπίστωση της ανηλικότητας των προσφύγων ώστε να μην γίνεται, όπως υποστηρίζουν, «κατάχρηση» των «προνομιών» που απολαμβάνουν οι ανήλικοι. Το ποια είναι αυτά τα πρόνομία μόνο οι δυο τους το ξέρουν, όταν όλες οι σχετικές έρευνες και καταγραφές δείχνουν ότι οι ασυνόδευτοι ανήλικοι ζουν στις ίδιες εξευτελιστικές συνθήκες με όλους τους πρόσφυγες.

Πρόκειται για ψέματα και άθλια φασιστικής έμπνευσης προπαγάνδα, όπως και όλα όσα έχει πει ο Πλεύρης από τότε που ανάλαβε το Υπουργείο πχ για τα ξενοδοχειακού τύπου μενού στις δομές ή τα επιδόματα που δήθεν παίρνουν οι πρόσφυγες σε βάρος των Ελλήνων φορολογούμενων. Η ωμή πραγματικότητα είναι οι εικόνες που είδαμε το καλοκαίρι με τους πρόσφυγες που έφταναν στην Γαύδο και την Κρήτη να λιώνουν από τον καύσωνα σε λιμάνια, σκηνές και ακατάλληλους χώρους και να μεταφέρονται σαν τα ποντίκια σε αμπάρια πλοίων.

Κατάσταση που συνεχίζεται, όπως κατήγγειλε πρόσφατα η **Αντιφασιστική Κίνηση Καλαμάτας**, με αφορμή τους 37 πρόσφυγες που έφτασαν στην περιοχή. Όπως ανέφερε: «Στις 17 Αυγούστου διασώθηκαν 37 άνθρωποι στα νερά μας. Σύμφωνα με τα τοπικά δημοσιεύματα, μετά την ολοκλήρωση της προανακριτικής διαδικασίας από το Λιμεναρχείο Καλαμάτας, η Αστυνομία “ανέλαβε τη φύλαξή τους” και αποφάσισε να τους μεταφέρει από τις αποθήκες του Λιμεναρχείου στα υπόγεια κρατητήρια, δήθεν για λόγους “ασφάλειας”.

Στην πραγματικότητα, 37 άνθρωποι –ανάμεσά τους πρόσφυγες που δικαιούνται προστασία– στοιβάχτηκαν εν μέσω καύσωνα σε υπόγεια κελιά, σε συνθήκες απάνθρωπες και εξευτελιστικές. Αυτή η παράνομη

κράτηση δεν είναι τυχαία· αποτελεί άμεσο αποτέλεσμα της ανυπαρξίας και της υποβάθμισης δομών φιλοξενίας, καθώς και μιας πολιτικής που αντιμετωπίζει τους πρόσφυγες σαν απειλή και όχι σαν ανθρώπους».

Αν έχει καταφέρει ωστόσο κάτι ο Πλεύρης, είναι ότι έχει ενώσει εναντίον του και εναντίον της κυβέρνησης τους πάντες και σε αυτό το μέτωπο. Πάνω από 100 διεθνείς και εγχώριες οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων έχουν τοποθετηθεί ενάντια στα νομοθετήματά του, το ίδιο οι τρεις Συλλόγους Εργαζόμενων του Υπουργείου του, πρόσφατα και η Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων της χώρας που, μέσω της Συντονιστικής Επιτροπής της, καλεί «το Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου να αποκαταστήσει τη σχέση του με τη διεθνή και συνταγματική νομιμότητα».

Η μάχη θα δοθεί στο δρόμο. «Είναι ώρα να τσακίσουμε την κλιμάκωση αυτής της ρατσιστικής εκστρατείας που πάει χέρι-χέρι με τη συμμετοχή στη γενοκτονία στην Παλαιστίνη και την καταδίωξη των αγωνιστών με τον αντιρατσιστικό νόμο(!) και τις άγριες περικοπές στην παιδεία και την υγεία», αναφέρει η ΚΕΕΡΦΑ. «Διεκδικούμε σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά και δικαίωμα στο άσυλο. Να αποσυρθεί το ρατσιστικό νομοσχέδιο. Να γίνει η δίκη στο Ναυτοδικείο και να πάνε φυλακή οι δολοφόνοι της κυβέρνησης και του Λιμενικού.

Απαιτούμε το άμεσο κλείσιμο του στρατοπέδου συγκέντρωσης της Σιντικής, όπως και όλων των άλλων στην Ελλάδα και τη μεταφορά όλων των προσφύγων σε δομές φιλοξενίας και σπίτια μέσα στις πόλεις και τις γειτονιές. Να δοθεί άμεσα το δικαίωμα υποβολής αίτησης ασύλου σε όλους».

Η σύσκεψη της Πέμπτης θα δώσει ώθηση στον αγώνα για να πέσει η κυβέρνηση των Πλεύρηδων, των Βορίδηδων και των Γεωργιάδηδων και να πάρει μαζί της όλη τη ρατσιστική βαρβαρότητά της.

Λένα Βερδές

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη κατά τη διάρκεια των θητειών της οποίας και με δική της ευθύνη έχουν καεί τα περισσότερα στρέμματα γης σε όλη τη χώρα έχει το θράσος χρησιμοποιώντας τους ξεφτιλισμένους μηχανισμούς της ΕΛ.ΑΣ και της δικαστικής εξουσίας να στέλνει στη φυλακή δύο νέους εθελοντές που συμμετείχαν στην κατάσβεση των πυρκαγιών στην Πάτρα την περασμένη εβδομάδα. Όπως διαβάζουμε ανάμεσα σε άλλα στο ρεπορτάζ της ΕφΣυν:

«“Το παιδί μου έχει πέσει θύμα σκευωρίας” αναφέρει στην Εφ.Συν. ο πατέρας του 21χρονου νεαρού που προφυλακίστηκε την Τρίτη κατηγορούμενος ως συνεργός σε εμπρησμό στις 13 Αυγούστου στο Γηροκομείο της Πάτρας. Ο νεαρός και ο φίλος του 25 ετών, που είχαν έρθει εθελοντικά με μοτοσικλέτα για να βοηθήσουν στην κατάσβεση, προφυλακίστηκαν με κατηγορίες για εμπρησμό από πρόθεση, παρότι οι εμπειρογνώμονες της Πυροσβεστικής που έφτασαν στο σημείο το επόμενο πρωί (στις

Σκευωρίες από την κυβέρνηση των εμπρηστών

14 Αυγούστου) αποφάνθηκαν ότι δεν έχει μπει φωτιά από ανθρώπινο χέρι.

Ο δικηγόρος Παναγιώτης Καποτάς, ένας εκ των δύο συνηγόρων τους, υποστηρίζει ότι η “δικογραφία βοά” πως τα δύο παιδιά είναι αθώα. Σύμφωνα με μάρτυρα που βρισκόταν στο σημείο και κατέθεσε άμεσα στις Αρχές ο 25χρονος, που ήταν συνεπιβάτης της πορτοκαλί μοτοσικλέτας την οποία οδηγούσε ο 21χρονος, βοηθούσε στην κατάσβεση της φωτιάς που είχε επεκταθεί από καύτρα στο συγκεκριμένο σημείο. Νωρίτερα μάλι-

στα είχε βοηθήσει στον απεγκλωβισμό σκυλιών και στο μοίρασμα νερού σε πυροσβέστες και εθελοντές. Και δεύτερος μάρτυρας αναφέρει ότι είδε τον 25χρονο να προσπαθεί να σβήσει φωτιά, που λογικά είχε επεκταθεί από καύτρες μέσα σε ακαθάριστο οικόπεδο δίπλα από το δικό του...».

Ενώ σύμφωνα με το in.gr: Το κινητό που τάχα «“πέταξε ένοχα” ο αναφερόμενος δράστης του εμπρησμού στην Πάτρα τελικώς το είχε από την πρώτη στιγμή η ΕΛΑΣ και προχωρούσε σε ψευδείς ενημερώσεις των δικαστικών λειτουργών»!

Ξεσηκωμός στη Θεσσαλονίκη

Το φετινό συλλαλητήριο της ΔΕΘ θα ενώσει όλα τα ρυακια που μάχονται ενάντια στις εγκληματικές πολιτικές της κυβέρνησης.

Στις 5 Σεπτέμβρη τα νοσοκομεία πανελλαδικά δίνουν ραντεβού στις 8πμ στο Ιπποκράτειο νοσοκομείο. Το Σάββατο 6 Σεπτέμβρη ακολουθεί το μεγάλο πανεργατικό συλλαλητήριο στις 6μμ στο Άγαλμα Βενιζέλου.

Ο **Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης** καλεί σε συμμετοχή με προσυγκέντρωση στις 5:30 στη συμβολή οδών Εγνατίας και Αγίας Σοφίας ενώ ναυλώνει πούλμαν* για τη συμμετοχή όλων στο διήμερο.

Είναι πρώτης τάξεως ευκαιρία για να βγουν στον δρόμο όλοι μαζί:

Οι πυροσβέστες, οι εργαζόμενοι στις δασικές υπηρεσίες, στις περιφέρειες και τους ΟΤΑ που παλεύουν για να μην καίγονται στρέμματα επί στρεμμάτων γης, ζητώντας προσλήψεις μονιμοποιήσεις και εξοπλισμό.

Οι υγειονομικοί που παλεύουν ενάντια στη διάλυση της δημόσιας Υγείας, κόντρα στις ελλείψεις, τις μετακινήσεις, τις υπερωρίες, τις εξαντλητικές βάρδιες, τη νέα Κοινή Υπουργική Απόφαση που φέρνει τους ιδιώτες μέσα στα νοσοκομεία. Μαζί με το υπόλοιπο δημόσιο, τους εργαζομένους στις δημόσιες υπηρεσίες, τους εκπαιδευτικούς, απαιτούν να μπει τέλος στις ιδιωτικοποιήσεις, να γίνουν προσλήψεις, να δοθούν αυξήσεις και να πάει στα σκουπίδια η κυβέρνηση που φέρνει πειθαρχικά και ονειρεύεται να τσακίσει την πολιτική και συνδικαλιστική δράση στους χώρους δουλειάς.

Οι εργαζόμενοι στον τουρισμό, στον επισιτισμό και τόσους άλλους κλάδους του ιδιωτικού τομέα που παλεύουν ενάντια στην εργασιακή επισφάλεια, την κακοπληρωσιά, τις απολύσεις απαιτώντας συλλογικές συμβάσεις εργασίας, ενάντια και στο άθλιο νομοσχέδιο για τα εργασιακά που έθεσε η κυβέρνηση σε διαβούλευση και νομιμοποιεί την 13ωρη εργασία.

Οι φοιτητές και οι φοιτήτριες, ενάντια στο μέτρο των διαγραφών που απειλεί να εφαρμοστεί μετά την εξεταστική του Σεπτεμβρίου, ενάντια στα πειθαρχικά και τα σχέδια ασφαλείας που θέλουν να τιμωρήσουν το φοιτητικό κίνημα που υπερασπίζεται τα δημόσια πανεπιστήμια. Μαζί τους και οι μαθητές ενάντια στις συγχωνεύσεις των σχολείων, στις καταργήσεις τμημάτων, και στο πέταγμα χιλιάδων εκτός σχολών.

Το παρών στο συλλαλητήριο της ΔΕΘ θα δώσει και το αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα απαιτώντας να καταργηθεί το ρατσιστικό νομοσχέδιο Βορίδη-Πλεύρη για τους πρόσφυγες που συζητιέται αυτήν την εβδομάδα στη Βουλή, να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, να σταματήσουν οι απελάσεις, οι επιθέσεις στους ανήλικους πρόσφυγες, να μπει φραγμός στις απόπειρες ποινικοποίησης της αλληλεγγύης. Όπως αναφέρει στο κάλεσμά της η ΚΕΕΡΦΑ:

«Είναι ώρα να ξηλώσουμε τον ρατσισμό, αυτό το εργαλείο αποπροσανατολισμού της οργής του κόσμου. Είναι η ώρα που έχουν να λογοδοτήσουν για το έγκλημα του πνιγμού των 600 προσφύγων στην Πύλο, όπως και των 57 νέων και εργαζομένων στα Τέμπη. Θέλουν να μας πουν ότι τα κλειστά σύνορα, με συρματοπλέγματα του ΝΑΤΟ ή με τις φρεγάτες στα ανοιχτά της Λιβύης

θα μας σώσουν από την “εισβολή” των μεταναστών. Όμως, οι εισβολείς στα σπίτια και τις τσέπες μας βρίσκονται εδώ και είναι οι υπουργοί της κυβέρνησης, οι Τραπεζίτες, οι κερδοσκόποι γης, οι μεγαλοκαρχαρίες και οι έμποροι όπλων. Δίνουν 23 δισεκατομμύρια για εξοπλισμούς, για να μπουν στις βρόμικες μοιρασιές στο πλευρό του Τραμπ και του Νετανιάχου. Μιλάνε για νομιμότητα οι κλέφτες του ΟΠΕΚΕΠΕ και των ασφαλιστικών ταμείων! Καλούμε σε μαζική συμμετοχή στο συλλαλητήριο των συνδικάτων στη ΔΕΘ!».

Μαζικά

Κα βέβαια κεντρικό σύνθημα στο διήμερο θα είναι το «Λευτεριά στην Παλαιστίνη», απαιτώντας να σταματήσει η γενοκτονία στη Γάζα και η συνεργασία με το κράτος του Ισραήλ. Να ενωθούν όλες οι φωνές που μέσα στο καλοκαίρι βγήκαν στους δρόμους στις εκατοντάδες κινητοποιήσεις σε νησιά και τουριστικούς προορισμούς, οι λιμενεργάτες του Πειραιά, τα σωματεία, οι κινήσεις και οι συλλογικότητες που διαδήλωναν ενάντια στο ισραηλινό κρουαζιερόπλοιο Crown Iris, ο κόσμος που συμμετείχε μαζικά στα μεγάλα συλλαλητήρια στο Σύνταγμα και στις μεγάλες πόλεις.

Η ΔΕΘ είναι η ευκαιρία το τεράστιο αυτό ποτάμι αλληλεγγύης να γίνει αντικυβερνητική οργή και να ανατρέψει τον Μητσοτάκη και όλες τις εγκληματικές πολιτικές που εφαρμόζει. Ήδη ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης σε συνεργασία με τους τοπικούς πυρήνες του ΣΕΚ εργάζεται πυρετωδώς για να είναι η ΔΕΘ καθοριστικό εργατικό πολιτικό συλλαλητήριο ανατροπής. Όπως αναφέρει στο κάλεσμα του:

«Για να τους ανατρέψουμε χρειαζόμαστε έναν απεργιακό αγώνα διάρκειας και το πρώτο βήμα γι' αυτήν την προοπτική είναι το συλλαλητήριο της ΔΕΘ στις 6 Σεπτέμβρη. Ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης ναυλώνει πούλμαν για την μαζική συμμετοχή στην διαδήλωση. Για να επιβάλουμε στις συνδικαλιστικές ηγεσίες να κινηθούν απεργιακά. Να συγκροτήσουμε παντού επιτροπές αγώνα που να ενημερώνουν τους συναδέλφους, να ανοίγουν και να οργανώνουν τις μάχες σε κάθε σημείο και να αναγκάζουν τις συνδικαλιστικές ηγεσίες να προχωρήσουν απεργιακά. Αυτήν την προσπάθεια κάνει ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης και σε καλεί να παλέψουμε μαζί!».

Σ.Γ.

• **Τα πούλμαν από Αθήνα ξεκινάνε για το πανυγειονομικό συλλαλητήριο: την Πέμπτη 4/9 11μμ από τον Άγιο Σάββα. Και για το συλλαλητήριο της ΔΕΘ το Σάββατο 6/9, 8πμ από το Μουσείο.**

6/9/24, Απεργιακή διαδήλωση υγειονομικών στη Θεσσαλονίκη. Φωτό: Μάνος Νικολάου

Η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης, επί της ουσίας πρόκειται για μία εμπορική έκθεση. Εκεί, οι αυξήσεις μετατρέπονται σε μειώσεις, τα εργασιακά δικαιώματα σε συνθήκες γαλέρας. Θα ανέβει ο πρωθυπουργός της μειοψηφίας, γιατί περί αυτού πρόκειται, να μιλήσει για δαπάνες στα πλαίσια της “εθνικής άμυνας”. Ένας πρωθυπουργός που στηρίζει το υπουργείο «Εθνικής Άμυνας» των Ισραηλινών που συνεχίζει τη γενοκτονία των Παλαιστινίων.

Στην χώρα της Υγείας ξεκινώντας από μία δημοσιονομική προσαρμογή στον καιρό της κρίσης που ισοδυναμεί πρακτικά με προσαρμογή του πολέμου στα οικονομικά της Υγείας, περάσαμε από διάφορα στάδια προκειμένου να καταλήξουμε στη σημερινή συνθήκη. Ένα από αυτά ήταν το ξήλωμα του κοινωνικού κράτους. Άνθρωποι οι οποίοι εξαιτίας της κρίσης δεν είχαν ασφάλεια διότι ήταν καταχρεωμένοι και δεν μπορούσαν να υποστηρίξουν το χρέος τους, θεωρήθηκαν υπεύθυνοι για όλο αυτό που συμβαίνει στο σύστημα υγείας.

Οι καρκινοπαθείς, ξαφνικά ανασφάλιστοι πετάχτηκαν έξω από το ΕΣΥ όποτε βίωσαμε διάφορες τραγικές συνέπειες. Βάζαμε αρρώστους μέσα από την εφημερία ως επείγοντα γιατί δεν υπήρχε διαφορετικά περίπτωση να διαχειριστεί κανείς τον καρκίνο τους. Οι λογαριασμοί έφταναν μετά στο σπίτι σε σημείο που να βλέπεις ανθρώπους που επρόκειτο να παλέψουν για τη ζωή τους να τους νοιάζει πόσο χρεωμένοι ήταν και όχι πραγματικά το πρόβλημα υγείας τους.

Είδαμε ανθρώπους να κάνουν χημειοθεραπεία και να μην έχουν να φάνε γυρνώντας στο σπίτι, να μην έχουν να ζεσταθούν. Όλα, με ηγέτιδες τις δυνάμεις της Αριστεράς, άλλαξαν ως ένα βαθμό στη συνέχεια

και μετά άρχισε το ξήλωμα του ΕΣΥ το οποίο έγινε και γίνεται με συγκεκριμένο σχέδιο. Να θυμίσω αυτά που έλεγε ο τωρινός Υπουργός Υγείας που του έκλεβε τη δόξα η Τρόικα γιατί ήθελε αυτός να κάνει τις απολύσεις του ΕΣΥ, τις συγχωνεύσεις των κλινικών, τις μαζικές συνταξιοδοτήσεις με μηδενικές προσλήψεις;

Όλη λοιπόν αυτή η ιστορία συνοδεύτηκε από μαζική έξοδο από το ΕΣΥ, από μειώσεις μισθών από συνθήκες που ούτε βιολογικά δεν μπορεί να αντέξει κάποιος σε επίπεδο εφημερίας. Είμαστε στην εποχή που πλέον η ιδιωτικοποίηση είναι άκρατη και δεν περιλαμβάνει μόνο τις υποστηρικτικές ειδικότητες και τα συνεργεία, αλλά φτάνει πλέον να ιδιωτικοποιεί ολόκληρο το ΕΣΥ.

Έχουμε αρχίσει και ζούμε τις πρώτες συνέπειες στο βαθμό που αφορά τον Άγιο Σάββα. Διαμαρτυρηθήκαμε για τη χωρίς κανένα σχέδιο ανακατασκευή των χειρουργείων. Είμαστε περήφανοι που καταφέραμε να διαφυλάξουμε τη δημόσια Υγεία από την ανευθυνότητα όλου του διοικητικού μηχανισμού. Φτάσαμε στο σημείο να μας απειλούν με απολύσεις.

Ο μοναδικός λοιπόν τρόπος να αντισταθεί κανείς σε αυτά είναι να μπορεί να αναγνωρίζει ότι δεν φταίει κανείς από τους εργαζόμενους, φταίει η πολιτική. Και μαχητικά και οργανωμένα να διαδηλώσει, να πάρει στα χέρια του την τύχη την δική του, του Εθνικού Συστήματος Υγείας, των παιδιών του και γενικά όλης της κοινωνίας. Διότι ο μοναδικός τρόπος για να σωθεί η κατάσταση είναι να φύγουν οι πολιτικές αυτές.

Τάσος Γρίβας,
γιατρός, μέλος Συλλόγου εργαζομένων νοσοκομείου Αγίου Σάββα

5 και 6 Σεπτέμβρη

Η φετινή διαδήλωση στη ΔΕΘ ουσιαστικά ανοίγει την αγωνιστική χρονιά απέναντι στην κυβέρνηση των δολοφόνων, ο οποίοι γίνονται όλο και πιο επικίνδυνοι, ενώ η κρίση τους μεγαλώνει. Λίγο πριν καταρρεύσει η κυβέρνηση του Μητσοτάκη συνεχίζει την εγκληματική της πολιτική. Αυτό το είδαμε όλο το καλοκαίρι και με τις πυρκαγιές και με τη στήριξη στο κράτος του Ισραήλ και με το ότι στην πράξη αφήνει τις ανάγκες μας σε δεύτερη μέρα.

Στα νοσοκομεία συγκεκριμένα αυτό που είδαμε ήταν ένα καλοκαίρι που με το ζόρι βγήκανε οι άδεις, η διάλυση εξακολουθεί να υπάρχει. Μέσα στο καλοκαίρι ψήφισαν την εφαρμοστική εγκύκλιο για την είσοδο των ιδιωτών στα δημόσια νοσοκομεία.

Απέναντι σε αυτή τη διάλυση χρειάζεται αγωνιστική απάντηση. Κάθε χρονιά πλέον στη ΔΕΘ δίνουν αυτή την απάντηση οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία και φέτος μπορεί να είναι ακόμη πιο δυνατή. Σαν Συντονιστικό Νοσοκομείων, έχουμε κυκλοφορήσει αφίσα και προκήρυξη και ετοιμαζόμαστε για την κινητοποίηση την Παρασκευή 5/9. Έχουμε πρώτα να οργανώσουμε στα νοσοκομεία την 24ωρη απεργία την Πέμπτη 28 του μήνα και όπως κάθε χρόνο στην κινητοποίηση της ΔΕΘ θα αρχίσουμε το νήμα των κινητοποιήσεων για να στείλουμε το μήνυμα ότι δεν θα αφήσουμε να καταρρεύσει το δημόσιο σύστημα Υγείας.

Η ΔΕΘ πέρα από το ότι θα είναι η έναρξη των κινητοποιήσεων, θα είναι μία ευκαιρία να βάλουμε μπροστά να οργανώσουμε τα επόμενα βήματα. Υπάρχει το Γενικό Συμβούλιο της ΠΟΕΔΗΝ στη Θεσσαλονίκη, υπάρχουν οι συσκέψεις της ΟΕΝΓΕ με αφορμή τις κινητοποιήσεις στην Έκθεση. Στην ΕΝΙΘ και στο Ιπποκράτειο θα γίνουν διοικητικά συμβούλια το επόμενο διάστημα. Η δικιά μας πρόταση είναι να κάνουμε γενικές συνελεύσεις για να συμμετέχει ο κόσμος και να συζητηθούν τα προβλήματα και η οργάνωση των κινητοποιήσεων.

Στη ΔΕΘ θέλουμε ένα μαζικό συλλαλη-

τήριο στο οποίο θα βάλουμε την πρόταση για τη συνέχεια, για απεργίες διαρκείας για να πέσει η κυβέρνηση.

Γιάννης Κούτρας,
γιατρός στο Ιπποκράτειο, ΔΣ ΕΝΙΘ

Με το τελευταίο νομοσχέδιο που ψήφισε η Νέα Δημοκρατία πριν το καλοκαίρι έτρεξε να εισαγάγει σχέδια ασφαλείας, πειθαρχικά συμβούλια και διαγραφές για τους φοιτητές. Είναι ένα νομοσχέδιο καταστολής του φοιτητικού κινήματος και των διεκδικήσεων του. Η κυβέρνηση είναι πραγματικά βουτηγμένη στα σκάνδαλα, όμως λυσσάει για την ανομία στα πανεπιστήμια και παλεύει να εμφανίσει τους φοιτητές ως εγκληματίες.

Η πραγματικότητα είναι όμως ότι εγκληματική είναι η ίδια και οι πολιτικές που εφαρμόζει με τις ιδιωτικοποιήσεις, τα κλειστά σύνορα, την αμέριστη στήριξη που έχει δείξει στο κράτος δολοφόνο του Ισραήλ.

Ο πρώτος μεγάλος σταθμός βρίσκεται μπροστά μας στις 6 του Σεπτέμβρη στην πανεργατική διαδήλωση στην ΔΕΘ. Διεκδικούμε να βρίσκονται πανελλαδικά όλοι οι φοιτητικοί σύλλογοι στη διαδήλωση από κοινού με τα εργατικά σωματεία. Το νομοσχέδιο αυτό έχει ως τελικό στόχο να διευκολύνει την ιδιωτικοποίηση των ΑΕΙ και άρα ο μόνος δρόμος για να το τσακίσουμε είναι η σύνδεση του φοιτητικού με το εργατικό κίνημα.

Η διαδήλωση στη ΔΕΘ θα πρέπει να είναι για τους φοιτητικούς συλλόγους η αρχή ώστε να βγουν μπροστά, ήδη από τις εξεταστικές του Σεπτέμβρη, με καταλήψεις και κινητοποιήσεις κόντρα στην εφαρμογή του νομοσχεδίου. Έχουμε την δύναμη όχι μόνο να μπλοκάρουμε τον νόμο αλλά να βάλουμε μπροστά την ανατροπή της ίδιας της κυβέρνησης!

Αθανασία Συμψηρή,
φοιτήτρια στη Φιλοσοφική Σχολή

Πολύ σημαντικός σταθμός είναι η φετινή ΔΕΘ στην οποία ετοιμαζόμαστε να συμμετέχουμε και από τα Γιάννενα. Η κυ-

βέρνηση της ΝΔ, κυβέρνηση δολοφόνων και σκανδάλων, η οποία συγκαλύπτει εγκλήματα όπως στα Τέμπη, στην Πύλο, τον ΟΠΕΚΕΠΕ και τις υποκλοπές, είναι απονομιμοποιημένη απ' όλη την υπόλοιπη κοινωνία. Κάθε μέρα όμως γίνεται όλο και πιο επιθετική.

Η κινητοποίηση στη ΔΕΘ θα καθορίσει τις εξελίξεις και θα είναι το προστάδιο όπου θα οργανώσουμε ένα απεργιακό φθινόπωρο, με απεργίες και καταλήψεις συλλογικά, για να ανατρέψουμε τη μισητή κυβέρνηση μαζί με τους νόμους της!

Το φοιτητικό κίνημα έχει φέρει την κοινωνία πάνω κάτω, αλλάζοντας τα δεδομένα περί αρνητικών συσχετισμών. Έχουμε εμπειρίες από ένα πολύ μεγάλο φοιτητικό κίνημα το '24 και από τις μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις το '25 για τα Τέμπη. Το κίνημα αυτό πρέπει τη νέα σεζόν να μπλοκάρει την ιδιωτικοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Από τον Οκτώβριο έρχονται σχέδια ασφαλείας, πειθαρχικά, διαγραφές και ιδιωτικά πανεπιστήμια. Την ίδια στιγμή που διαλύουν τα δημόσια πανεπιστήμια, δίνουν έγκριση σε ιδιώτες κολλεγιάρχες για να μπορούν να ιδρύσουν πανεπιστήμια, δίνουν λεφτά για εξοπλισμούς, φρεγάτες και όπλα για να πνίγουν πρόσφυγες και μετανάστες και να σκοτώνουν αθώο κόσμο στη Γάζα!

Εμείς τους κάνουμε ξεκάθαρο πως ο αγώνας ενάντια στα ιδιωτικά πανεπιστήμια δεν έχει τελειώσει, δεν θα τους αφήσουμε να ποινικοποιήσουν την πολιτική δράση ούτε να διαγράψουν κανένα φοιτητή. Η πλειοψηφία των φοιτητών είναι με το μέρος μας. Θέλουμε μια Παιδεία σύμφωνα με τις ανάγκες μας, όπου θα μπορούν τα παιδιά των φτωχών να σπουδάζουν και θα δίνουμε μάχες ενάντια στις δολοφονικές ιδιωτικοποιήσεις, τον πόλεμο, τον ρατσισμό, τον σεξισμό, τον φασισμό και την καταπίεση.

Ζητάμε χρηματοδότηση στο δημόσιο πανεπιστήμιο, να βγουν οι εργολάβοι και οι ιδιώτες από την Παιδεία, Εστίες για τους φτωχούς φοιτητές, να βγει η ΕΒΕ και τα δίδακτρα από τα μεταπτυχιακά. Παράλληλα, οι αγώνες μας πρέπει να συνδεθούν με τις μάχες που δίνουν οι εργαζόμενοι στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα, στα σχολεία και τα νοσοκομεία, συνδέοντας το αντιρατσιστικό αντιφασιστικό κίνημα και με τη Λευτεριά στην Παλαιστίνη. Το φοιτητικό κίνημα μπορεί να τους σαρώσει, να μην τους αφήσουμε να διαλύσουν τη δημόσια δωρεάν παιδεία και να τους ανατρέψουμε μια και καλή!

Ορέστης Παπαθανάσης,
φοιτητής Παιδαγωγικό
Δημοτικής Εκπαίδευσης
Ιωαννίνων

Με την Παλαιστίνη από την Αυστραλία ως την Ολλανδία

Στην Αυστραλία μετά την θηριώδη διαδήλωση των 300.000 στη γέφυρα του Σίδνεϊ πριν τρεις εβδομάδες, πάνω από 350.000 υπολογίζεται ότι διαδήλωσαν στις 25/8 σε πάνω από 40 πόλεις με 100.000 να διαδηλώνουν στη Μελβούρνη και 50.000 στο Μπρίσμπεϊν απαιτώντας το τέλος της γενοκτονίας στη Γάζα και την επιβολή κυρώσεων κατά του Ισραήλ.

Οι μαζικές διαδηλώσεις έχουν ασκήσει μεγάλη πίεση στην κυβέρνηση των Εργατικών του **Αλμπανίζι** που ανακοίνωσε στις 11/8 ότι θα αναγνωρίσει το παλαιστινιακό κράτος τον Σεπτέμβρη. Αυτό έφερε ένταση στις σχέσεις με το Ισραήλ, με τον Νετανιάχου να κατηγορεί την αυστραλιανή κυβέρνηση για «προδοσία» χαρακτηρίζοντας τον Αλμπανίζι «αδύναμο πολιτικό». Ο τελευταίος προσπάθησε να υποβαθμίσει την κόντρα που συνοδεύτηκε και από κάποιες εκατέρωθεν απαγορεύσεις εισόδου και μετά έτρεξε να γλείψει το Ισραήλ απελαύνοντας τον ιρανό πρέσβη από την Καμπέρα. Αλλά το κίνημα αλληλεγγύης έχει βαρεθεί τα ψεύτικα λόγια και απαιτεί να σταματήσει στην πράξη κάθε υποστήριξη και συνεργασία.

Μεγαλειώδη συλλαλητήρια

Στην Ολλανδία, η οποία όλους τους προηγούμενους μήνες έχει επίσης συγκλονιστεί από μεγαλειώδη συλλαλητήρια στην **Χάγη** και το **Άμστερνταμ**, η στάση της κυβέρνησης απέναντι στο Ισραήλ έχει δημιουργήσει πολιτική κρίση στην υπηρεσιακή κυβέρνηση με υπουργούς να παραιτούνται ο ένας μετά τον άλλο. Την αρχή έκανε ο υπουργός Εξωτερικών **Βέλτκαμπ** μετά την αποτυχία του να περάσει από το υπουργικό συμβούλιο κάποιες κυρώσεις εναντίον εποίκων στην Δυτική Όχθη σαν απάντηση στη νέα επιχείρηση κατάληψης της Γάζας.

Μετά τον υπουργό Εξωτερικών, ακολούθησαν άλλοι τρεις υπουργοί και τέσσερις γραμματείς υπουργείων από το χριστιανοδημοκρατικό κόμμα Νέο Κοινωνικό Συμβόλαιο (NSC) αφήνοντας στην κυβέρνηση τους εναπομείναντες εταίρους, το συντηρητικό VVD και το δεξιό - λαϊκιστικό BBB (Κόμμα Πολιτών - Αγροτών) ως τις νέες εκλογές που είναι προγραμματισμένες για τα τέλη Οκτώβρη.

Το ολλανδικό κοινοβούλιο έχει αναβάλει επανειλημμένα τη συζήτηση για τις κυρώσεις κατά του Ισραήλ με τους πολιτικούς της αντιπολίτευσης να έχουν ζητήσει ψήφο μη εμπιστοσύνης για τον υπουργό Εξωτερικών. «Υπάρχει λιμός, εθνοκάθαρση και γενοκτονία», δήλωσε στο κοινοβούλιο η **Κάτι Πίρι**, εκπρόσωπος του ενωμένου κόμματος Πράσινη Αριστερά/Εργατικό Κόμμα, «και το υπουργικό μας συμβούλιο συζητά εδώ και ώρες για το αν θα λάβει κάποια μέτρα. Ντροπή».

Συλλαλητήριο στη ΔΕΘ το 2024. Φωτό: Μάνος Νικολάου

25/8, Διαδήλωση στη Μελβούρνη. Φωτό: AFP

Κίνημα αντιπολεμικό – Ούτε με το

Ο πόλεμος στην Ουκρανία είχε κοστίσει μέχρι τις αρχές του καλοκαιριού περίπου 1,5 εκατομμύρια νεκρούς και τραυματίες κι αυτή η εκτίμηση, που δεν περιλαμβάνει τις απώλειες των αμάχων, είναι ένα μίνιμουμ. Πρόκειται για τη μεγαλύτερη και πιο αιματηρή σύγκρουση στο έδαφος της Ευρώπης από τη λήξη του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου.

Για να κατανοήσουμε την αγριότητα και τη διάρκεια αυτού του πολέμου, χρειάζεται να πάμε πέρα από την προπαγάνδα της λεγόμενης «σωστής πλευράς της ιστορίας» σύμφωνα με τον Μητσοτάκη, δηλαδή των ΗΠΑ και της Ε.Ε. Το ίδιο ισχύει για τις δικαιολογίες του Πούτιν και των χειροκροτητών του.

Ο πόλεμος στην Ουκρανία είναι μια ιμπεριαλιστική σύγκρουση με ρίζες που πάνε πολύ πιο πίσω. Όπως έγραφε η Εργατική Αλληλεγγύη στις αρχές του Φλεβάρη:

«Η Ουκρανία ήταν από τη δεκαετία του '90 πεδίο ενός σκληρού ανταγωνισμού ανάμεσα στον αμερικάνικο και τους ευρωπαϊκούς ιμπεριαλισμούς από τη μια και τον ρωσικό ιμπεριαλισμό από την άλλη. Αυτός ο ανταγωνισμός, που κεντρικό του διακύβευμα ήταν η ένταξη ή μη της Ουκρανίας στο ΝΑΤΟ, μετατράπηκε σε ένα πόλεμο “δια αντιπροσώπων” από τα μέσα της δεκαετίας του 2010. Και αυτός ο πόλεμος πήρε καταστροφικές διαστάσεις με τη βάρβαρη εισβολή του Πούτιν τον Φλεβάρη του 2022».

Τον Φλεβάρη του 1990 ο υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ **Τζέιμς Μπίκερ** είχε διαβεβαιώσει τον **Γκορμπατόφ**, τον τελευταίο ηγέτη της ενιαίας ΕΣΣΔ, ότι μετά την ενσωμάτωση της Γερμανίας το ΝΑΤΟ «δεν θα πάει εκατοστό ανατολικότερα». Όμως, τις επόμενες δεκαετίες οι ΗΠΑ επέβαλαν την επέκταση του ΝΑΤΟ μέχρι τις πρώην σοβιετικές δημοκρατίες της Βαλτικής.

Η τελευταία χώρα που έχει ενταχθεί επίσημα στο ΝΑΤΟ είναι η Σουηδία, το 2024. Έτσι ολοκληρώθηκε η μετατροπή της Βαλτικής σε «ΝΑΤΟϊκή λίμνη» σε άμεση γειτνίαση με το Καλίνινγκραντ (ρωσικό θύλακα στο έδαφος της Πολωνίας) και την Πετρούπολη.

Ανατολικά

Η επέκταση της Συμμαχίας στα ανατολικά δεν έγινε για να ικανοποι-

ηθεί κάποιο αίσθημα ασφαλείας των λαών της Ανατολικής Ευρώπης. Όλη εκείνη την περίοδο η Ρωσία ήταν βυθισμένη στην οικονομική και κοινωνική κρίση και ήταν προφανές στους πάντες ότι ακόμα κι αν το επιθυμούσε δεν ήταν σε θέση να αποτελέσει απειλή. Αντίθετα, όταν κατέρρευσε το ανατολικό μπλοκ, οι ΗΠΑ αποφάσισαν να επεκτείνουν την σφαίρα επιρροής τους και να εξασφαλίσουν ότι η Ρωσία θα παραμείνει, το πολύ, μια «περιφερειακή δύναμη».

Ο **Χ. Κολ** καγκελάριος της Γερμανίας είχε πει το 1990 ότι «πρέπει να μαζέψουμε τη σοδειά πριν έρθει η θύελλα». Όμως, η επέκταση του ΝΑΤΟ έφερε τη «θύελλα» δηλαδή την αντίδραση της Ρωσίας. Το 2008 ήταν σημαδιακή χρονιά: η Σύνοδος του ΝΑΤΟ αποφάσισε να «χαιρέτισε τις ευρωατλαντικές προσδοκίες της Ουκρανίας και της Γεωργίας» και δήλωσε ότι αυτές οι δυο χώρες «θα ενταχθούν στο ΝΑΤΟ».

Η Γεωργία έχει ατυχία να βρίσκεται πάνω στο στρατηγικό σταυροδρόμι του Καυκάσου και της Μαύρης Θάλασσας με τα τεράστια κοιτάσματα φυσικού αερίου και πετρελαίου. Όμως, ο έλεγχος της Ουκρανίας ήταν και παραμένει καθοριστικός. Ο **Ζ. Μπρεζνέβσκι**, ένας από τους αρχιτέκτονες της υψηλής διπλωματίας των ΗΠΑ έγραφε το 1994: «Η Ρωσία χωρίς την Ουκρανία παύει να είναι αυτοκρατορία. Αλλά με την Ου-

κρανία εξαγορασμένη και μετά υποταγμένη γίνεται αυτομάτως αυτοκρατορία». Η Ουκρανία, με τις πλούσιες πλουτοπαραγωγικές πηγές της τα δίκτυα των αγωγών που τη διασχίζουν είναι το «παράθυρο» της Ρωσίας στην Κεντρική Ευρώπη και την Μαύρη Θάλασσα.

Σε αυτή την εικόνα πρέπει να προσθέσουμε και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι παραμύθι η εικόνα της «φιλειρηνικής» ΕΕ που ξαφνικά ξύπνησε τώρα σοκαρισμένη και αποφάσισε να επανεξοπλιστεί για να ανασχέσει τον «ρωσικό επεκτατισμό». Η ΕΕ έγινε συντάιρος του ΝΑΤΟ στην επέκταση στ' ανατολικά μετά τις καταρρεύσεις του 1989-1991. Το ΝΑΤΟ πήρε το προβάδισμα βάζοντας την «ασφάλεια» και την πίεση στη Ρωσία. Και ακολουθούσε η ΕΕ για να επιβλέψει την ενσωμάτωση στην «ενιαία αγορά» αφού το δρόμο τον είχαν ανοίξει οι νεοφιλελεύθερες «θεραπίες-σοκ» του ΔΝΤ. Πρόκειται για διαδικασίες που συμπλήρωναν η μια την άλλη, έστω και αν υπήρχαν καυγάδες ανάμεσα σε ΗΠΑ Γερμανία και Γαλλία για τη ταχύτητα, τους χειρισμούς και τα συμφέροντα των πολυεθνικών τους.

Στην περίπτωση της Ουκρανίας αυτή η συνεργασία έφερε απέραντη δυστυχία και αίμα. Ένα από τα πρώτα επίσημα κείμενα συνεργασίας της Ουκρανίας με το ΝΑΤΟ το 1997, δήλωνε για παράδειγμα ότι οι συμ-

βαλλόμενοι «προσβλέπουν στην ενσωμάτωση της Ουκρανίας στις ευρωπαϊκές και ευρωατλαντικές δομές». «Ευρωπαϊκές» σημαίνει Ε.Ε.

Η αφορμή που οδήγησε τον πρώτο γύρο πολεμικής αντιπαράθεσης στη χώρα ήταν η απόφαση, τον Νοέμβριο του 2013, της τότε κυβέρνησης **Γιανουκόβιτς** να εγκαταλείψει τις διαπραγματεύσεις για την Βαθιά και Συνολική Ζώνη Ελεύθερου Εμπορίου (DCFTA) με την Ε.Ε και να στραφεί προς την Ευρασιατική Τελωνειακή Ένωση της Ρωσίας.

Τελικά αυτή την συμφωνία την υπέγραψε η κυβέρνηση του προέδρου **Ποροσένκο** το 2016. Δηλαδή η ίδια κυβέρνηση που έβαλε στο Σύνταγμα της Ουκρανίας την επιδίωξη να γίνει μέλος του ΝΑΤΟ.

Ρωσία

Οι απολογητές του **Πούτιν**, και ο ίδιος, υποστήριζαν και υποστηρίζουν ότι η εισβολή στην Ουκρανία είναι μια αμυντική κίνηση, δικαιολογημένη γιατί το ΝΑΤΟ θέλει να στραγγαλίσει τη Ρωσία και να την εκμηδενίσει σαν έθνος. Η προώθηση του ΝΑΤΟ και η απόπειρα «περικύκλωσης» της Ρωσίας δεν είναι πλάσματα της φαντασίας του Πούτιν και των συνεργατών του όπως προσπαθεί να πείσει η δυτική προπαγάνδα.

Όμως, αυτό δεν κάνει την Ρωσία θύμα και αμυνόμενη. Δεν διεξάγει ένα δίκαιο πόλεμο. Όλες οι δικαιο-

λογίες που προβάλλει ο Πούτιν και οι υπουργοί του για τον πόλεμο είναι κλεμμένες από τα ψέματα και τις υποκρισίες που λέγανε και λένε οι ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ για τους δικούς τους βρόμικους πολέμους και επεμβάσεις.

Από τη δεκαετία του '90, η Ρωσία προσπαθεί να αποκαταστήσει τον έλεγχο της στις πρώην ομόσπονδες δημοκρατίες της ΕΣΣΔ που κέρδισαν την ανεξαρτησία τους από το 1991 και μετά. Μια ημιεπίσημη ορολογία τις περιγράφει σαν «εγγύς εξωτερικό» της Ρωσίας. Χρειάζεται αυτό τον έλεγχο γιατί έχει φιλοδοξίες να (ξανα)γίνει μια παγκόσμια δύναμη, με λόγο στα κλαμπ των πιο ισχυρών κρατών του πλανήτη και με τα αντίστοιχα ωφελήματά για τις δικές της τράπεζες, και μεγάλες εταιρείες.

Όμως δεν είναι μόνο η Ουκρανία που έχει γνωρίσει ρωσικό πόλεμο και επεμβάσεις. Η Ρωσία έχει διεξάγει δυο πολέμους στην Τσετσενία, το 1992-94 και το 2000-2003.

Σήμερα, οι δυο πόλεμοι που έκανε στην Τσετσενία έχουν ξεχαστεί. Ο πρώτος από τον **Γιέλτσιν**, τον πρόκατοχο του Πούτιν. Η Τσετσενία, μια μικρή χώρα στο βόρειο Καύκασο είχε κηρύξει την ανεξαρτησία της από τη Ρωσική Ομοσπονδία το 1991. Ο ρωσικός στρατός ισοπέδωσε κυριολεκτικά την πρωτεύουσά της το Γκρόζνι.

Ο **Κιμ Τζανγκόλεφ** πρώην αναπληρωτής υπουργός εθνότητων της Ρωσικής Ομοσπονδίας εξηκούσε το λόγο για αυτό τον πόλεμο: «Η Ρωσία παίρνει μέρος στην αντιπαράθεση δυνάμεων παγκοσμίου επιπέδου μέσα σε πολύ μειονεκτικές συνθήκες. Όμως, παρόλα αυτά, πρέπει να υπερασπίσουμε το προγεφύρωμά μας στον Καύκασο».

Το καλοκαίρι του 2008 εισέβαλε στην Γεωργία. Μια χώρα που βρίσκεται σε στρατηγική θέση για τον έλεγχο του Καυκάσου και της Μαύρης Θάλασσας με τα πλούσια κοιτάσματα σε πετρέλαιο και φυσικό αέριο. Τα ρωσικά τανκς προέλασαν μέχρι τις πύλες της Τιφλίδας, επιβάλλοντας μια ταπεινωτική ήττα στην γεωργιανή κυβέρνηση που στηριζόταν από τις ΗΠΑ (παρεμπιπτόντως, και το Ισραήλ). Το 2015 η Ρωσία ξεκίνησε την στρατιωτική επέμβασή της στην Συρία και συνεχίζει να διατηρεί τις βάσεις της σε αυτή την πολύπαθη χώρα και μετά την ανατροπή του **Άσαντ**.

1/3/22, Αντιπολεμική διαδήλωση στην Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΝΑΤΟ ούτε με τον Πούτιν

Η άρχουσα τάξη της Ουκρανίας και οι φατρίες που την απαρτίζουν, μετά την ανεξαρτησία του 1991 προσπάθησε να παίξει σε δυο ταμπλό. Οι οικονομικοί δεσμοί με την Ρωσία παρέμειναν πολύ ισχυροί, άλλωστε οι Ρώσοι και οι Ουκρανοί ολιγάρχες βγήκαν από την ίδια μήτρα. Ταυτόχρονα άνοιγε και η προοπτική των στενότερων σχέσεων με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Έτσι άρχισαν οι ταλαντεύσεις, ποιους θα επιλέξουν. Και οι ταλαντεύσεις έγιναν διλήμματα και καυγάδες στο εσωτερικό της άρχουσας τάξης, γιατί και οι δυο «γείτονες» της έβαζαν το μαχαίρι στο λαιμό.

Όμως, το κύριο μέτωπο της αντιπαράθεσης ήταν η Ουκρανία.

Ουκρανία

Την προηγούμενη βδομάδα ο Ζελένσκι τέθηκε επικεφαλής των τελετών για την Ημέρα της Ανεξαρτησίας της Ουκρανίας. Στις ειδήσεις είδαμε τον ίδιο και μια σειρά εκπροσώπους της «δημοκρατικής Δύσης» (ο πρωθυπουργός του Καναδά ήταν ο πιο υψηλόβαθμος) να δηλώνουν την υποστήριξή τους στην Ουκρανία.

Τον Αύγουστο του 1990 το ουκρανικό κοινοβούλιο κήρυξε την ανεξαρτησία της χώρας. Όταν τον Δεκέμβρη του 1991 πραγματοποιήθηκε δημοψήφισμα για την ανεξαρτησία, τα ποσοστά υπέρ της ήταν συντριπτικά. Όχι μόνο στη δυτική Ουκρανία, αλλά και στα ανατολικά, εκεί που κατοικεί η πλειοψηφία του ρωσικού και ρωσόφωνου πληθυσμού. Στο Ντονέτσκ και στο Λουγκάνσκ έφτασαν το 83%. Ακόμα και στην Κριμαία, που θεωρείται προπύργιο του ρωσικού «εθνικού αισθήματος», το 54% τάχθηκε υπέρ της ουκρανικής ανεξαρτησίας.

Ό,τι και να λένε ποικίλες αναλύσεις σήμερα, η εργατική τάξη και ο φτωχός κόσμος στην Ουκρανία έλπιζε από την ανεξαρτησία. Όχι μόνο λόγω της ιστορίας της χώρας και τα βάσανα που είχε υποστεί στη δεκαετία του '30 και στον Δεύτε-

ρο Παγκόσμιο Πόλεμο, αλλά και γιατί τα κύματα των μαζικών αγώνων, όπως οι απεργίες των ανθρακωρύχων, που συνόδεψαν την κρίση και την κατάρρευση του καθεστώτος του κρατικού καπιταλισμού στην ΕΣΣΔ, τροφοδότησαν το αίτημα για ανεξαρτησία.

Ωστόσο, οι ελπίδες που συνόδευαν την ανεξαρτησία και η δυνατότητα για μια ενωμένη εργατική τάξη, συντρίφθηκαν πάνω στη σκληρή πραγματικότητα της μετάβασης από τον κρατικό καπιταλισμό στον καπιταλισμό δυτικού τύπου, αυτού που οι απολογητές του συστήματος αποκαλούν «ελεύθερη αγορά». Η οικονομική κατάρρευση της δεκαετίας του '90 προκάλεσε τεράστια δυστυχία σε όλες τις χώρες της πρώην ΕΣΣΔ, αλλά η Ουκρανία πλήγηκε χειρότερα από όλες.

Χαρακτηριστικό για το μέγεθος της κατάρρευσης είναι το γεγονός ότι ο πληθυσμός της χώρας μειώθηκε από 51.5 εκατομμύρια το 1991 σε 43 στις αρχές της τωρινής δεκαετίας. Τριάντα χρόνια μετά την ανεξαρτησία, η Ουκρανία έχει την πέμπτη χειρότερη οικονομική επίδοση στον κόσμο, το ΑΕΠ της δεν έχει επιστρέψει καν στα επίπεδα του 1990.

Την εξουσία την κράτησε η παλιά άρχουσα τάξη που τα μέλη της μεταμορφώθηκαν σε «ολιγάρχες» με τις «φαμίλιες» τους να βασίζονται σε διαφορετικές περιοχές και πόλεις. Και στους καυγάδες για τη νομή της πολιτικής εξουσίας, τα κόμματά τους χρησιμοποίησαν το χαρτί του εθνικισμού και της γλώσσας.

Αυτή η άρχουσα τάξη προσπάθησε να ισορροπήσει ανάμεσα στις αντίρροπες πιέσεις των ΗΠΑ/ΕΕ από τη μια και της Ρωσίας από την άλλη. Και για μια ολόκληρη περίοδο στη δεκαετία του '90 και στις αρχές της δεκαετίας του 2000 αυτή η άσκηση ισορροπίας έμοιαζε να δουλεύει. Η Ουκρανία συνέχιζε να έχει στενές οικονομικές σχέσεις με τη Ρωσία και να ανοίγεται, βημα-βήμα στη Δύση.

Για τους «ολιγάρχες» ήταν μια χρυσή

εποχή, γεμάτη ευκαιρίες για να ζήσουν τη μεγάλη ζωή με τις βίλες και τα κότερα στην Αγγλία, τις μίζες και τη διαφθορά, όπως κάνουν οι καπιταλιστές σε όλον τον κόσμο άλλωστε. Όμως, για τον απλό κόσμο η ζωή ήταν με το ζόρι ανεκτή. Το πρόβλημα ήταν ότι τις εκρήξεις της κοινωνικής δυσανεξίας στην «πορτοκαλί επανάσταση» το 2010 και την «Επανάσταση του Μαϊντάν» το 2014 τις ενσωμάτωσαν αντίπαλες πτέρυγες της άρχουσας τάξης με τη δική τους ατζέντα και τον εθνικισμό τους.

Όταν η πολιτική κρίση έφτασε στο σημείο να κρίνει ποια πλευρά θα διαλέξει η Ουκρανία ήρθε η στιγμή του πολέμου. Και αυτή η κατάληξη δεν ήταν αποκλειστικό προϊόν των εσωτερικών ουκρανικών εξελίξεων και των επεμβάσεων στη χώρα των μεγάλων δυνάμεων. Συνδεόταν με την όξυνση των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών παγκόσμια.

Ανταγωνισμοί

Δεν μπορούμε να κρίνουμε αν ένας πόλεμος είναι δίκαιος ή άδικος απλά προσπαθώντας να διαπιστώσουμε ποιος έριξε την πρώτη τουφεκιά. Χρειάζεται να εξετάσουμε ποιες δυνάμεις εμπλέκονται και ποιανών τα κοινωνικά συμφέροντα εκπροσωπούν. Ιμπεριαλισμός δεν σημαίνει απλά και μόνο μια μεγάλη χώρα που θέλει να καταπιεί μια μικρότερη ή πιο αδύνατη. Σημαίνει ένα παγκόσμιο σύστημα ανταγωνισμών όπου κάθε άρχουσα τάξη χρησιμοποιεί όχι μόνο την οικονομική αλλά και την πολιτική ισχύ για να επιβάλλει τα συμφέροντά της.

Ο σημερινός ιμπεριαλισμός θυμίζει πολύ τον ιμπεριαλισμό της εποχής του Λένιν από αυτή την άποψη. Είναι ένας «πολυπολικός» ιμπεριαλισμός, ένα σύστημα ιμπεριαλισμών που τσακώνονται, συμφωνούν και τσακώνονται ξανά, με νέες δυνάμεις να αναδύονται ενώ οι συσχετισμοί ανάμεσά τους αλλάζουν.

Σήμερα, το επίκεντρο αυτών των ανταγωνισμών είναι η αντιπαράθεση ΗΠΑ-Κίνας. Για τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό αυτή είναι η κρίσιμη αναμέτρηση που θα κρίνει την παγκόσμια ηγεμονία. Η Ουκρανία ήταν ένα δευτερεύον μέτωπο που θα έβαζε στη θέση της την Ρωσία και θα έστελνε ένα μήνυμα στην Κίνα. Γι' αυτό τον λόγο ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός ενίσχυσε -και συνεχίζει να ενισχύει- την ουκρανική κυβέρνηση με ένα πακτωλό χρημάτων και όπλων.

Ο Τραμπ έχει επί της ουσίας την ίδια στρατηγική με τους προκατόχους του. Σε αυτό που διαφέρει είναι στην εκτίμηση ότι η Ουκρανία χάνει τον πόλεμο και άρα το μέτωπο πρέπει να κλείσει με κάποιου τύπου συμφωνία. Όχι για να σταματήσει το θανατικό αλλά για να λύσει τα χέρια του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού.

Λέανδρος Μπόλαρης

Μιλάνε για ειρήνη, συνεχίζουν τον πόλεμο

Ο Τραμπ και το επιτελείο του συνεχίζουν να παριστάνουν ότι οι διαπραγματεύσεις για τον τερματισμό ή έστω παύση του πολέμου στην Ουκρανία όπου να 'ναι θα ξεκινήσουν και θα έχουν και αίσιο αποτέλεσμα. Στην πραγματικότητα, όλα τα ζητήματα που άνοιξαν στην συνάντηση Τραμπ-Ζελένσκι στον Λευκό Οίκο την περασμένη βδομάδα και στη σύναξή τους με τους ευρωπαίους ηγέτες που ακολούθησε έχουν βαλτώσει.

Όπως η υποτιθέμενη συνάντηση Ζελένσκι-Πούτιν που θα ακολουθούσε μέσα σε δυο βδομάδες. Τίποτα συγκεκριμένο δεν έχει οριστεί. Ο Πούτιν ταξιδεύει στην Κίνα για να συμμετέχει στη συνάντηση του «Οργανισμού Συνεργασίας της Σαγκάης» της χαλαρής οικονομικής και πολιτικής συμμαχίας που προσπαθεί να οικοδομήσει το κινεζικό καθεστώς στην Ασία. Η συνάντηση με τον Ζελένσκι θα γίνει, λέει η ρωσική διπλωματία, όταν «οριστεί σαφώς η ατζέντα», δηλαδή γίνουν δεκτοί οι όροι της Ρωσίας.

Κι εδώ τίθενται ακόμα πιο αζεπέραστα εμπόδια. Ένα από τα ζητήματα αυτής της «ατζέντας» είναι οι «εγγυήσεις ασφαλείας» που θα λάβει η Ουκρανία. Ο Λαβρόφ, ο υπουργός Εξωτερικών της Ρωσίας έσπευσε να δηλώσει ότι στις εγγυήτριες δυνάμεις πρέπει να συμπεριλαμβάνονται η Ρωσία και η Κίνα.

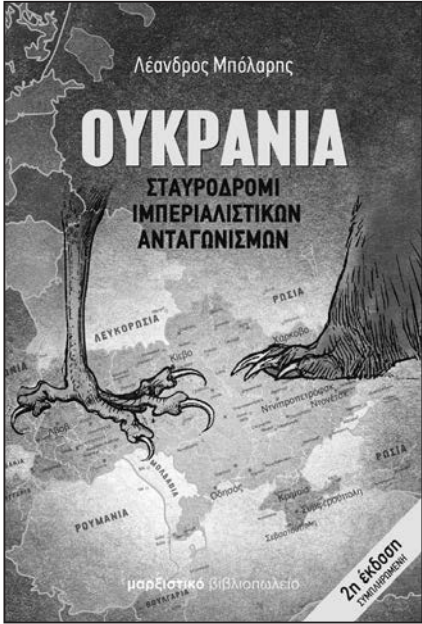
Πινγκ-πονγκ

Ο Ζελένσκι απέρριψε μετά βδελυγμίας αυτή την προοπτική. Για να λάβει την απάντηση από τον Λαβρόφ, ότι αυτό που ζητάει δεν είναι κάτι πρωτόγνωρο: στις αρχές του πολέμου η Ουκρανική αντιπροσωπεία είχε προτείνει στις διαπραγματεύσεις της Κωνσταντινούπολης μια παρόμοια φόρμουλα. Δηλαδή στις εγγυήτριες δυνάμεις θα συμπεριλαμβάνονταν τα μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ άρα και η Ρωσία. Και το πινγκ-πονγκ των δηλώσεων και κόντρα δηλώσεων συνεχίζεται.

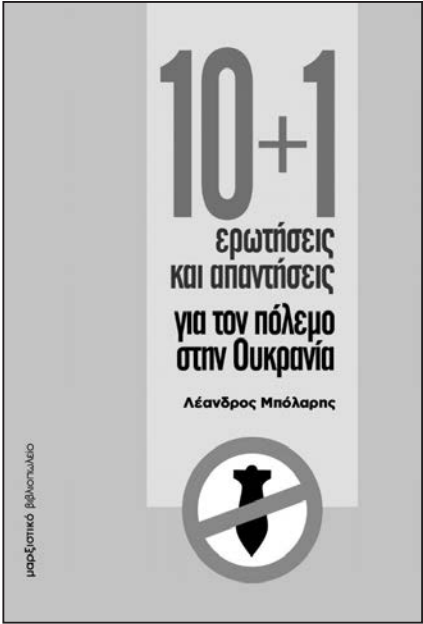
Ο Τραμπ δηλώνει ότι και βέβαια οι ΗΠΑ θα στηρίξουν την Ουκρανία και την ασφάλειά της. Ισως και «από αέρος» (ό,τι και να σημαίνει αυτό). Αλλά το κύριο βάρος πρέπει να το αναλάβουν οι Ευρωπαίοι. Δηλαδή να ανοίξουν τα πορτοφόλια τους και το κυριότερο να προσαρμοστούν στις επιλογές των ΗΠΑ.

Η έκτακτη τηλεδιάσκεψη των ηγετών της ΕΕ την περασμένη βδομάδα το μόνο που είχε να πει ήταν ότι θα βαθύνει τον συντονισμό με τις ΗΠΑ για τις «εγγυήσεις ασφαλείας». Στην πραγματικότητα, αυτό που κάνει η ΕΕ είναι να προετοιμάζεται για πόλεμο. Το πρόγραμμα επανεξοπλισμού προχωράει, την ίδια στιγμή που οι μισθοί, οι κοινωνικές δαπάνες, τα δημοκρατικά δικαιώματα δέχονται το ένα χτύπημα μετά το άλλο.

Ο Μητσοτάκης συμμετείχε στη τηλεδιάσκεψη εκφράζοντας την «ικανοποίησή» του για το γεγονός ότι οι ΗΠΑ θα συμβάλλουν στις εγγυήσεις ασφαλείας και με αγέρωχες δηλώσεις για το «απαράβιαστο των συνόρων». Η κυβέρνηση της ΝΔ συμμετέχει στον πόλεμο στην Ουκρανία και ταυτόχρονα διεκδικεί ένα κομμάτι από την πίτα του «επανεξοπλισμού» για το ελληνικό κεφάλαιο. Αυτήν την κυβέρνηση του πολέμου και της φτώχειας πρέπει και μπορούμε να ανατρέψουμε. Είναι ο δρόμος για να μπλοκάρουμε τη μηχανή του θανάτου που σκορπίζει θάνατο και φρίκη στην Ουκρανία.

Διαβάστε επίσης

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/8 καφέ Ζάτοπεκ 7μμ
Η επαναστατική κληρονομιά του Τρότσκι
Ομιλητής: Κώστας Καραγιάννης

ΘΗΣΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/8 καφέ Περιβολάκι 7μμ
Λευτεριά στην Παλαιστίνη – Κάτω τα χέρια από το κίνημα αλληλεγγύης
Ομιλητής: Νεκτάριος Δαργάκης

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/8 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Όχι στον ρατσισμό – να τσακίσουμε το δολοφονικό ν/σ του Πλεύρη
Ομιλήτρια: Λένα Βερδέ

ΚΕΡΑΜΕΚΟΣ-ΚΟΛΩΝΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/8
καφέ Πλάτωνας, Ακαδημία Πλάτωνα 7μμ
85 χρόνια από τη δολοφονία του Τρότσκι
Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/8 καφέ Τρίκυκλο 7μμ
Όχι στον ρατσισμό – να τσακίσουμε το δολοφονικό ν/σ του Πλεύρη
Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/8
βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης 8μμ
Ένγκελς – Η καταγωγή του ανθρώπου
Ομιλητής: Πάνος Γιαννακάκης

ΓΚΥΖΗ- ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/8
καφενείο Μύρτιλλο, πάρκο Καπαψ 8μμ
Όχι στον ρατσισμό – να τσακίσουμε το δολοφονικό ν/σ του Πλεύρη
Ομιλητής: Ορέστης Ηλιάς

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/8 γραφεία κοινότητας
Καμερούν (Φυλής 231) 7.30μμ
Η επαναστατική κληρονομιά του Τρότσκι
Ομιλητής: Νίκος Παπαευαγγελίου

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/8 καφέ Φράου7.30μμ
Ο Τρότσκι και το ενιαίο μέτωπο ενάντια στον φασισμό στην Γερμανία
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Λιολιοπούλου

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/8
γραφεία Γ' ΕΛΜΕ, Γκράβα 7μμ
Όχι στον ρατσισμό – να τσακίσουμε το δολοφονικό ν/σ του Πλεύρη
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/8
καφέ Σκίτσο, Νέστωρος 107, 7.30μμ
Η επαναστατική κληρονομιά του Τρότσκι
Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/8
στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ
Ένγκελς – Η καταγωγή του ανθρώπου
Ομιλήτρια: Νίκη Παπαδοπούλου

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/8
καφέ Γαρδένια, πλ.Ηρώων 7.30μμ
85 χρόνια από τη δολοφονία του Τρότσκι
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/8 δημαρχείο 8μμ
Να μη γίνουν «Τέμπη» τα νοσοκομεία
Ομιλήτρια: Μαρία Ντάσιου

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/8 πλ. Φελέκη 6.30μμ
85 χρόνια από τη δολοφονία του Τρότσκι
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ – ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 28/8
δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7.30μμ
5-6 Σεπτέμβρη: η διαδήλωση στη ΔΕΘ
Ομιλητής: Σταμάτης Χατζηδήμου

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/8 καφέ Γαστροκαφέ 7.30μμ
Οργανώνουμε την ανατροπή της κυβέρνησης της καταστροφής

Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/8 καφέ Sloth 7.30μμ
Λένιν, Λούκατς, Γκράμσι: το επαναστατικό κόμμα
Ομιλήτρια: Αθανασία Συμψηρή

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/8 Σύλλογος Ιμβρίων 8μμ
Οργανώνουμε την ανατροπή της δολοφονικής κυβέρνησης
Ομιλητής: Δημήτρης Δασκαλάκης

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/8
καφέ Πλ. Σουρμένων 7.30μμ
Η επαναστατική κληρονομιά του Τρότσκι
Ομιλητής: Αλέξανδρος Κοροβέσης

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/8 Sweet Home 8μμ
Το αντιπολεμικό κίνημα από το Βιετνάμ στην Παλαιστίνη
Ομιλητής: Πάνος Γαραντζιώτης

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/8 Fahrenheit 451 7.30μμ
Αντικαπιταλιστική απάντηση στις πόλεις «χωρίς οξυγόνο»
Ομιλητής: Παναγιώτης Παπαπαναγιώτου

ΠΕΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/8
αιθ. Β' δημοτικής κοινότητας 7μμ
Η επικαρότητα του εργατικού ελέγχου
Ομιλήτρια: Ιφιγένεια Αδριανού

ΝΙΚΑΙΑ – ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 28/8 δημαρχείο 7μμ
Οργανώνουμε την εργατική αντίσταση μέχρι τη νίκη
Ομιλήτρια: Αναστασία Παπαδάκη

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΠΕΜΠΤΗ 28/8 ΕΔΟΘ 7μμ
Οργανώνουμε την εργατική αντίσταση μέχρι τη νίκη
Ομιλητής: Τάσος Αναστασιάδης, Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης

ΞΑΝΘΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/8 Φίλοιστρον 7μμ
Οργανώνουμε την εργατική αντίσταση
Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 28/8
καφέ Aberto, Ρ.Φερραίου 48, 7μμ
Νομοσχέδιο Βορίδη-Πλεύρη – Η κυβέρνηση κλιμακώνει τη ρατσιστική επίθεσή της
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

ΒΟΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 28/8 Θόλος 7μμ
Οργανώνουμε την εργατική αντίσταση μέχρι τη νίκη
Ομιλητής: Γιώργος Ζιάκας

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 28/8 καφέ Μεντιτεράνεο 7μμ
Οργανώνουμε την εργατική αντίσταση
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΧΑΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 28/8 Πευκάκια 7.30μμ
Ένγκελς – Η καταγωγή του ανθρώπου
Ομιλητής: Ειρηναίος Μαράκης

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν

την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνάτεις που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη.

Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια. Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότερα

στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν.

Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.

Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος

όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες. Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατόι γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγύη

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 29/8

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ πλ.Λαού, Ταμπούρια 6μμ
ΝΙΚΑΙΑ Μετρό 6μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Σκλαβενίτης 7μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος Ερμού 6.30μμ
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ Λ. Ηρακλείου (απέναντι Πνευματικό Κέντρο) 6.30μμ
ΙΛΙΟΝ πλατεία Γεννηματά 7.30μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος Περιστερίου (Εθνικής Αντίστασης) 7.30μμ
ΠΑΤΡΑ πεζόδρομος Μαΐζωνος και Αράτου 11πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Περιφέρεια 7μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ
Παπαναστασίου με Μαρτίου 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 30/8

ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 12μ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Μαντζαρωτάκη και Θησέως 11πμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Hondos Center 12μ
ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Σκλαβενίτης, πλ. Αγ.Νικολάου 11πμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ πλ. Δούρου 12μ
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλασίου και Βείκου 11πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
λαϊκή Πανόρμου 11πμ
ΚΥΨΕΛΗ
πλ. Κυψέλης Γερμανός 11πμ
ΠΑΤΗΣΙΑ
λαϊκή Αγ.Παντελεήμονα 11πμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ λαϊκή Καλλιδρομίου 11πμ
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ λαϊκή (Λαγουμιτζή και Σαρκοδίνου) 12μ
ΒΟΛΟΣ πλ. Άγιος Νικόλαος 11πμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΔΥΤΙΚΑ
λαϊκή Ξηροκρήνης 11πμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σοφία Γαρμπή,
Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος,
Στέλιος Μιχαηλίδης, Λέανδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίττας,

Αφροδίτη Φράγκου
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α,
105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikiki@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Κωδικός ΕΛΤΑ 217856

Ο θάνατος του σ. Ευτύχη Μπιτσάκη αφήνει ένα δυσαναπλήρωτο κενό για την Επαναστατική Αριστερά και στην Ελλάδα αλλά και διεθνώς.

Έζησε, αγωνίστηκε, έγραψε, δίδασκε υπηρετώντας πάντα την οργανωμένη πάλη ενάντια στο εκμεταλλευτικό και καταπιεστικό καπιταλισμό με πυξίδα την ανατροπή του για «μια ρεαλιστική Επαναστατική Ουτοπία», όπως έγραφε στο βιβλίο του για την «Ανθρώπινη φύση», γιατί «η ουτοπία δεν είναι κατ' ανάγκη όνειρο... ο σοσιαλισμός είναι μια δύναμη επαναστατική ουτοπία. Δεν υπάρχει ακόμα αλλά αποτελεί μια ρεαλιστική δυνατότητα...».

Γι' αυτή την «ρεαλιστική δυνατότητα», πίστευε στην άποψη του Λένιν ότι «χωρίς επαναστατική θεωρία δεν υπάρχει επαναστατική δράση». «Ο σοσιαλισμός είναι εγγεγραμμένος στα «γονίδια» του καπιταλισμού», έγραφε, «αλλά για να γεννηθεί χρειάζεται, ανάμεσα στα άλλα, η ενότητα θεωρίας και πράξης». Αυτό τον οδήγησε στη ρήξη με το ΚΚΕ το 1989 και την κυβέρνηση Τζανετάκη αλλά και με τον «υπαρκτό σοσιαλισμό» της ΕΣΣΔ και του ανατολικού μπλοκ.

Είχε δίκιο όταν έγραφε ότι «η φτωχή, οικονομίστικη, έκπτωτη μορφή του απολογητικού μαρξισμού, περιόρισε τους ανοικτούς ορίζοντες της μαρξικής ανθρωπολογίας, σε μια μίζερη αντίληψη, όπου ο καθένας θα απολάμβανε “τα λίγα γραμμάρια ευτυχίας του” υπό το άγρυπνο και “προστατευτικό” μάτι του κόμματος και της μυστικής αστυνομίας. Ο σο-

ΕΥΤΥΧΗΣ
ΜΠΙΤΣΑΚΗΣ

Πολύτιμη παρακαταθήκη για να κάνουμε πράξη τη “ρεαλιστική Ουτοπία”

σιαλισμός δεν θα πρέπει να είναι απλώς μια ριζική αλλαγή των σχέσεων ιδιοκτησίας και των συνακολούθως σχέσεων παραγωγής. Για να γίνει βιώσιμη η ανθρωπότητα και αξιοβίωτη η ζωή, χρειάζεται επιπλέον, μια ριζική αλλαγή του μεταβολισμού του ανθρώπου με το ανόργανο σώμα του (τη Γη) και των ανθρώπινων σχέσεων. Απαιτείται ένα νέο σύστημα αξιών που δεν θα στηρίζεται στην ατομική ιδιοκτησία και στο φετίχ του υλικού πλούτου, αλλά στις σχέσεις αλληλεγγύης, κοινής προσπάθειας και πνευματικής καλλιέργειας... προϋπόθεση ο σοσιαλισμός χωρίς βαρβαρότητα».

Γιατί ο Μπιτσάκης, μέσα από την οργανωμένη πάλη, τις νίκες και ήττες της Αριστεράς, τις φυλακίσεις και τις εξορίες, τη μελέτη των κλασικών του Μαρξισμού και της ιστορίας των ανθρώπινων κοινωνιών και

επαναστάσεων, τις φυσικές επιστήμες και τη διαλεκτική του “φυσικού κόσμου” διαμορφωνόταν ο ίδιος πολιτικά αλλά και διαμόρφωνε τη σκέψη και την αντίληψη εκατοντάδων χιλιάδων αγωνιστών. Αυτή η διαλεκτική σχέση που τον ακολουθούσε σε όλη τη ζωή, τον έκανε ταυτόχρονα ανήσυχο, σεβαστό αλλά και «αιρετικό».

Και αυτό το γνωρίζουμε, από πρώτο χέρι, στο Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα γιατί μας έκανε την τιμή να είναι πολλές φορές ομιλητής στο Φεστιβάλ του «Μαρξισμός» μιλώντας

αλλά και συζητώντας μαζί μας για την διαλεκτική, τις επιστήμες αλλά και για την τακτική και την στρατηγική που έπρεπε να έχει η Αριστερά. Συζητήσεις που δύσκολα τις ξεχνάει όποιος/α τις παρακολούθησε.

Το ίδιο και με τις παρουσιάσεις στα αμέτρητα βιβλία του, τις εντυπωσιακές διαλέξεις-μαθήματα στα Πανεπιστήμια της Αθήνας, των Ιωαννίνων αλλά και της Γαλλίας, στις πολιτικές συγκεντρώσεις όλου του φάσματος της Αριστεράς που ποτέ δεν αρνιόταν να είναι ομιλητής γιατί ήθελε το διάλογο και τη συνεργασία μέ-

σα στην Αριστερά.

Στον πρόλογο του τελευταίου βιβλίου του, «Για μια εγκόσμια ηθική», γράφει: «Και, παρόλη την υπέρβαση της πρόσκαιρης ατομικότητας μέσα στο κοινωνικό έργο, το δράμα του θανάτου θα ανασύρει πάντα στο πεδίο της συνειδησης τα οριακά ερωτήματα για τη ζωή... Μια ζωή δημιουργική και πλήρης βοηθά στη νηφάλια αντιμετώπιση του τέλους. Μπορεί ο ποιητής-αγωνιστής να λέει για το κόμμα του: «Με έκανες άφθαρτο, γιατί με σένα δεν τελειώνει ποτέ η ζωή μου» (Pablo Neruda) κι ωστόσο η ζωή τελειώνει, έστω κι αν το έργο του άτομου συνεχίζεται μέσα στη ζωή των επόμενων γενεών».

Πράγματι, την Τρίτη 19 Αυγούστου η “δημιουργική και πλήρης” ζωή του Ευτύχη “τελείωσε” αλλά μας αφήνει μία πολύτιμη παρακαταθήκη για όλες και όλους εμάς και στον αγώνα μας για να κάνουμε πράξη αυτή τη «ρεαλιστική Ουτοπία» γιατί «σε μας εναπόκειται να κάνουμε, με τους αγώνες μας, διατηρήσιμη και αξιοβίωτη τη ζωή στον πλανήτη, που τον φωτίζει, τον θερμαίνει και του δίνει ζωή, ένας μέτριος Ήλιος, με πεπερασμένη –και αυτός– διάρκεια».

Συλλυπητήρια στην οικογένειά του, στους δικούς του ανθρώπους και στα μέλη της Κομμουνιστικής Απελευθέρωσης που είχαν την τιμή να τον έχουν στην οργάνωσή τους.

Αθάνατος!

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

• στη φωτο ο Ευτύχης Μπιτσάκης στο τέταρτο φεστιβάλ «Μαρξισμός», το 1991 στο ΕΜΠ.

Αποχαιρετούμε ένα σπουδαίο άνθρωπο, κομμουνιστή, επιστήμονα και φιλόσοφο, που με τη στάση του και το τεράστιο έργο σημάδεψε το κομμουνιστικό κίνημα στην Ελλάδα, από την κατοχή ως σήμερα, ιδιαίτερα στις στιγμές της αναγκαίας επαναστατικής αναζήτησης και κομμουνιστικής τομής. Μείναμε λιγότεροι, γίναμε φτωχότεροι: η παγκόσμια επισημονική κοινότητα, η μαρξιστική διάνοηση, η οικογένειά του, η αριστερά, η οργάνωσή του η Κομμουνιστική Απελευθέρωση.

Ο σ. Ευτύχης, όμως, μας έκανε όλους πλούσιότερους με το μεγάλο θεωρητικό και συγγραφικό του έργο, τις διηγήσεις του, τις παρεμβάσεις του, τους αγώνες του.

Έζησε 98 χρόνια, γεννημένος το Δεκέμβριο του 1927 στο Κάδρος Κανδάνου, της επαρχίας Κισσάμου του νομού Χανίων. Πνεύμα πρωτοπόρο και ανήσυχο μπήκε στην ΕΠΟΝ το 1943 σε ηλικία 16 ετών για να παλέψει ενάντια στη φασιστική κατοχή. Καταδικάστηκε σε θάνατο σε ηλικία 19 ετών και μετά από ποινή που μετατράπηκε σε 18ετή κάθειρξη έμεινε δεσμώτης μέχρι το 1955. Φυλακίστηκε στο Ιτζεδίν στο Καλάμι Χανίων, στις φυλακές Αβέρωφ, στη Σύρο και εξορίστηκε στη Γυάρο.

Μετά την επιστροφή του από την εξορία, χρεώθηκε ως μέλος του ΚΚΕ σε διάφορα καθήκοντα. Στη Σπουδάζουσα της ΕΔΑ Αθήνας

ως Γραμματέας της από το 1956-1958, στην εφημερίδα Αυγή, στην Εκτελεστική Επιτροπή της ΕΔΑ, υπεύθυνος του θεωρητικού περιοδικού Σύγχρονα Θέματα. Μετά τη λήψη του πτυχίου του, το 1958, δούλεψε σε ιδιωτική φαρμακευτική εταιρεία. Με την έλλειψη πιστοποιητικού κοινωνικών φρονημάτων για να μπορέσει να συνεχίσει το ερευνητικό και διδακτικό έργο του, το 1965 αποφάσισε να φύγει στην Γαλλία για διδακτορικές σπουδές και διδασκαλία, έτσι η δικτατορία στην Ελλάδα τον βρήκε στο εξωτερικό όπου ανέπτυξε πλούσια αντιχουντική δράση. Διετέλεσε μέλος της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ από το 1968-1973. Επέστρεψε στην Ελλάδα το 1976. Συνέβαλε στη συνέχεια στην έκδοση των θεωρητικών περιοδικών Επισημονική Σκέψη.

Αποχώρησε από το ΚΚΕ το 1989 και εντάχθηκε στο Νέο Αριστερό Ρεύμα. Εκλέχτηκε στην Πολιτική Επιτροπή του ΝΑΡ το 1990. Συνέβαλε στην έκδοση για μεγάλο διάστημα της Διαλεκτικής και από το 1992 ως εκδότης του 3μηνιαίου θεωρητικού περιοδικού Ουτοπία.

Εντάχθηκε στη νέα οργάνωση, Κομμουνιστική Απελευθέρωση από τη συγκρότηση της το 2025 ως μέλος της Οργάνωσης Βάσης Ανατολικών, προσβλέποντας όπως ο ίδιος δήλωσε «Με βάση την θετική και την αρνητική πείρα του ελληνικού και του παγκόσμιου κομμουνι-

στικού κινήματος, χρειάζεται να περάσουμε σε μια νέα περίοδο δημιουργικών επεξεργασιών και ανάπτυξης της μαρξιστικής θεωρίας, με την ενεργητική συμβολή όλων μας. Γιατί η πληρότητα της ζωής σήμερα μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο με τη συνειδητή συμμετοχή στην πράξη για το ξεπέρασμα της ταξικής δουλείας και των αλλοτριώσεων που αυτή συνεπάγεται».

Είχε σπουδές στη Χημεία στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας, Θεωρητική Φυσική και Φιλοσοφία στο Παρίσι. Το έργο του σε όλα τα πεδία πλούσιο ειδικά για τη σχετικότητα και την κβαντική μηχανική. Επίσης, για την οντολογία, τη γνωσιοθεωρία, τη φιλοσοφία, την ανθρωπολογία.

Μιλούσε αγγλικά και γαλλικά. Δίδαξε στα Πανεπιστήμια του Παρισιού και των Ιωαννίνων. Συμμετείχε σε πολλά διεθνή επιστημονικά και φιλοσοφικά συνέδρια.

Πολυσχιδής και πολυγραφότατος. Δεκάδες τα βιβλία του που έχουν εκδοθεί, αρκετά έχουν κυκλοφορήσει αρχικά σε ξένες γλώσσες, ενώ πολλά έχουν μεταφραστεί στις κυριότερες ευρωπαϊκές γλώσσες. (...)

Με τα έργα του συνέβαλε καθοριστικά στο άνοιγμα των οριζόντων όλων μας, σηματοδότησε τις γνώσεις, τη συνειδηση και τις επιλογές της νέας γενιάς και των μεγαλύτερων.

Ο Ευτύχης στάθηκε σε αυτό το ταξίδι ένας αιρετικός, ριζοσπάστης, συνεχώς οργανωμένος κομμουνιστής με απόψεις που υπεράσπιζε με πείσμα και επιμονή, με διαφωνίες που διατύπωνε με πολιτικό πολιτισμό και ανοικτά. Πολυσχιδής, πρωτοπόρος, απαιτητικός. Δημιουργικό και ανήσυχο πνεύμα. Απαιτητικός για την επαναστατική θεωρία, καθώς όπως έλεγε συχνά «δεν υπάρχει χωρίς θεωρία επαναστατική πράξη», την ανάπτυξη του μαρξισμού και του διαλεκτικού υλισμού ιδιαίτερα απευθυνόμενος προς τους νέους κομμουνιστές και αγωνιστές.

Είναι από τους κορυφαίους και τολμούμε να πούμε ίσως και ο κορυφαίος έλληνας διανοούμενος, που έχει δώσει έργα, μελέτες, έρευνες σε ένα μεγάλο πεδίο επιστημονικών, φιλοσοφικών και πολιτικών θεμάτων. (...)

Ο Ευτύχης έχει διεθνή αναγνώριση από τους επιστήμονες και μαρξιστές. Ανήκει σε όλες και όλους μας. Άφησε ένα τεράστιο έργο που είναι ανεκτίμητο που εμείς ως Κομμουνιστική Απελευθέρωση θα το αξιοποιούμε συνεχώς και ένα μεγάλο κενό που θα δώσουμε όλες τις δυνάμεις μας να το καλύψουμε.

Αθάνατος.

Από την ανακοίνωση της οργάνωσης Κομμουνιστική Απελευθέρωση για το θάνατο του συντρόφου Ευτύχη Μπιτσάκη

Κάτω τα χέρια από τη Βενεζουέλα

Σε στρατιωτική περικύκλωση της Βενεζουέλας προχώρησε ο Τραμπ από τις αρχές Αυγούστου. Τουλάχιστον δύο αποβατικά με 2.500 πεζοναύτες και άλλους 2.000 στρατιώτες, μαζί με τρία αντιτορπιλικά κατευθύνθηκαν προς τη νότια Καραϊβική προσπαθώντας να τριξουν τα δόντια και στη Βενεζουέλα και στο Μεξικό. Ταυτόχρονα από τις 20 Αυγούστου, τα πολεμικά πλοία συνοδεύονται από κατασκοπευτικά αεροσκάφη και ένα πυρηνοκίνητο επιθετικό υποβρύχιο. Τέτοια πολεμική κινητοποίηση δεν έχει επαναληφθεί στη Νότια Αμερική από την εποχή της αμερικάνικης επέμβασης στον Παναμά το 1989.

Η κίνηση ήρθε λίγο αφότου η αμερικάνικη κυβέρνηση διπλασίασε την αμοιβή που προσφέρει για πληροφορίες σε βάρος του προέδρου της Βενεζουέλας, **Νικολάς Μαδούρο**, σε 50 εκατομμύρια δολάρια. Το ποσό της επικήρυξης του **Οσάμα μπιν Λάντεν**, που θεωρήθηκε υπεύθυνος για την επίθεση στους δίδυμους πύργους, ήταν το μισό, 25 εκατομμύρια. Οι ΗΠΑ ισχυρίζονται πως ο Μαδούρο συνδέεται με τρία μεγάλα καρτέλ ναρκωτικών και ονομάζουν την επιθετική τους επιχείρηση “αντι-ναρκωτικό αγώνα”. Η Γενική Εισαγγελέας του Τραμπ είπε πως η Αντιναρκωτική Υπηρεσία των ΗΠΑ έχει κατάσχει 30 τόνους κοκαΐνη που συνδέεται με τον Μαδούρο.

Η αλήθεια είναι πως οι πολεμικές απειλές του Τραμπ είναι κομμάτι της προσπάθειας επιβολής διά της βίας του ελέγχου της Ουάσινγκτον στην αμερικάνικη ήπειρο. Ο Τραμπ έδειξε ότι θα ακολουθούσε αυτό το δρόμο από τις πρώτες μέρες της νέας του θητείας, απειλώντας ότι θα ανακαταλάβει τη Διώρυγα του Παναμά και εξαπολύοντας απειλές για στρατιωτική επέμβαση στο Μεξικό, για προσάρτηση του Καναδά και της Γροιλανδίας. Οι εκβιασμοί για δασμούς και κλείσιμο συνόρων συνδέονται με τον μεγάλο ανταγωνισμό με την Κίνα, η οποία τις τελευταίες δεκαετίες έχει καταφέρει να χτίσει οικονομικές και πολιτικές σχέσεις στην ήπειρο που οι ΗΠΑ θεωρούσαν αδιαμφισβήτητο χωράφι τους. Για να δώσει περιθώρια δράσης στον αμερικάνικο στρατό, από το Φλεβάρη, ο Τραμπ ανακήρυξε σε “ξένες τρομοκρατικές οργανώσεις” τα καρτέλ ναρκωτικών του Μεξικού, της Βενεζουέλας και του Σαλβαδόρ.

Η χρήση της “αντι-ναρκωτικής” εκστρατείας σαν προκάλυμμα για επεμβάσεις στη Λατινική Αμερική δεν ξεκίνησε με τον Τραμπ. Ξεκίνησε από την εποχή του **Νίξον**, στα τέλη της δεκαετίας του ‘60 και ανά περιόδους κλιμακώθηκε είτε στο Μεξικό, είτε στην Κεντρική Αμερική

είτε στην Κολομβία. Το αποτέλεσμα αυτής της εκστρατείας δεν είναι ο περιορισμός των καρτέλ, αλλά αντίθετα η γιγάντωσή τους και η ακόμη μεγαλύτερη στρατιωτικοποίησή τους και σύνδεσή τους με τις κατά τόπους δυνάμεις ασφαλείας, τους στρατούς, τις αστυνομίες και το “σωφρονιστικό σύστημα”.

Ο Μαδούρο από τη μεριά του απάντησε καλώντας σε κινητοποίηση τους εθελοντές της Μπολιβαριανής Εθνικής Πολιτοφυλακής που σύμφωνα με την κυβέρνησή του φτάνουν τα τέσσερα εκατομμύρια. Ξένοι δημοσιογράφοι αναφέρουν ότι όντως πολλές χιλιάδες παρουσιάστηκαν για να υπερασπίσουν τη χώρα απέναντι στις αμερικάνικες απειλές. Την ίδια στιγμή προσπάθησε να βάλει την Κίνα στο παιχνίδι, κάνοντας δηλώσεις για τις καλές σχέσεις με το Πεκίνο. Όντως η κινέζικη κυβέρνηση έκανε επίσημη ανακοίνωση δηλώνοντας την αντίθεσή της στις αμερικάνικες κινήσεις.

Συμφέροντα

Πρόσφατα, στο κέντρο του διεθνούς ενδιαφέροντος είχε έρθει το πετρέλαιο στο Εσέκμπο, μια περιοχή που διεκδικούν και η Γουιάνα και η Βενεζουέλα. Ενεργειακά συμφέροντα έχουν εκεί και αμερικάνικες και κινέζικες εταιρείες. Η Βενεζουέλα για ένα διάστημα έδειχνε ότι σκοπεύει να επέλθει. Τώρα οι ΗΠΑ βάζουν την κυβέρνηση της Γουιάνας να κάνει το λαγό ζητώντας βοήθεια απέναντι στα καρτέλ που έχουν έδρα στη Βενεζουέλα.

Απέναντι στην αμερικάνικη επιθετικότητα δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η Βενεζουέλα και ο λαός της έχει κάθε δικίωμα να αντισταθεί. Η κυβέρνηση του Μαδούρο ωστόσο, όσο κι αν προσπαθεί να ντύσει την πολιτική της με ριζοσπαστική ρητορεία, ξεκινάει από πολύ αδύναμη βάση αυτή την αντιπαράθεση. Οι συνθήκες

στις οποίες ζει ο κόσμος στη χώρα πάνε από το κακό στο χειρότερο. Η επιβίωση για τους περισσότερους γίνεται με τα δελτία του κράτους, οι μισθοί είναι μηδαμικοί, ενώ οι υπηρεσίες διαλύονται αφήνοντας όλο και περισσότερο κόσμο χωρίς νερό και ηλεκτρικό. Μεγάλο κομμάτι της νεολαίας της χώρας ψάχνει λύση στη μετανάστευση. Οι ιμπεριαλιστικές πιέσεις είναι ένας σημαντικός παράγοντας, αλλά όχι ο μόνος. Ο Μαδούρο ρίχνει το φταίξιμο στον απλό κόσμο που “ξοδεύει αλόγιστα”, ενώ έκανε επανειλημμένες προσπάθειες να φτιάξει γέφυρες ακόμη και με τον Τραμπ.

Οι πειραματισμοί με το άπλωμα της δημοκρατίας προς τα κάτω που έγιναν για λίγα χρόνια στη διάρκεια της προεδρίας του **Τσάβες** έχουν μπει εντελώς στο περιθώριο. Πλέον η κυβέρνηση δεν μιλάει για “σοσιαλισμό” αλλά για στοιχειώδεις στόχους λειτουργίας της οικονομίας που βασίζονται στη λιτότητα και στα ανοίγματα προς την Κίνα. Επειδή η επίσημη αντιπολίτευση απέτυχε και ξεφτιλίστηκε από τις ανοιχτές δοσοληψίες της με τους ιμπεριαλιστές, τώρα κάποιοι αναλυτές λένε πως οι απειλές του Τραμπ ίσως ελπίζουν να σπρώξουν κάποια τμήματα της ηγεσίας του στρατού να κινηθούν εναντίον του Μαδούρο.

Οι άνθρωποι που στήνονται στις ουρές, ανάμεσά τους όχι μόνο νεολαία αλλά και πολλές νοικοκυρές και συνταξιούχοι, ζητάνε ένα όπλο για να υπερασπιστούν τη χώρα τους. Οι περισσότεροι δηλώνουν ότι δεν πιστεύουν πως ο Τραμπ θα τολμήσει όντως να προχωρήσει σε επέμβαση. Μακάρι να βγουν αληθινοί, αλλά η συλλογική τους δύναμη είναι σίγουρο ότι θα φανεί αναγκαία για να πάρουν τον τεράστιο πλούτο της χώρας πραγματικά στα χέρια τους.

Ν.Α.

ΛΙΒΑΝΟΣ

Ξεσηκωμός 27 Αυγούστου

Την Τετάρτη 27 Αυγούστου, κοινωνικές και πολιτικές οργανώσεις που συνδέονται με τη λιβανέζικη αντίσταση καλούν τον κόσμο να απεργήσει και να πλημμυρίσει με διαδηλώσεις το Λίβανο. Το κάλεσμα ήρθε καθώς κορυφώνονται οι πιέσεις για να αναγκάσουν τη Χεζμπολάχ να αποπλιστεί.

Η κυβέρνηση του Λιβάνου αποδέχτηκε το αμερικάνικο σχέδιο “ειρήνευσης” και προσπαθεί να το επιβάλει με το ζόρι. Το σχέδιο απαιτεί από τη Χεζμπολάχ να παραδώσει τα όπλα, ενώ το Ισραήλ σε αντάλλαγμα θα αποχωρήσει από τις περιοχές του Νότιου Λιβάνου τις οποίες άρπαξε στη διάρκεια της γενοκτονίας στη Γάζα. Το σχέδιο και η πολιτική της λιβανέζικης κυβέρνησης δεν πατάει σε καμία λογική άμυνας. Υπάρχει άραγε σοβαρός άνθρωπος που μπορεί να εμπιστευτεί το Ισραήλ, να παραδώσει τα όπλα και να περιμένει ότι αντί για επίθεση θα ανταμειφθεί με αποχώρηση;

Οι ακροδεξιοί υπουργοί του Νετανιάχου που ήδη έχουν επιβάλει τη γραμμή τους στη Γάζα, δηλώνουν ανοιχτά ότι δεν έχουν καμία πρόθεση να αποχωρήσουν από το Λίβανο, ακόμη και αν η Χεζμπολάχ αποπλισζόταν εντελώς. Οι ισραηλινοί, όχι μόνο παραμένουν στον Λίβανο, αλλά προχωράνε σε επιθέσεις μέσα από το Λίβανο, ακόμη και την τελευταία βδομάδα.

Στοχευμένες δολοφονίες

Μόλις πριν από ένα χρόνο, το Ισραήλ προχώρησε σε ένα από τα χειρότερα τρομοκρατικά χτυπήματα στην ιστορία, δολοφονώντας με εκρήξεις παγιδευμένων κινητών τηλεφώνων δεκάδες ανθρώπους και τραυματίζοντας πάνω από τρεις χιλιάδες. Προχώρησε σε στοχευμένες δολοφονίες της ηγεσίας της λιβανέζικης Αντίστασης, μέχρι και του ίδιου του **Χασάν Νασράλα**, του επικεφαλής της Χεζμπολάχ, του πρώτου και με διαφορά σε ψήφους κόμματος του Λιβάνου. Ακολούθησε, την 1η Οκτώβρη, η έκρηξη στη σειρά ισραηλινή εισβολή στο Λίβανο από το 1978. Χωρίς την Αντίσταση, το Ισραήλ σε συνεργασία με τους Λιβανέζους φασίστες δεν θα είχε σταματήσει ποτέ να σφάζει τους Παλαιστίνιους πρόσφυγες και να καίει το Νότο της χώρας.

Τώρα το σχέδιο αποπλισμού ξεκίνησε ξανά με τον αποπλισμό των Παλαιστινιακών οργανώσεων του Λιβάνου σαν πρώτο βήμα. Οι εκατοντάδες χιλιάδες Παλαιστίνιοι πρόσφυγες στο Λίβανο είναι παιδιά της Νάκμπα του 1947-48, του πολέμου του 1967 και των άλλων κυμάτων ισραηλινής βίας. Ζουν σαν μη-πολίτες ή σαν πολίτες δεύτερης κατηγορίας στους προσφυγικούς καταυλισμούς και χρειάστηκε πολλές φορές να υπερασπίσουν τον εαυτό τους από τις σφαγές και τους βομβαρδισμούς.

Η κυβέρνηση του Λιβάνου στήθηκε κάτω από πιέσεις στις αρχές της χρονιάς μετά από δυο χρόνια πολιτικού κενού. Οι ιμπεριαλιστές και οι περιφερειακοί τους σύμμαχοι ήθελαν να αξιοποιήσουν την ήττα που υπέστη η Χεζμπολάχ το 2024 και έφτιαξαν μια κυβέρνηση περισσότερο στα μέτρα τους. Ωστόσο, ακόμη και έτσι χρειάζονταν τις ψήφους της Χεζμπολάχ και χρειάστηκε να κάνουν υποχωρήσεις. Τώρα επιχειρούν να πετάξουν στα σκουπίδια τις δεσμεύσεις τους. Η κυβέρνηση μέσα στη μακρόσυρτη και βαθεία κρίση στην οποία βρίσκεται ο Λίβανος, οικονομικά και πολιτικά, ελπίζει ότι θα αρπάξει ένα ξεροκόμματο που θα της πετάξουν οι Ευρωπαίοι και οι ΗΠΑ σε αντάλλαγμα. Αλλά ρισκάρουν ότι θα ξεσηκώσουν ένα καινούργιο κύμα Αντίστασης το οποίο δεν είναι προετοιμασμένοι να αντιμετωπίσουν.

Το Mas, το Κίνημα της Βολιβίας για τον Σοσιαλισμό, το κόμμα που βρισκόταν στην κυβέρνηση από το 2005 και επέζησε δύο απόπειρες πραξικοπήματος, βγήκε ηττημένο και σχεδόν διαλυμένο από τις πρόσφατες προεδρικές εκλογές. Ο επίσημος υποψήφιος του τερμάτισε έκτος με μόλις 3,2% των ψήφων. Εξέλεξαν μόλις έναν βουλευτή και κανέναν γερουσιαστή. Μετά από 20 χρόνια πολιτικής κυριαρχίας, η ρεφορμιστική Αριστερά βγαίνει βαθιά λαβωμένη και αποπροσανατολισμένη. Ωστόσο, βιάζονται πολύ όσοι περιγράφουν τα αποτελέσματα των εκλογών απλώς σαν ένα θρίαμβο της δεξιάς. Τα κοινωνικά κινήματα πάνω στα οποία πάτησε το Mas δεν έχουν ηττηθεί παρόλο που οι προσδοκίες τους προδόθηκαν.

Τα αποτελέσματα καταγράφουν περισσότερο μια πολυδιάσπαση. Στον δεύτερο γύρο των προεδρικών εκλογών που θα γίνει στις 19 Οκτωβρίου θα αναμετρηθούν δυο δεξιοί υποψήφιοι, ο κεντροδεξιός **Ροδρίγο Πας Περέιρα** (32,8%) και ο ακροδεξιός **Χόρχε Κιρόγα** (26,4%), ενώ τρίτος ήρθε ένας εκατομμυριούχος ο **Μεδίνα** (20%).

Στα Αριστερά, εκτός από το 3,2% του επίσημου υποψηφίου, **Εδουάρδο ντελ Καστίγιο**, ένας άλλος προερχόμενος από το Mas, ο **Αντρόνικο Ροδρίγες**, πήρε 8,5%. Ωστόσο, ο ιστορικός ηγέτης του Mas και πρώην πρόεδρος, **Έβο Μοράλες**, καλούσε τον κόσμο να ρίξει άκυρη ψήφο. Είχε βαθύνει η ρήξη του με την ηγεσία του Mas, είχε χάσει το δικαίωμα να ξαναείναι υποψήφιος λόγω ανώτατου αριθμού δύο θητειών και κατήγγειλε τη διαδικασία των εκλογών. Το ποσοστό του άκυρου εκτινάχθηκε σε πρωτοφανή επίπεδα, στο 19,2% από 4% το 2020. Είναι σίγουρο ωστόσο ότι δεν ακολούθησε την γραμμή του ολόκληρη η ριζοσπαστικοποιημένη βάση που τον είχε στηρίξει. Αρκετοί φαίνεται να στράφηκαν στον Πας Περέιρα που βγήκε πρώτος. Ο “κεντρώος” υποψήφιος προσπάθησε να διαχωριστεί από την πραξικοπηματική ακροδεξιά και να μην προχωρήσει σε καταγγελία ολόκληρης της κληρονομιάς της αριστερής κυβέρνησης. Την τελευταία μέρα μάλιστα της κατάθεσης των υποψηφιοτήτων, όρισε σαν υποψήφιο αντιπρόεδρο τον **Έδμαν Λάρα**, έναν πρώην αστυνομικό που είχε διωχθεί γιατί κατήγγειλε τη διαφθορά στα σώματα ασφαλείας και είχε κερδίσει υποστήριξη στις φτωχές κοινότητες της χώρας. Έδωσε έτσι πιο λαϊκιστικό χαρακτήρα στο ψηφοδέλιό του, και ο ίδιος ο Μοράλες λέει πως του “έκλεψε” 10% από το άκυρο.

Το 2005, ο Μοράλες εξελέγη ο πρώτος αυτόχθονας πρόεδρος της

Διαδήλωση στη Βολιβία το 2021 ενάντια στην ακροδεξιά Ζανίν Άνιες. Φωτό: Bolivia TV

ΒΟΛΙΒΙΑ

Η κρίση της Αριστεράς χαραμίζει την πόλωση

Βολιβίας σε μια χώρα όπου η μεγάλη πλειοψηφία του πληθυσμού είναι αυτόχθονες αλλά η άρχουσα τάξη είναι σχεδόν εξ ολοκλήρου λευκή. Ο Μοράλες είχε ηγηθεί μαζικών απεργιών κατά των ιδιωτικοποιήσεων στη Βολιβία. Είχαν προηγηθεί δύο λαϊκές εξεγέρσεις, το 1999-2000 και το 2003 για το νερό και το φυσικό αέριο. Η εκλογή του Μοράλες έγινε σε μια περίοδο όπου η Αριστερά είχε νίκες σε ολόκληρη τη Λατινική Αμερική.

Μεταρρυθμίσεις

Ως πρόεδρος, εισήγαγε μεταρρυθμίσεις υπέρ των αυτοχθόνων πληθυσμών, μετατρέποντας τη χώρα σε «πολυεθνικό κράτος» με όλες τις κοινότητες των αυτοχθόνων να αποκτούν ίσα δικαιώματα σύμφωνα με το νόμο. Ωστόσο, ο Μοράλες δεν ήταν επαναστάτης. Επεδίωκε ένα συμβιβασμό ανάμεσα στην άρχουσα τάξη που κρατούσε τα προνόμιά της και με αντάλλαγμα παραχωρήσεις στα κοινωνικά κινήματα που θα έπρεπε να σταματήσουν τις απεργίες και να δώσουν συναίνεση.

Το 2019, η αρχική ελπίδα ότι ένας τέτοιος συμβιβασμός θα λειτουργούσε είχε ήδη αρχίσει να φθίνει και η δημοτικότητα του Μοράλες να πέφτει. Η ακροδεξιά και τα αφεντικά πίστεψαν ότι είχαν την ευκαιρία τους. Ένα πραξικόπημα που υποστηρίχθηκε από τον Τραμπ και τις ΗΠΑ εγκα-

τέστησε μια ακροδεξιά κυβέρνηση με ηγέτιδα την **Ζανίν Άνιες**. Μέσα σε λίγες μέρες δολοφόνησαν δεκάδες και τραυμάτισαν εκατοντάδες ανθρώπους. Μιλούσαν για την “εκδίκηση του Ιησού Χριστού”, έκαιγαν τα γραφεία του MAS, έδεναν και έσερναν ιθαγενείς στους δρόμους για να “αλλαξοπιστήσουν”. Ο βαθύς ρατσισμός της λευκής άρχουσας τάξης της Βολιβίας έπαιρνε την εκδίκησή της για τα σχεδόν 14 χρόνια εξουσίας του ιθαγενή Μοράλες.

Όμως παρά τη μαζική τρομοκρατία, οι πραξικοπηματίες δεν άντεξαν ούτε ένα χρόνο στην κυβέρνηση. Η αντίσταση και οι εσωτερικές τους διαμάχες τούς ανάγκασαν να κηρύξουν εκλογές που τις έχασαν πανηγυρικά. Το Mas κέρδισε αλλά δήλωσε ανοιχτά ότι δεν θα πάρει “εκδικητικά” μέτρα σε βάρος των πραξικοπηματιών. Η ακροδεξιά έχασε αλλά δεν μετάνιωσε για το πραξικόπημά της.

Ο κόσμος περίμενε μια στροφή από τον νεοφιλελευθερισμό και μια πραγματική αλλαγή, αλλά ο νέος κεντροαριστερός πρόεδρος και πρώην τραπεζίτης **Λουίς Άρσε** είχε άλλα σχέδια. Επικεντρώθηκε στο να διαβεβαιώσει τις τράπεζες και τους μπερλιαριστές ότι το Mas θα είναι φιλικός προς αυτούς.

Το Mas όλα αυτά τα χρόνια κατάφερνε να κρατήσει την ισορροπία ανάμεσα στους καπιταλιστές και

τους αυτόχθονες της εργατικής τάξης βοηθούμενο από τη συγκυρία της διεθνούς έκρηξης των τιμών, ιδιαίτερα του φυσικού αερίου που επέτρεπαν να διατηρηθούν και τα κέρδη των καπιταλιστών αλλά και να μένει ικανοποιημένος ο κόσμος που το στήριζε. Αυτό έχει αλλάξει τα τελευταία χρόνια. Οι εξαγωγές αερίου και τα έσοδα μειώθηκαν κατακόρυφα. Το πάνω χέρι στις εξαγωγές απέκτησαν τα μεταλλεύματα και οι αγροβιομηχανίες που βρίσκονται τα χέρια ιδιωτών. Η κυβέρνηση του Άρσε για “χάρη της οικονομίας” χάρισε στους καπιταλιστές αυτά που φιλοδοξούσαν να κάνουν και οι πραξικοπηματίες. Απελευθέρωσαν τις τιμές των εξαγωγών, αυξάνοντας κατακόρυφα τις τιμές για εσωτερική κατανάλωση. Ο κόσμος είχε λιγότερα λεφτά, τα προϊόντα ακρίβηναν ενώ οι καπιταλιστές συνέχισαν να επιδοτούνται για το πετρέλαιο που χρησιμοποιούν.

Ρήξη

Μέσα σε αυτή την κατάσταση νεοφιλελεύθερης στροφής, βάθυνε η ρήξη μεταξύ του Μοράλες που ήθελε να ξαναγίνει πρόεδρος αλλά έχει νομικές δυσκολίες και του Άρσε. Και οι δύο όμως στήριζαν νεοφιλελεύθερα μέτρα. Ταυτόχρονα, άνοιξε μια καινούργια κόντρα σε σχέση με το λίθιο, το οποίο έχει όλο και πιο κομβικό ρόλο στην παγκόσμια οικονομία και η Βολιβία διαθέτει άφθονο. Ο Άρσε

έσπασε συμφωνίες με την Κίνα και τη Ρωσία για την επεξεργασία του μεταλλεύματος, αλλά ο Μοράλες τον κατηγορήσε ότι οι επενδύσεις απέτυχαν στο σκοπό τους και η παραγωγή παραμένει ελάχιστη. Στο μεταξύ, κατά τη διάρκεια της θητείας του Άρσε, ο Μοράλες αντιμετώπισε κατηγορίες για σεξουαλική επίθεση, τις οποίες αρνήθηκε θεωρώντας τις πολιτική δίωξη.

Τον Ιούνιο του 2024 έγινε νέα απόπειρα πραξικοπήματος από ένα στρατηγό τον **Σούνιγα**. Τις προηγούμενες μέρες υπήρχαν φήμες πως ο Άρσε ετοίμαζε κλείσιμο της Βουλής και διακυβέρνηση με διατάγματα με τη βοήθεια του στρατηγού Σούνιγα. Ο Σούνιγα είχε απειλήσει λίγες μέρες νωρίτερα τον πρώην πρόεδρο Μοράλες πως αν επιχειρήσει να ξανακατέβει για πρόεδρος στις εκλογές του 2025, ο στρατός θα τον εμποδίσει.

Ο Μοράλες ήταν ήδη σε ανοιχτή σύγκρουση με τον Άρσε. Ο Σούνιγα εκμεταλλεύτηκε το χώρο που του είχε δώσει ο Άρσε και ξεπέρασε τα όρια, ελπίζοντας ότι θα πάρει υποστήριξη και από άλλα κομμάτια του κράτους. Τελικά έπεσε έξω. Και ο Άρσε και ο Μοράλες κάλεσαν σε γενική απεργία και διαδηλώσεις και το πραξικόπημα απέτυχε. Αλλά το Mas βγήκε αυτή τη φορά βαριά λαβωμένο. Στους ανθρώπους που για ένα τέταρτο του αιώνα έδιναν το αίμα τους, φάνταζε πλέον σαν ένα διεφθαρμένο, διχασμένο και αναποτελεσματικό κόμμα.

Οι αυταπάτες του ρεφορμισμού οδήγησαν σε μια εκλογική ήττα την εργατική τάξη και την Αριστερά της Βολιβίας. Το πιο πιθανό είναι ότι στις 19 Οκτώβρη θα βγει νικητής ο Ροδρίγο Πας. Στην πιο απίθανη περίπτωση που ο ακροδεξιός Κιρόγα καταφέρει να καλύψει την απόσταση, η σύγκρουση θα είναι πιο άμεση καθώς τα αφεντικά και οι ηττημένοι πραξικοπηματίες θα θελήσουν να πάρουν το αίμα τους πίσω. Αλλά και το δίδυμο Πας-Λάρα, πάρα το πιο κοινωνικό προφίλ τους, ένα πρόγραμμα στην υπηρεσία των πλούσιων έχουν στα σκαριά.

Η κοινωνική πόλωση κάθε άλλο παρά έχει τελειώσει. Η εργατική τάξη, οι αυτόχθονες και η Αριστερά στην Βολιβία έχουν μια μακριά πλούσια παράδοση ανατροπών. Η δύναμη για πραγματική αλλαγή της κοινωνίας εξακολουθεί να βρίσκεται στα ορυχεία και στα εργοστάσια της Βολιβίας στην προοπτική της μεγάλης ανατροπής, να τα πάρουν μαζί με ολόκληρη την κοινωνία κάτω από τον δικό τους έλεγχο.

Νίκος Λούντος

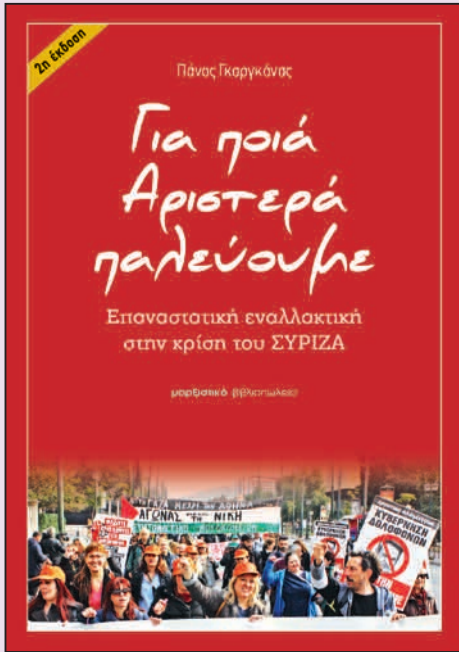
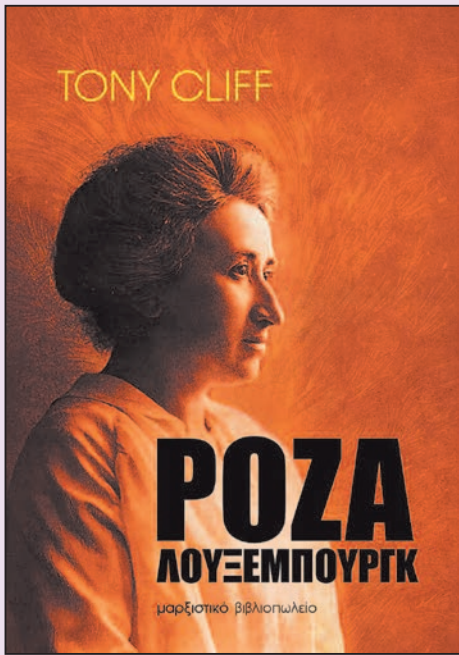
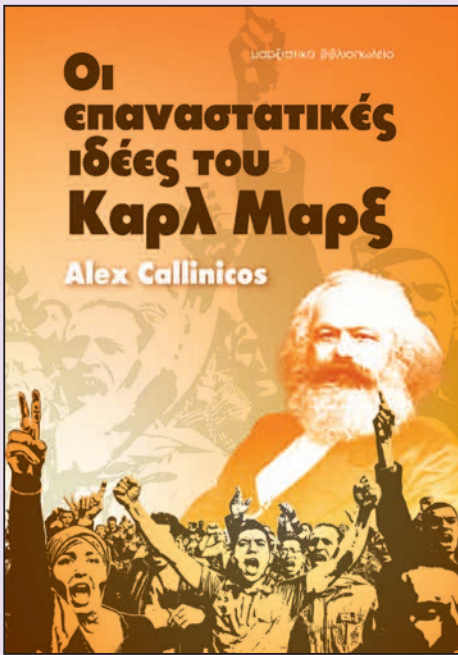
Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο στο 53ο Φεστιβάλ Βιβλίου στο Πεδίο του Άρεως με δυο εκδηλώσεις

Την Παρασκευή 5 Σεπτέμβρη ξεκινάει το 53ο Φεστιβάλ Βιβλίου στο Πεδίο του Άρεως που θα διαρκέσει ως την Κυριακή 21 Σεπτέμβρη. Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο θα βρίσκεται στο περίπτερο 216 με όλο τον πλούτο της μαρξιστικής σκέψης.

Στα πλαίσια του Φεστιβάλ το MB οργανώνει δυο εκδηλώσεις. Η πρώτη είναι το Σάββατο 13 Σεπτέμβρη στις 9.30μμ με βιβλιοπαρουσίαση του βιβλίου «**Η πάλη για την ΤΡΑΝΣ απελευθέρωση**». Ομιλήτριες θα είναι η **Τζωρτζίνα Πράττη**, Τρανς ακτιβίστρια και η συγγραφέας του βιβλίου **Αφροδίτη Φράγκου**.

Η δεύτερη εκδήλωση με αφορμή τη νέα έκδοση του MB «**Αντόνιο Γκράμσι – Θέσεις της Λυών, Εργοστασιακά συμβούλια, Ρήξη με τον ρεφορμισμό**» θα πραγματοποιηθεί την Παρασκευή 19 Σεπτέμβρη στις 9.30μμ, με ομιλητές τον **Δημήτρη Χριστόπουλο**, καθηγητή στο τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Ιστορίας στο Πάντειο Πανεπιστήμιο και τον **Λέανδρο Μπόλαρη**, συγγραφέα.

Και οι δυο εκδηλώσεις θα γίνουν στη σκηνή «Μίκης Θεοδωράκης».

Θα τα βρείτε στο
μαρξιστικό βιβλιοπωλείο
Φειδίου 14 πίσω από Τιτάνια-ΡΕΞ • τηλ. 2105247584 www.marxistiko.gr